

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2003

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Α'

Τρίτη 1 Ιουλίου 2003

Αθήνα, σήμερα την 1η Ιουλίου 2003, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.40' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση. Εύχομαι σε όλους καλό καλοκαίρι, καλή δουλειά και καλό μήνα.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 19-6-2003 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά των συνεδριάσεων: της Τρίτης 27 Μαΐου 2003 (ΡΙΣΤ'), της Πέμπτης 5 Ιουνίου 2003 (ΡΚΓ'), της Τρίτης 10 Ιουνίου 2003 (ΡΚΣΤ'), της Τετάρτης 11 Ιουνίου 2003 (ΡΚΖ'), της Πέμπτης 12 Ιουνίου 2003 (ΡΚΗ'), της Παρασκευής 13 Ιουνίου 2003 (ΡΚΘ'), της Τετάρτης 18 Ιουνίου 2003 (ΡΛΒ' απόγευμα) και της Πέμπτης 19 Ιουνίου 2003 (ΡΛΓ').

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Ελένη Ανουσάκη, Βουλευτή Α' Αθηνών, τα ακόλουθα:

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Ανατολικής Κρήτης του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας διαμαρτύρεται για τις διατάξεις του Νομοσχεδίου περί «Μητρώων μελετών, ανάθεση και εκπόνηση μελετών και παροχή συναφών υπηρεσιών».

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ιερά Μητρόπολις Ιεραπόλεως και Σητείας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την ανέγερση Ναυδρίου στη Σχολή Δοκίμων Αστυφυλάκων Σητείας.

3) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αλέκος Συνοδινός, κάτοικος Αθηνών, ζητεί την καταβολή οικογενειακού επιδόματος από τον ΟΓΑ.

4) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Καρκινοπαθών Μακεδονίας – Θράκης διαμαρτύρεται για τον τρόπο λειτουργίας των απογευματινών ιατρείων και ζητεί την ψήφιση του Νόμου για το Εθνικό Ίδρυμα Ογκολογίας.

5) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία οι Εργαζόμενοι στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά και Ελευσίνας ζητούν την ικανοποίηση συνταξιοδοτικού τους αιτήματος.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Μονίμων Υπαλλήλων στο ΕΑΚΝ/ΑΚ και Υπόλοιπες Αθλητικές Εγκαταστάσεις Ν. Αττικής διαμαρτύρεται για την προοπτική αλλαγής της νομικής υπόστασης του Αθλητικού Κέντρου Αγίου Κοσμά.

7) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι: Ειρήνη Πιτσιόλη, Δημήτριος Καραμπέτσος και Κων/νος Βλαχόπουλος, κάτοικοι Μεσολογγίου, ζητούν την επίλυση επαγγελματικού τους προβλήματος.

8) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Δωδεκανήσου ζητεί την ανάκληση απόφασης, σχετικά με την παραχώρηση αιγιαλού και παραλίας στους Δήμους.

9) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΛΩΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέσσωνας Νομού Λάρισας ζητεί την αναβάθμιση του Αστυνομικού Σταθμού Συκουρίου.

10) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Φερών Νομού Μαγνησίας ζητεί την ίδρυση 2/θέσιου Ειδικού Σχολείου στην πόλη του Βελεστίου.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Νικολάου Κρήτης ζητεί την αναστολή του Δασικού και Κοινοτικού Κτηματολογίου και την τροποποίησή του.

12) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Αλιευτικός Συνεταιρισμός Μεσολογγίου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» και το Σωματείο Ελευθέρων Αλιέων Μεσολογγίου και Αιτωλικού ζητούν την ικανοποίηση αιτήματος σχετικά με τον καθορισμό των ελαχίστων μεγεθών για τα αλιεύματα της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου – Αιτωλικού.

13) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στα οικονομικά

προβλήματα των ΟΤΑ.

14) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης διαμαρτύρεται για «δημόσιο χαρακτηρισμό», των ανταποκριτών του ΟΓΑ.

15) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αλβανών Μεταναστών ζητεί την επίλυση προβλήματος που αφορά στη χορήγηση από τους Δήμους βεβαιώσεων για άδειες παραμονής, σε αλβανούς μετανάστες.

16) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Αλβανοί Μετανάστες στην Ελλάδα, προερχόμενοι από τα χωριά της περιοχής «Μπρεγκντέτι Γιον» ζητούν την επίλυση ζητήματος όσον αφορά στην ιδιοκτησία ακινήτου περιουσίας στην επαρχία Χιμάρα.

17) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αμπελακίων Αττικής δηλώνει την αδυναμία λειτουργίας του Δήμου λόγω οικονομικών προβλημάτων.

18) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Μικροπωλητών και Εμπόρων Λαϊκών Αγορών Θρησκευτικών Πανηγυριών και Παζαριών Ελλάδας «Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ» ζητεί την επίλυση προβλήματος, σχετικά με την έκδοση αδειών σε πλανόδιους πωλητές.

19) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Ναυτικοί Όμιλοι Καλαμάτας «ΠΟΣΕΙΔΩΝ» και «ΑΙΟΛΟΣ» διαμαρτύρονται για την οικονομική επιβάρυνση που συνεπάγεται η έκδοση άδειας έναντι καταβολής υψηλού παραβόλου προκειμένου, να διεξαχθούν ιστιοπλοϊκοί αγώνες.

20) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Καπετανέας, κάτοικος Μυστρά, ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού του προβλήματος από τον ΟΓΑ.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ και ΕΛΕΝΗ ΑΝΟΥΣΑΚΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων Μουσικού Σχολείου Πιερίας ζητεί την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος του Μουσικού Σχολείου Πιερίας.

22) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνεταιριστικών Τραπεζών διαμαρτύρεται για την επιχειρούμενη μεταβολή του ποσοστού της εισφοράς Ν. 128/75 πάνω στα χορηγούμενα δάνεια προς τις ΜΜΕ και ζητεί να μη γίνει το σημερινό επιτοκιακό καθεστώς.

23) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Νοσοκομειακών Γιατρών Καλύμνου ζητεί την οικονομική επιχορήγηση των Νοσοκομείων της περιφέρειας και διαμαρτύρεται για την περικοπή των εφημεριών των νοσοκομειακών γιατρών.

24) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας ζητεί τη λήψη μέτρων προστασίας, για την ασφάλεια και υγιεινή στο χώρο του Υπουργείου Οικονομίας.

25) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των Απανταχού Παλαιοχωριτών Φθιώτιδας «Η ΝΕΡΑΪΔΟΡΑΧΗ» ζητεί την ασφαλοποίηση του δρόμου Λαμίας – Παλαιοχωρίου.

26) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κύθνου Κυκλάδων ζητεί την παραχώρηση οχήματος, για την ενίσχυση του προγράμματος «Βοήθεια στο σπίτι».

27) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Σητείας ζητεί τη διενέργεια των εκπτώσεων μόνο τους μήνες Αύγουστο και Φεβρουάριο.

28) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λεύκης Λασιθίου ζητεί την υλοποίηση του έργου της αποκατάστασης του δρόμου Πηλαλήματα – Γούδουρας – Αθρινόλακκος.

29) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λεύκης Λασιθίου ζητεί την υλοποίηση του έργου της αποκατάστασης του δρόμου Πηλαλήματα – Γούδουρας – Αθρινόλακκος.

30) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Αλιευτικός Συνεταιρισμός Νεοχωρίου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ζητεί την επανεγκατάσταση του Συνεταιρισμού στο Δημόσιο Ιχθυοτροφείο Παλαιοποτάμου Νεοχωρίου.

31) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων τώως Χωροφυλακής – ΕΛ.ΑΣ. Αγρινίου ζητεί την επέκταση εφαρμογής των διατάξεων του Ν. 2838/2000 και 3016/2002 σε όλους τους απόστρατους.

32) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων τώως Χωροφυλακής – ΕΛ.ΑΣ. Αγρινίου ζητεί την υπαγωγή του Επικουρικού Ταμείου τώως Χωροφυλακής στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

33) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Κ. Μακεδονίας του Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών ζητεί την ικανοποίηση συνταξιοδοτικού αιτήματος που αφορά στους τυφλούς συνταξιούχους του Δημοσίου.

34) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Θέρμου Αιτωλ/νίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την ολοκλήρωση των εργασιών στα Δημοτικά Σφαγεία.

35) Ο Βουλευτής Ρεθύμνης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ρεθύμνης ζητεί την προώθηση των πολεοδομικών μελετών του Νομού Ρεθύμνης.

36) Ο Βουλευτής Ρεθύμνης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Ρεθύμνης ζητεί την ανάπτυξη και ανάδειξη παραδοσιακών οικισμών του Νομού Ρεθύμνης.

37) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Μαγκουλέζας Βυλίων «ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ» ζητεί πρόσθετη οικονομική ενίσχυση για την αποπεράτωση εργασιών στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεκταρίου, Μαρίας και Φανουρίου.

38) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Περάματος Πειραιά ζητεί η αλληλογραφία στην περιοχή του να παραδίδεται από ταχυδρόμο διανομέα.

39) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑ-

ΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ανθρωπιστικός Σύνδεσμος Αθηνών ζητεί να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή τόσο στην κλασσική γραμματεία όσο και στη χριστιανική διδασκαλία στην εκπαίδευση των νέων.

40) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑ-ΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων ΣΙΣΣΕΡ ΠΑΛΚΟ ζητεί τη λήψη μέτρων για την αποκατάσταση των απολυμένων μελών του.

41) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κεκροπίας Αιτωλίας ζητεί να του επιτραφεί η έκταση που έχει παραχωρήσει για την κατασκευή ομογενειακού χωριού στην Πάλαρο Αιτωλίας.

42) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός – Αλιευτικός Συνεταιρισμός Νεοχωρίου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ζητεί να επανενταχθεί στο Δημόσιο Ιχθυοτροφείο του Παλαιοποτάμου Νεοχωρίου.

43) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι Χρυσχωρίου Αρκαδίας ζητούν να τους καταβληθεί η αποζημίωση που δικαιούνται για ζημιές που υπέστησαν από την πτώση πολεμικού βελγικού αεροπλάνου την 7/9/1993.

44) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αγίας Κυριακής Νυρεμβέργης ζητεί την ασφαλίτωση του οδικού δικτύου Βελβεντού – Αγίας Κυριακής.

45) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαραθώνος Αττικής ζητεί να του χορηγηθεί ασφαλίτωση για την αποκατάσταση ζημιών του οδικού δικτύου της περιοχής του.

46) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί τη λήψη μέτρων για τη τουριστική αναβάθμιση των Σπηλαίων Διρού Μάνης.

47) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι του Δήμου Βεγορίτιδας Πέλλας ζητούν να τους καταβληθεί η αποζημίωση που δικαιούνται από την απαλλοτρίωση κτημάτων τους για την κατασκευή της εθνικής οδού Χαλκηδόνα – Γιουγκοσλαβικά σύνορα.

48) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κορθίου Άνδρου ζητεί τη λειτουργία Αστυνομικών Σταθμών στα νησιά.

49) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑ-ΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αρχιμανδρίτης, Διευθυντής του Εκκλησιαστικού και Θεολογικού Σεμιναρίου της Ι. Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μ. Βρετανίας, διαμαρτύρεται για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ευρωπαίοι πολίτες στο Ρωσικό Προξενείο του Λονδίνου.

50) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ταξίαρχης Συρόπουλος, συνταξιούχος του ΕΑΠΑΕ, ζητεί την ικανοποίηση συνταξιοδοτικού του αιτήματος.

51) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Λασιθίου ζητεί την προσθήκη διάταξης στην παρ. 1 του άρθρου 3 Ν. 2601/98.

52) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δημοτικός Οργανισμός Κοινωνικής Παρέμβασης και Υγείας του Δήμου Ν. Ιωνίας Βόλου ζητεί την παραχώρηση χρήσης μέρους του Κέντρου Αυτιστικών της Νέας Ιωνίας, με σκοπό τη λειτουργία Κέντρου Δημιουργικής Απασχό-

λησης Παιδιών με Αναπηρίες.

53) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Νομού Μαγνησίας ζητεί την ικανοποίηση αιτήματος, σχετικά με την υποχρέωση συνυποβολής της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων με τα δικαιολογητικά για την ανανέωση του Ειδικού Σήματος Λειτουργίας των Ξενοδοχείων.

54) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η αναστολή της απόφασης για την εγκατάσταση ταμειακών μηχανών στις αντλίες των πρατηρίων.

55) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα το οποίο αναφέρεται στα χρέη των νοσοκομείων της χώρας.

56) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Ελευθερία Κακοτσόγλου, κάτοικος Αγ. Αθανασίου Δράμας, ζητεί να της χορηγηθεί σύνταξη αναπηρίας από τον ΟΓΑ.

57) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Μορφωτική Στέγη Ιεράπετρας ζητεί τη διενέργεια αρχαιολογικών ερευνών στον οικισμό «Κουτσουναρί» Ιεράπετρας.

58) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Λεωφορείων ΚΤΕΛ Νομού Ρεθύμνου, ανακοινώνει την ίδρυση του «ΚΤΕΛ Ρεθύμνου Α.Ε.».

59) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Αναπληρωτές Εκπαιδευτικοί Σιβιτανιδείου Δημόσιας Σχολής Τεχνών και Επαγγελματιών ζητούν την κατ' απόλυτη προτεραιότητα πρόσληψή τους στη Σχολή.

60) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συνταξιούχων ΟΓΑ Διευρυμένου Δήμου Αταλάντης ζητεί την προμήθεια δελτίων κοινωνικού τουρισμού στα μέλη του.

61) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Περάματος Πειραιά διαμαρτύρεται για την τοποθέτηση από τον ΕΛΤΑ γραμματοθυρίδων στις περιοχές του Άνω Περάματος.

62) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σαμοθράκης ζητεί την επίλυση του ζητήματος της ακτοποιοκής κάλυψης της νήσου.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, το Τμήμα για τη διεξαγωγή του νομοθετικού έργου θα συνεδριάζει κάθε Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη και στη δεύτερη σύνθεσή του θα συνεδριάσει και τη Δευτέρα 25 Αυγούστου και τη Δευτέρα 1 Σεπτεμβρίου, προκειμένου να υπάρξει και ένα διάστημα ολίγων ημερών για τις διακοπές του Αυγούστου.

Στο Τμήμα θα ασκείται και ο Κοινοβουλευτικός Έλεγχος σύμφωνα με το νέο Κανονισμό προς τους Υπουργούς στην πρώτη και τρίτη σύνθεσή του -δηλαδή τον Ιούλιο και το Σεπτέμβριο- δύο φορές την εβδομάδα με επίκαιρες ερωτήσεις κάθε Τρίτη και Πέμπτη και μία φορά κάθε πρώτη και τρίτη εβδομάδα την Παρασκευή με επίκαιρες επερωτήσεις.

Οι συνεδριάσεις μας θα αρχίζουν την Τρίτη στις 18.30' και την Τετάρτη, Πέμπτη και Παρασκευή στις 10.30'.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι με την υπ' αριθμ. 6641/27.6.2003 απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκε το προβλεπόμενο από τα άρθρα 71 του Συντάγματος και 29 του Κανονισμού της Βουλής, Τμήμα Διακοπής των Εργασιών της Βουλής.

Η απόφαση θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

«ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αθήνα, 27-6-2003

Πρωτ. 6641

Αριθ.

Διεκ. 4093

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις των άρθρων 70, 71 και 72 του Συντάγματος και του άρθρου 29 του Κανονισμού της Βουλής.

β) Τις έγγραφες προτάσεις των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και την προτίμηση των ανεξαρτήτων βουλευτών.

γ) Την ανάγκη της εναλλαγής των κ.κ. βουλευτών στο Τμήμα Διακοπής των Εργασιών της Βουλής κατά το Θέρος του διανομένου έτους.

Αποφασίζουμε

1. Συγκροτούμε, το προβλεπόμενο, από τα άρθρα 71 του Συντάγματος και 29 του Κανονισμού της Βουλής, Τμήμα Διακοπής των Εργασιών της Βουλής στις κατωτέρω αναγραφόμενες τρεις διαδοχικές αυτού συνθέσεις, ορίζουμε δε την πρώτη συνεδρίαση αυτού για την 1η Ιουλίου 2003, ημέρα Τρίτη και ώρα 6.30' μ.μ..

Α' ΣΥΝΘΕΣΗ

(Από 1 Ιουλίου έως και 24 Ιουλίου 2003)
Από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

1. Αθανασιάδης Αλέξανδρος
2. Ανθόπουλος Ιωάννης
3. Ανουσάκη Ελένη - Ηλέκτρα
4. Αντωνάκης Δημήτριος
5. Αποστολάκης Δημήτριος
6. Αρσένη Μαρία
7. Αυγερινός Παρασκευάς
8. Βαλυράκης Ιωσήφ
9. Βαρδίκος Πυθαγόρας
10. Βλαχόπουλος Ηλίας
11. Βοσνιάκης Χρήστος
12. Βούλγαρης Αλέξανδρος
13. Βρεττός Κωνσταντίνος
14. Γείτονας Κωνσταντίνος
15. Γερανίδης Βασίλειος
16. Γιαννακόπουλος Ιωάννης
17. Δαμιανάκης Ευτύχιος
18. Διαμαντίδης Ιωάννης
19. Κακλαμάνης Απόστολος
20. Κοσσυβάκης Δημήτριος
21. Κοτσώνης Θεόδωρος
22. Κρεμαστινός Δημήτριος
23. Κρητικός Παναγιώτης
24. Κωνσταντίνου Φλώρος
25. Λαλιώτης Κωνσταντίνος
26. Λιντζέρης Δημήτριος
27. Λουκάκης Εμμανουήλ
28. Μαγκούφης Χρήστος
29. Μακρυπίδης Αντρέας
30. Μαλέσιος Ευάγγελος
31. Μαντέλης Αναστάσιος
32. Ματζαπετάκης Στυλιανός
33. Μάτης Αθανάσιος
34. Μπεντενιώτης Εμμανουήλ
35. Παπαγεωργίου Γεώργιος
36. Παπαζώη Ελισάβετ
37. Παπαθεμελής Στυλιανός
38. Παπαϊωάννου Μιλτιάδης

39. Παπούλιας Κάρολος
40. Παπουτσής Χρήστος
40. Πιπεργιάς Δημήτριος
41. Σγουρίδης Παναγιώτης
42. Σκουλάκης Εμμανουήλ
43. Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος
44. Στολίδης Σωτήριος
45. Σφυρίου Κοσμάς
46. Σχοιναράκη - Ηλιάκη Ευαγγελία
48. Τζανής Λεωνίδας
49. Τσουκάτος Θεόδωρος
50. Φασούλας Παναγιώτης
51. Φούρας Ανδρέας
52. Φραγκιαδουλάκης Εμμανουήλ

Από τη Νέα Δημοκρατία

1. Ανδρεουλάκος Απόστολος
2. Βαρίνος Αθανάσιος
3. Βασιλείου Θεόφιλος
4. Βουλγαράκης Γεώργιος
5. Γαρουφαλιάς Γεώργιος
6. Ζώης Χρήστος
7. Κακλαμάνης Νικήτας
8. Καλαντζής Γεώργιος
9. Καραμπίνης Κωνσταντίνος
10. Κατσαρός Νικόλαος
11. Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ
12. Κοντός Αλέξανδρος
13. Κούβελας Σωτήριος
14. Λέγκας Νικόλαος
15. Λιάπης Μιχαήλ
16. Λυμπερακίδης Λεωνίδας
17. Μαρκογιαννάκης Χρήστος
18. Μειμαράκης Ευάγγελος
19. Μπασιάκος Ευάγγελος
20. Νάκος Αθανάσιος
21. Νικολόπουλος Νικόλαος
22. Ορφανός Γεώργιος
23. Παπαδόπουλος Μιχαήλ
24. Παπαθανασίου Ιωάννης
25. Παπαληγούρας Αναστάσιος
26. Παπανικολάου Ελευθέριος
27. Παυλίδης Αριστοτέλης
28. Πολύζος Ευάγγελος
29. Ρεγκούζας Αδάμ
30. Σαλμάς Μάριος
31. Σκρέκας Θεόδωρος
32. Σπηλιόπουλος Αναστάσιος
33. Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)
34. Στυλιανίδης Ευριπίδης
35. Ταλιαδούρος Σπυρίδων
36. Τατούλης Πέτρος
37. Τσιπλάκης Κωνσταντίνος
38. Τσιτουρίδης Σάββας
39. Χαϊτίδης Ευγένιος
40. Χατζηγιάκης Σωτήριος
41. Χωματάς Ιωάννης

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας

1. Σκοπελίτης Σταύρος
2. Στριφτάρης Σπυρίδων
3. Τζέκης Άγγελος

Από το Συνασπισμό της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας

1. Λαφαζάνης Παναγιώτης
2. Ξηροτύρη - Αικατερινάρη Ασημίνα

Από τους Ανεξάρτητους

1. Κεδίκογλου Βασίλειος
2. Μάνος Στέφανος

Β' ΣΥΝΘΕΣΗ

(Από 29 Ιουλίου έως και 4 Σεπτεμβρίου 2003)

Από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

1. Αλαμπάνος Δημήτριος
2. Αντωνικόπουλος Παναγιώτης
3. Αρσένη Μαρία
4. Βλαχόπουλος Ηλίας
5. Βοσνάκης Χρήστος
6. Βούγιας Σπυρίδων
7. Βρεττός Κωνσταντίνος
8. Γείτονας Κωνσταντίνος
9. Γιαννάκης Ιωάννης
10. Γιαννακόπουλος Ιωάννης
11. Γκούσκος Διονύσιος
12. Γρηγοράκος Λεωνίδας
13. Διαμαντίδης Ιωάννης
14. Θωμά Μαρία
15. Θωμάς Γεώργιος
16. Θωμόπουλος Ιωάννης
17. Ιωαννίδης Φοίβος
18. Κακλαμάνης Απόστολος
19. Καρχιμάκης Μιχαήλ
20. Καστανίδης Χαράλαμπος
21. Κατσανέβας Θεόδωρος
22. Κατσέλη Ελεωνόρα
23. Κατσιλιέρης Πέτρος
24. Κοντομάρης Ευτύχιος
25. Κοσσυβάκης Δημήτριος
26. Κουλούρης Κίμων
27. Κρητικός Παναγιώτης
28. Κτενάς Γεώργιος
29. Μαγκούφης Χρήστος
30. Μεχμέτ Αχμέτ
31. Νιώτης Γρηγόρης
32. Πάγκαλος Θεόδωρος
33. Παπαγεωργίου Γεώργιος
34. Παπαδέλλης Φραγκλίνος
35. Παπαηλίας Ηλίας
36. Παπαθεμελής Στυλιανός
37. Παπαϊωάννου Μιλτιάδης
38. Παπουτσής Χρήστος
39. Σαλαγιάννης Νικόλαος
40. Σγουρίδης Παναγιώτης
41. Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος
42. Σπυράκη Χριστίνα
43. Σπυριούνης Κυριάκος
44. Στολίδης Σωτήριος
45. Στρατηλάτης Νικόλαος
46. Σφυρίου Κοσμάς
47. Τσιλίκας Βασίλειος
48. Τσιόκας Θεοχάρης
49. Φαρμάκης Νικόλαος
50. Φλώρος Νικόλαος
51. Φούρας Ανδρέας
52. Χωρέμης Αναστάσιος

Από τη Νέα Δημοκρατία

1. Αγγελής Ανέστης
2. Αγγελόπουλος Νικόλαος
3. Αδρακτάς Παναγιώτης
4. Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος
5. Γιαννάκου - Κουτσίκου Μαριέττα
6. Δαβάκης Αθανάσιος
7. Δήμας Σταύρος

8. Δημοσχάκης Θεοφάνης
9. Κаланτζάκου Σοφία
10. Καλαφάτης Σταύρος
11. Καλλιώρας Ηλίας
12. Καλογιάννης Σταύρος
13. Καρασμάνης Γεώργιος
14. Καρράς Κώστας
15. Κασσίμης Θεόδωρος
16. Κατσιγιάννης Αθανάσιος
17. Κιλτίδης Κωνσταντίνος
18. Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία
19. Λεονταρίδης Θεόφιλος
20. Μακρή Ζωή (Ζέττα)
21. Μαντούβαλος Πέτρος
22. Μιχαλολιάκος Βασίλειος
23. Μπέζας Αντώνιος
24. Μπενάκη - Ψαρούδα Άννα
25. Μπούρας Αθανάσιος
26. Νεράντζης Αναστάσιος
27. Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)
28. Παπαδόπουλος Σταύρος
29. Σαλαγκούδης Γεώργιος
30. Σιούφας Δημήτριος
31. Σκανδαλάκης Παναγιώτης
32. Σπύρου Σπυρίδων
33. Τζαμτζής Ιορδάνης
34. Τσιαρτσιώνης Νικόλαος
35. Τσίπρας Βασίλειος
36. Τσούρνος Γεώργιος
37. Φλωρίνης Αθηναίος
38. Φουντουκίδου - Θεοδωρίδου Παρθένα
39. Φωτιάδης Ηλίας
40. Χαλκίδης Μιχαήλ

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας

1. Γκατζής Νικόλαος
2. Κολοζώφ Ορέστης
3. Κοσιώνης Παναγιώτης
4. Χουρμουζιάδης Γεώργιος

Από το Συνασπισμό της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας

1. Κωνσταντόπουλος Νίκος
2. Δαμανάκη Μαρία

Από τους Ανεξάρτητους

1. Καρατζαφέρης Γεώργιος
2. Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος

Γ' ΣΥΝΘΕΣΗ

(Από 9 Σεπτεμβρίου έως και 2 Οκτωβρίου 2003)

Από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

1. Ακριβάκης Αλέξανδρος
2. Αλαμπάνος Δημήτριος
3. Αρσένης Γεράσιμος
4. Βαθειάς Ιωάννης
5. Βαϊνάς Ιωάννης
6. Βασιλακάκης Βασίλειος
7. Βρέντζος Σταύρος
8. Βρεττός Κωνσταντίνος
9. Γείτονας Κωνσταντίνος
10. Γιαννόπουλος Ευάγγελος
11. Γικόνογλου Μόσχος
12. Γκαλήτ Γκαλήτ
13. Γρηγοράκος Λεωνίδας
14. Δασκαλάκης Γεώργιος

15. Διαμαντής Κωνσταντίνος
16. Ζαφειρόπουλος Ιωάννης
17. Θωμά Μαρία
18. Θωμάς Γεώργιος
19. Θωμόπουλος Ιωάννης
20. Κακλαμάνης Απόστολος
21. Κανελλόπουλος Λάμπρος
22. Καρχιμάκης Μιχαήλ
23. Καστανίδης Χαράλαμπος
24. Κατσιλιέρης Πέτρος
25. Καψής Ιωάννης
26. Κίρκος Γεώργιος
27. Κολιοπάνος Θεόδωρος
28. Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος
29. Κοντομάρης Ευτύχιος
30. Κουλούρης Κίμων
31. Κουρουμπλής Παναγιώτης
32. Κτενάς Γεώργιος
33. Λεβογιάννης Νικόλαος
34. Μανίκας Στέφανος
35. Νεονάκης Μιχαήλ
36. Νικολαΐδης Ιωάννης
37. Νιώτης Γρηγόρης
38. Παπαδέλλης Φραγκλίνος
39. Παπαδόπουλος Αλέξανδρος
40. Παπαηλίας Ηλίας
41. Παπανικόλας Βασίλειος
42. Σαλαγιάννης Νικόλαος
43. Σγουριδής Παναγιώτης
44. Σμυρλής – Λιακατάς Χρήστος
45. Σπυριούνης Κυριάκος
46. Στρατηλάτης Νικόλαος
47. Τσεκούρας Ιωάννης
48. Τσιόκας Θεοχάρης
49. Φαρμάκης Νικόλαος
50. Φλώρος Νικόλαος
51. Χαραλαμπίδης Ιωάννης
52. Χρονόπουλος Γεώργιος

Από τη Νέα Δημοκρατία

1. Αγγελούσης Ευστάθιος
2. Αλογοσκούφης Γεώργιος
3. Βαρβιτσιώτης Ιωάννης
4. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης
5. Βλάχος Γεώργιος
6. Γιακουμάτος Γεράσιμος
7. Γιαννόπουλος Αθανάσιος
8. Γκελεστάθης Νικόλαος
9. Δαϊλάκης Σταύρος
10. Δεικτάκης Γεώργιος
11. Έβερτ Μιλτιάδης
12. Καλός Γεώργιος
13. Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)
14. Καρα Μαρία
15. Καραμανλής Αχιλλέας
16. Κατσίκης Θεόδωρος
17. Κεφαλογιάννης Ιωάννης
18. Κορκολόπουλος Βασίλειος
19. Κορτσάρης Νικόλαος
20. Κωνσταντόπουλος Γεώργιος
21. Κωστόπουλος Δημήτριος
22. Λαμπρόπουλος Ιωάννης
23. Λιάσκος Αναστάσιος
24. Λυκουρέζος Αλέξανδρος - Λέων
25. Μελάς Παναγιώτης
26. Μητσotάκης Κωνσταντίνος
27. Μολυβιάτης Πέτρος
28. Παναγιωτόπουλος Γεώργιος
29. Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)
30. Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος

31. Παπακώστα – Σιδηροπούλου Αικατερίνη
32. Πάππας Βασίλειος
33. Παυλόπουλος Προκόπιος
34. Πετραλιά – Πάλλη Φάνη
35. Πολύδωρας Βύρων
36. Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος
37. Σιούφας Δημήτριος
38. Τασούλας Κωνσταντίνος
39. Τζαννετάκης Τζαννής
40. Τρυφωνίδης Γεώργιος
41. Τσιπλάκος Αριστείδης

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας

1. Παπαρήγα Αλεξάνδρα
2. Κανέλλη Λιάνα
3. Σκυλλάκος Αντώνιος
4. Τσιόγκας Δημήτριος

Από το Συνασπισμό της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας

1. Κουβέλης Φώτης
2. Στεργίου Ιωάννα

Από τους Ανεξάρτητους

Ψαχαρόπουλος Γεώργιος

2. Κατά τη διάρκεια λειτουργίας του Τμήματος, θα μπορεί, με απόφασή μου και για εξαιρετικούς λόγους, να γίνει εναλλαγή των μελών κάθε συνθέσεως, μετά από πρόταση των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, χωρίς όμως να αλλάζει ο αριθμός των μετεχόντων από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα Βουλευτών.

3. Το Τμήμα θα συνεδριάζει στην Αίθουσα της Ολομέλειας και σε ημέρες και ώρες για τις οποίες το ίδιο θα αποφασίσει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Επίσης, με την υπ' αριθμ. 6600/27/6/2003 απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 31 του Κανονισμού της Βουλής Διαρκείς Επιτροπές του Τμήματος Διακοπών των Εργασιών της Βουλής και για τις τρεις διαδοχικές συνθέσεις του.

Εγκρίνει το Τμήμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το Τμήμα ενέκρινε.

Η σχετική απόφαση θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και θα κοινοποιηθεί στους ενδιαφερομένους κύριους Βουλευτές που συμμετέχουν στις αντίστοιχες επιτροπές.

(Η προαναφερθείσα απόφαση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

**«ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ**

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2003

Πρωτ.: 6600

Αριθμ.

Διεκπ.: 4077

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Σύσταση και συγκρότηση των Διαρκών Επιτροπών του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 71 και 72 του Συντάγματος και

των άρθρων 31, 32 και 33 σε συνδυασμό με τα άρθρα 29 παρ. 5 και 15 παρ. 5 του Κανονισμού της Βουλής (μέρος Κοινοβουλευτικό),

2. Την υπ' αριθμ. 6641/4093/27.6.2003 απόφαση συγκρότησης του προβλεπομένου από τα άρθρα 71 του Συντάγματος και 29 του Κανονισμού της Βουλής Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής,

3. Τις έγγραφες υποδείξεις των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, καθώς και τις δηλώσεις των Ανεξάρτητων Βουλευτών,

αποφασίζουμε,

συνιστούμε, από τα μέλη του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής, τις προβλεπόμενες από το άρθρο 31 του Κανονισμού της Βουλής Διαρκείς Επιτροπές του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών της Βουλής, που συγκροτούνται, για τις τρεις διαδοχικές συνθέσεις αυτού (Α', Β', Γ'), ως ακολούθως:

Α. ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και β) Πολιτισμού

Α' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Ανθόπουλος Ιωάννης
2. Ανουσάκη Ελένη
3. Βαλυράκης Ιωσήφ
4. Βαρδίκος Πυθαγόρας
5. Γερανίδης Βασίλειος
6. Διαμαντίδης Ιωάννης
7. Κρεμαστινός Δημήτριος
8. Λιντζέρης Δημήτριος
9. Μακρυπιδής Ανδρέας
10. Μαντέλης Αναστάσιος
11. Παπούλιας Κάρολος
12. Φασούλας Παναγιώτης
13. Φούρας Ανδρέας
14. Φραγκιαδουλάκης Εμμανουήλ
15. Βασιλείου Θεόφιλος
16. Καραμπίνας Κωνσταντίνος
17. Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ
18. Ορφανός Γεώργιος
19. Παπαδόπουλος Μιχαήλ
20. Σαλμάς Μάριος
21. Σπηλιόπουλος Αναστάσιος
22. Ταλιαδούρος Σπυρίδων
23. Τατούλης Πέτρος
24. Χωματάρης Ιωάννης
25. Τζέκης Άγγελος
26. Ξηροτύρη - Αικατερινάρη Ασημίνα

Β_ ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Βλαχόπουλος Ηλίας
2. Βούγιας Σπυρίδων
3. Γιαννάκης Ιωάννης
4. Διαμαντίδης Ιωάννης
5. Θωμάς Γεώργιος
6. Καστανίδης Χαράλαμπος
7. Κατσάνεβας Θεόδωρος
8. Κατσιλιέρης Πέτρος
9. Μεχμέτ Αχμέτ
10. Πάγκαλος Θεόδωρος
11. Σμυρλής-Λιακατάς Χρήστος
12. Στολίδης Σωτήριος
13. Στρατηλάτης Νικόλαος
14. Σφυρίου Κοσμάς
15. Φλώρος Νικόλαος
16. Φούρας Ανδρέας
17. Δημοσχάκης Θεοφάνης
18. Καρασμάνης Γεώργιος

19. Καρράς Κωνσταντίνος
20. Κατσιγιάννης Αθανάσιος
21. Κιλτίδης Κωνσταντίνος
22. Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία
23. Μακρή Ζωή (Ζέττα)
24. Μπέζας Αντώνιος
25. Μπούρας Αθανάσιος
26. Παπαδόπουλος Σταύρος
27. Τσίπρας Βασίλειος
28. Χαλκίδης Μιχαήλ
29. Χουρμουζιάδης Γεώργιος
30. Κωνσταντόπουλος Νικόλαος
31. Καρατζαφέρης Γεώργιος
(μέχρι και 21 Αυγούστου 2003) και
Ψαχαρόπουλος Γεώργιος
(από 26 Αυγούστου έως και 4 Σεπτεμβρίου 2003)

Γ' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Βαθειάς Ιωάννης
2. Βασιλακάκης Βασίλειος
3. Γκαλήπ Γκαλήπ
4. Ζαφειρόπουλος Ιωάννης
5. Θωμάς Γεώργιος
6. Καστανίδης Χαράλαμπος
7. Κολιοπάνος Θεόδωρος
8. Λεβογιάννης Νικόλαος
9. Νικολαΐδης Ιωάννης
10. Νιώτης Γρηγόριος
11. Σμυρλής-Λιακατάς Χρήστος
12. Σπυριούννης Κυριάκος
13. Τσεκούρας Ιωάννης
14. Χρονόπουλος Γεώργιος
15. Βλάχος Γεώργιος
16. Δαϊλάκης Σταύρος
17. Δεικτάκης Γεώργιος
18. Καλός Γεώργιος
19. Καρα Μαρία
20. Κορκολόπουλος Βασίλειος
21. Κωνσταντόπουλος Γεώργιος
22. Πάππας Βασίλειος
23. Πετραλιά - Πάλλη Φάνη
24. Τζαννετάκης Τζαννης
25. Κανέλλη Λιάνα
26. Κουβέλης Φώτιος

Β. ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εθνικής Άμυνας, β) Εξωτερικών, γ) Μακεδονίας - Θράκης και δ) Αιγαίου

Α' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Αθανασιάδης Αλέξανδρος
2. Αποστολάκης Δημήτριος
3. Αυγερινός Παρασκευάς
4. Βαλυράκης Ιωσήφ
5. Βαρδίκος Πυθαγόρας
6. Βλαχόπουλος Ηλίας
7. Κοτσώνης Θεόδωρος
8. Κρεμαστινός Δημήτριος
9. Μάττης Αθανάσιος
10. Παπαζώη Ελισάβετ
11. Παπαθεμελής Στυλιανός
12. Παπούλιας Κάρολος
13. Παπουτσής Χρήστος
14. Τζανής Λεωνίδας
15. Βαρίνος Αθανάσιος
16. Βουλγαράκης Γεώργιος
17. Λιάπης Μιχαήλ
18. Λυμπερακίδης Λεωνίδας

19. Μαρκογιαννάκης Χρήστος
20. Παυλίδης Αριστοτέλης
21. Σαλμάς Μάριος
22. Σπηλιόπουλος Αναστάσιος
23. Στυλιανίδης Ευριπίδης
24. Χαϊτίδης Ευγένιος
25. Στριφτάρης Σπυρίδων
26. Λαφαζάνης Παναγιώτης

(μέχρι και 18 Σεπτεμβρίου 2003) και
Καρατζαφέρης Γεώργιος
(από 23 Σεπτεμβρίου 2003 έως και 2 Οκτωβρίου 2003)

Γ. ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:
α) Οικονομίας και Οικονομικών και γ) Περιβάλλοντος, Χωρο-
ταξίας και Δημοσίων Έργων

Β' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Αλαμπάνος Δημήτριος
2. Βλαχόπουλος Ηλίας
3. Θωμάς Γεώργιος
4. Ιωαννίδης Φοίβος
5. Καρχιμάκης Μιχαήλ
6. Κατσάνεβας Θεόδωρος
7. Κατσέλη Ελεωνόρα
8. Νιώτης Γρηγόριος
9. Πάγκαλος Θεόδωρος
10. Παπαδέλλης Φραγκλίνος
11. Παπαθεμελής Στυλιανός
12. Παπουτσής Χρήστος
13. Σπυράκη Χριστίνα
14. Σπυριούνης Κυριάκος
15. Αγγελής Ανέστης
16. Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος
17. Γιαννάκου – Κουτσίκου Μαριέττα
18. Δαβάκης Αθανάσιος
19. Δήμας Σταύρος
20. Κаланτζάκου Σοφία
21. Λεονταρίδης Θεόφιλος
22. Σκανδαλάκης Παναγιώτης
23. Φλωρίνης Αθηναίος
24. Χαλκίδης Μιχαήλ
25. Κολοζώφ Ορέστης
26. Δαμανάκη Μαρία

Γ' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Ακριβάκης Αλέξανδρος
2. Αρσένης Γεράσιμος
3. Βαϊνάς Ιωάννης
4. Βρέντζος Σταύρος
5. Γικόνोगλου Μόσχος
6. Κανελλόπουλος Λάμπρος
7. Καψής Ιωάννης
8. Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος
9. Μανίκας Στέφανος
10. Νεονάκης Μιχαήλ
11. Νιώτης Γρηγόριος
12. Παπαδέλλης Φραγκλίνος
13. Παπαδόπουλος Αλέξανδρος
14. Σπυριούνης Κυριάκος
15. Τσεκούρας Ιωάννης
16. Χαραλαμπίδης Ιωάννης
17. Βαρβιτσιώτης Ιωάννης
18. Γιαννόπουλος Αθανάσιος
19. Καμμένος Παναγιώτης
20. Καραμανλής Αχιλλέας
21. Κορτσάρης Νικόλαος
22. Λιάσκος Αναστάσιος
23. Μολυβιάτης Πέτρος
24. Παναγιωτόπουλος Γεώργιος
25. Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης
26. Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος
27. Πολύδωρας Βύρων
28. Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος
29. Σκυλλάκος Αντώνιος
30. Κουβέλης Φώτιος
31. Ψαχαρόπουλος Γεώργιος

Α' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Αντωνακόπουλος Παναγιώτης
2. Αρσένη Μαρία
3. Βούλγαρης Αλέξανδρος
4. Γερανίδης Βασίλειος
5. Γιαννακόπουλος Ιωάννης
6. Διαμαντίδης Ιωάννης
7. Κρητικός Παναγιώτης
8. Κωνσταντίνου Φλώρος
9. Λαλιώτης Κωνσταντίνος
10. Μαγκούφης Χρήστος
11. Μακρυπίδης Ανδρέας
12. Μαλέσιος Ευάγγελος
13. Μαντέλης Αναστάσιος
14. Μπεντεντιώτης Εμμανουήλ
15. Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος
16. Σφυρίου Κοσμάς
17. Ανδρεουλάκος Απόστολος
18. Κаланτζής Γεώργιος
19. Κατσαρός Νικόλαος
20. Κούβελας Σωτήριος
21. Λέγκας Νικόλαος
22. Μείμαράκης Ευάγγελος
23. Νικολόπουλος Νικόλαος
24. Ορφανός Γεώργιος
25. Παπανικολάου Ελευθέριος
26. Ρεγκούζας Αδάμ
27. Σκρέκας Θεόδωρος
28. Τσιτουρίδης Σάββας
29. Σκοπελίτης Σταύρος
30. Λαφαζάνης Παναγιώτης
31. Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος
(μέχρι και 3 Ιουλίου 2003) και
Κεδίκογλου Βασίλειος
(από 8 Ιουλίου έως και 24 Ιουλίου 2003)

Β' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Αλαμπάνος Δημήτριος
2. Αρσένη Μαρία
3. Γιαννακόπουλος Ιωάννης
4. Γκούσκος Δημήτριος
5. Διαμαντίδης Ιωάννης
6. Θωμόπουλος Ιωάννης
7. Κατσιλιέρης Πέτρος
8. Κουλούρης Κίμων
9. Κρητικός Παναγιώτης
10. Μαγκούφης Χρήστος
11. Νιώτης Γρηγόριος
12. Σφυρίου Κοσμάς
13. Τσιλίκας Βασίλειος
14. Φαρμάκης Νικόλαος
15. Δήμας Σταύρος
16. Καλλιώρας Ηλίας
17. Κασσίμης Θεόδωρος
18. Κατσιγιάννης Αθανάσιος
19. Κόλλια – Τσαρουχά Μαρία
20. Μιχαλολιάκος Βασίλειος
21. Παπαδημητρίου Ελισάβετ
22. Τσίπρας Βασίλειος
23. Τσούρνος Γεώργιος

24. Φωτιάδης Ηλίας
25. Γκατζής Νικόλαος
26. Δαμανάκη Μαρία

Γ' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Αλαμπάνος Δημήτριος
2. Αρσένης Γεράσιμος
3. Βαθειάς Ιωάννης
4. Βασιλακάκης Βασίλειος
5. Γικόνογλου Μόσχος
6. Δασκαλάκης Γεώργιος
7. Θωμόπουλος Ιωάννης
8. Κατσιλιέρης Πέτρος
9. Κολιοπάνος Θεόδωρος
10. Κουλούρης Κίμων
11. Λεβογιάννης Νικόλαος
12. Νικολαΐδης Ιωάννης
13. Φαρμάκης Νικόλαος
14. Χαραλαμπόπουλος Ιωάννης
15. Αλογοσκούφης Γεώργιος
16. Έρβετ Μιλτιάδης
17. Κωστόπουλος Δημήτριος
18. Μητσοτάκης Κωνσταντίνος
19. Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος
20. Παπακώστα Αικατερίνη
21. Πάππας Βασίλειος
22. Σιούφας Δημήτριος
23. Τρυφωνίδης Γεώργιος
24. Τσιπλάκος Αριστείδης
25. Τσιόγκας Δημήτριος
26. Στεργίου Ιωάννα

Δ. ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Υγείας και Πρόνοιας, β) Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γ) Μεταφορών και Επικοινωνιών

Α' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Ανουσάκη Ελένη
2. Αντωνακόπουλος Παναγιώτης
3. Αυγερινός Παρασκευάς
4. Βούλγαρης Αλέξανδρος
5. Κοσσυβάκης Δημήτριος
6. Λιντζέρης Δημήτριος
7. Μαλέσιος Ευάγγελος
8. Ματζαπετάκης Στυλιανός
9. Μάτης Αθανάσιος
10. Μπεντενιώτης Εμμανουήλ
11. Παπαζώη Ελισσάβετ
12. Παπαϊωάννου Μιλτιάδης
13. Σκουλάκης Εμμανουήλ
14. Στολίδης Σωτήριος
15. Τσουκάτος Θεόδωρος
16. Φασούλας Παναγιώτης
17. Ανδρεουλάκος Απόστολος
18. Βαρίνος Αθανάσιος
19. Κακλαμάνης Νικήτας
20. Λέγκας Νικόλαος
21. Παπαληγούρας Αναστάσιος
22. Παπανικολάου Ελευθέριος
23. Πολύζος Ευάγγελος
24. Ταλιαδούρος Σπυρίδων
25. Τατούλης Πέτρος
26. Χαϊτίδης Ευγένιος
27. Χατζηγάκης Σωτήριος
28. Χωματάς Ιωάννης
29. Σκοπελίτης Σταύρος
30. Λαφαζάνης Παναγιώτης
31. Μάνος Στέφανος

Β' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Αντωνακόπουλος Παναγιώτης
2. Βούγιας Σπυρίδων
3. Γρηγοράκος Λεωνίδας
4. Καστανίδης Χαράλαμπος
5. Κοσσυβάκης Δημήτριος
6. Κουλούρης Κίμων
7. Κτενάς Γεώργιος
8. Παπαδέλλης Φραγκλίνος
9. Παπαϊωάννου Μιλτιάδης
10. Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος
11. Σπυράκη Χριστίνα
12. Στολίδης Σωτήριος
13. Φαρμάκης Νικόλαος
14. Χωρέμης Αναστάσιος
15. Αγγελόπουλος Νικόλαος
16. Αδρακτάς Παναγιώτης
17. Δημοσχάκης Θεοφάνης
18. Καλαντζάκου Σοφία
19. Καλογιάννης Σταύρος
20. Κιλιτλής Κωνσταντίνος
21. Μαντούβαλος Πέτρος
22. Μιχαλολιάκος Βασίλειος
23. Μπούρας Αθανάσιος
24. Σπύρου Σπυρίδων
25. Κοσιώνης Παναγιώτης
26. Κωνσταντόπουλος Νικόλαος

Γ' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Βρέντζος Σταύρος
2. Γρηγοράκος Λεωνίδας
3. Κανελλόπουλος Λάμπρος
4. Καστανίδης Χαράλαμπος
5. Κίρκος Γεώργιος
6. Κουλούρης Κίμων
7. Κουρουμπλής Παναγιώτης
8. Κτενάς Γεώργιος
9. Μανίκας Στέφανος
10. Νεονάκης Μιχαήλ
11. Παπαδέλλης Φραγκλίνος
12. Σαλαγιάννης Νικόλαος
13. Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος
14. Φαρμάκης Νικόλαος
15. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης
16. Βλάχος Γεώργιος
17. Γιακουμάτος Γεράσιμος
18. Γιαννόπουλος Αθανάσιος
19. Γκελεστάθης Νικόλαος
20. Καλός Γεώργιος
21. Κορκολόπουλος Βασίλειος
22. Κωνσταντόπουλος Γεώργιος
23. Μελάς Παναγιώτης
24. Τασούλας Κωνσταντίνος
25. Κανέλλη Λιάνα
26. Στεργίου Ιωάννα

Ε. ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Αρμόδια για τα Υπουργεία:

α) Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, β) Δικαιοσύνης, γ) Δημόσιας Τάξης και δ) Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

Α' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Αποστολάκης Δημήτριος

2. Βοσνάκης Χρήστος
3. Δαμιανάκης Ευτύχιος
4. Κοτσώνης Θεόδωρος
5. Λουκάκης Εμμανουήλ
6. Ματζαπετάκης Στυλιανός
7. Παπαγεωργίου Γεώργιος
8. Παπαθεμελής Στυλιανός
9. Παπαϊωάννου Μιλτιάδης
10. Πιπεργιάς Δημήτριος
11. Σχοιναράκη- Ηλιάκη Ευαγγελία
12. Τζανής Λεωνίδας
13. Φούρας Ανδρέας
14. Φραγκιαδουλάκης Εμμανουήλ
15. Βασιλείου Θεόφιλος
16. Γαρουφαλιάς Γεώργιος
17. Ζώης Χρήστος
18. Κατσαρός Νικόλαος
19. Κούβελας Σωτήριος
20. Λυμπερακίδης Λεωνίδας
21. Μαρκογιαννάκης Χρήστος
22. Πολύζος Ευάγγελος
23. Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος
24. Τσιπλάκης Κωνσταντίνος
25. Τζέκης Άγγελος
26. Ξηροτύρη – Αικατερινάρη Ασημίνα

Β' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Βοσνάκης Χρήστος
2. Γκούσκος Διονύσιος
3. Θωμά Μαρία
4. Ιωαννίδης Φοίβος
5. Κατσέλη Ελεωνόρα
6. Κοντομάρης Ευτύχιος
7. Παπαγεωργίου Γεώργιος
8. Παπαηλίας Ηλίας
9. Παπαθεμελής Στυλιανός
10. Παπαϊωάννου Μιλτιάδης
11. Σαλαγιάννης Νικόλαος
12. Τσιλίκας Βασίλειος
13. Τσιόκας Θεοχάρης
14. Φούρας Ανδρέας
15. Αδρακτάς Παναγιώτης
16. Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος
17. Δαβάκης Αθανάσιος
18. Καρράς Κωνσταντίνος
19. Μακρή Ζωή (Ζέττα)
20. Μαντούβαλος Πέτρος
21. Νεράντζης Αναστάσιος
22. Σιούφας Δημήτριος
23. Τσιαρτσιώνης Νικόλαος
24. Τσούρνος Γεώργιος
25. Κοσιώνης Παναγιώτης
26. Κωνσταντόπουλος Νικόλαος

Γ' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Ακριβάκης Αλέξανδρος
2. Βαϊνάς Ιωάννης
3. Γιαννόπουλος Ευάγγελος
4. Διαμαντής Κωνσταντίνος
5. Ζαφειρόπουλος Ιωάννης
6. Θωμά Μαρία
7. Καψής Ιωάννης
8. Κοντομάρης Ευτύχιος
9. Παπαδόπουλος Αλέξανδρος
10. Παπαηλίας Ηλίας
11. Παπανικόλας Βασίλειος
12. Σαλαγιάννης Νικόλαος
13. Τσιόκας Θεοχάρης
14. Χρονόπουλος Γεώργιος

15. Κατσίκης Θεόδωρος
16. Κεφαλογιάννης Ιωάννης
17. Λαμπρόπουλος Ιωάννης
18. Λυκουρέζος Αλέξανδρος
19. Μελάς Παναγιώτης
20. Μπενάκη – Ψαρούδα Άννα
21. Παπακώστα Αικατερίνη
22. Παυλόπουλος Προκόπιος
23. Πολύδωρας Βύρων
24. Τασούλας Κωνσταντίνος
25. Σκυλλάκος Αντώνιος
26. Κουβέλης Φώτιος

ΣΤ. ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Αρμόδια για τα Υπουργεία: α) Ανάπτυξης, β) Γεωργίας και γ) Εμπορικής Ναυτιλίας

Α' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Αθανασιάδης Αλέξανδρος
2. Ανθόπουλος Ιωάννης
3. Δαμιανάκης Ευτύχιος
4. Κοσσυβάκης Δημήτριος
5. Κρητικός Παναγιώτης
6. Κωνσταντίνου Φλώρος
7. Λαλιώτης Κωνσταντίνος
8. Λουκάκης Εμμανουήλ
9. Παπαγεωργίου Γεώργιος
10. Παπουτσής Χρήστος
11. Πιπεργιάς Δημήτριος
12. Σκουλάκης Εμμανουήλ
13. Σχοιναράκη – Ηλιάκη Ευαγγελία
14. Τσουκάτος Θεόδωρος
15. Κаланτζής Γεώργιος
16. Καραμπίνας Κωνσταντίνος
17. Κοντός Αλέξανδρος
18. Μπασιάκος Ευάγγελος
19. Νάκος Αθανάσιος
20. Παπαδόπουλος Μιχαήλ
21. Παπαθανασίου Ιωάννης
22. Παυλίδης Αριστοτέλης
23. Τσιπλάκης Κωνσταντίνος
24. Χατζηγάκης Σωτήριος
25. Στριφτάρης Σπυρίδων
26. Ξηροτύρη – Αικατερινάρη Ασημίνα

Β' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Βοσνάκης Χρήστος
2. Γιαννάκης Ιωάννης
3. Καρχιμάκης Μιχαήλ
4. Κοντομάρης Ευτύχιος
5. Κοσσυβάκης Δημήτριος
6. Κρητικός Παναγιώτης
7. Κτενάς Γεώργιος
8. Μεχμέτ Αχμέτ
9. Παπαγεωργίου Γεώργιος
10. Παπαηλίας Ηλίας
11. Παπουτσής Χρήστος
12. Σαλαγιάννης Νικόλαος
13. Στρατηλάτης Νικόλαος
14. Τσιόκας Θεοχάρης
15. Φλώρος Νικόλαος
16. Χωρέμης Αναστάσιος
17. Αγγελής Ανέστης
18. Αγγελούσης Ευστάθιος
19. Καλαφάτης Σταύρος
20. Καρασμάνης Γεώργιος
21. Λεονταρίδης Θεόφιλος
22. Μπέζας Αντώνιος

23. Παπαδόπουλος Σταύρος
 24. Σαλαγκούδης Γεώργιος
 25. Τζαμπτζής Ιορδάνης
 26. Τσιαρτσιώνης Νικόλαος
 27. Φουντουκίδου Παρθένα
 28. Φωτιάδης Ηλίας
 29. Γκατζής Νικόλαος
 30. Δαμανάκη Μαρία
 31. Κεδίκογλου Βασίλειος
 (μέχρι και 31 Ιουλίου 2003) και
 Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος
 (από 19 Αυγούστου 2003 έως και 4 Σεπτεμβρίου 2003)

Γ' ΣΥΝΘΕΣΗ

1. Γκαλήπ Γκαλήπ
2. Δασκαλάκης Γεώργιος
3. Διαμαντής Κωνσταντίνος
4. Καρχινάκης Μιχαήλ
5. Κίρκος Γεώργιος
6. Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος
7. Κοντομάρης Ευτύχιος
8. Κουρουμπλής Παναγιώτης
9. Κτενάς Γεώργιος
10. Παπαηλίας Ηλίας
11. Παπανικόλας Βασίλειος
12. Στρατηλάτης Νικόλαος
13. Τσιόγκας Θεοχάρης
14. Φλώρος Νικόλαος
15. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης
16. Γιακουμάτος Γεράσιμος
17. Δαϊλάκης Σταύρος
18. Δεικτάκης Γεώργιος
19. Κατσίκης Θεόδωρος
20. Κορτσάρης Νικόλαος
21. Λιάσκος Αναστάσιος
22. Παναγιωτόπουλος Γεώργιος
23. Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης
24. Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος
25. Τσιόγκας Δημήτριος
26. Στεργίου Ιωάννα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
 ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών υπέβαλε στη Βουλή μηνυτήρια αναφορά κατά του Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης μαζί με σχετικά έγγραφα.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω ότι: 1. οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Μερική απασχόληση και υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα».

2. Οι Υπουργοί Δημόσιας Τάξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Πρόνοιας, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων συνοριακών φυλάκων και ειδικών φρουρών και άλλες διατάξεις».

3. Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της απόφασης του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 2002 και της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 για την τροποποίηση της πράξης εκλογής των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση, καθολική ψηφοφορία, η οποία είναι προσαρτημένη στην απόφαση 76/787/EKAX, ΕΟΚ, ΕΥΡΑΤΟΜ».

4. Οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδια νόμων:

α. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Κροατίας για τη συμμετοχή κροατικού προσωπικού στο Πολυεθνικό Κέντρο Εκπαιδεύσεως Επιχειρήσεων Υποστήριξης της Ειρήνης (Π.Κ.Ε.Ε.Υ.Ε.)».

β. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Βασιλείου της Σουηδίας για τη συμμετοχή σουηδικού στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού στο Πολυεθνικό Κέντρο Εκπαιδεύσεως Επιχειρήσεων Υποστήριξης της Ειρήνης (Π.Κ.Ε.Ε.Υ.Ε.)».

5. Οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Τέταρτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στη Συμφωνία για την Πολυεθνική Ειρηνευτική Δύναμη Νοτιο-Ανατολικής Ευρώπης».

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Πρώτη είναι η με αριθμό 1/26-6-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος και Β' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Παναγιώτη Σγουριδίδη, προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τις ρυθμίσεις για τους αεροδιαδρόμους που διέρχονται πάνω από τη Λήμνο κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και συνεπώς διαγράφεται.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 2/26-6-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σωτηρίου Κούβελα προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις καταστροφές στη Θεσσαλονίκη από τις διαδηλώσεις κατά τη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την καταβολή αποζημιώσεων κλπ.

Και αυτή η ερώτηση, κύριε Πάχτα, λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή δεν θα συζητηθεί. Απ' ό,τι γνωρίζω ο κύριος συνάδελφος είχε πρόβλημα με την πτήση του αεροπλάνου. Συνεπώς διαγράφεται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Δεν με ειδοποίησε ο κύριος συνάδελφος, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν θα έρθει. Όταν θα έρθει θα το ξανασυζητήσουμε το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Τρίτη είναι η με αριθμό 5/26-6-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Χουρμουζιάδη προς τους Υπουργούς Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με την αντιμετώπιση του φαινομένου της συμμετοχής παιδιών σε διαφημίσεις κλπ.

Και αυτή η ερώτηση δεν θα συζητηθεί για τον ίδιο λόγο που δεν συζητήθηκε και η προηγούμενη ερώτηση και συνεπώς διαγράφεται. Δηλαδή και οι δύο οι συνάδελφοι δεν μπόρεσαν να προσέλθουν λόγω καθυστέρησης της πτήσης.

Τέταρτη είναι η με αριθμό 3/26-6-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνταγματικού Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με την αποκατάσταση των συμβασιούχων υπαλλήλων με διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η κοινοτική Οδηγία 1999/70 επιβάλλει τη μετατροπή όλων των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Το π.δ. 81/2003 που με μεγάλη καθυστέρηση έφερε η Κυβέρνηση προς εφαρμογή της ως άνω Κοινοτικής Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, παραβιάζει το γράμμα και το πνεύμα της Κοινοτικής Οδηγίας. Η κυριότερη, πέραν των άλλων, παραβίαση της κοινοτικής Οδηγίας 1999/70 είναι ότι το π.δ. 81/2003 εξαιρεί αυθαίρετα από το πεδίο εφαρμογής του τους δεκάδες συμβασιούχους του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα...»

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Είχε μία ώρα καθυστέρηση η Ολυμπιακή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Να «συλλαβετε» τον κ. Πάχτα, σας εξουσιοδοτώ!

Το είπαμε ήδη στο Τμήμα ότι είχατε καθυστέρηση.

Συνεχίζω την ανάγνωση της επίκαιρης ερώτησης.

«Κατόπιν τούτων, ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

1. Γιατί το δημόσιο συνεχίζει να καταστρατηγεί κάθε ίχνος εργασιακών δικαιωμάτων, συνεχίζοντας την ομηρία δεκάδων χιλιάδων συμβασιούχων, οι οποίοι εργάζονται σε θέσεις, που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες;

2. Προτίθενται να αναθεωρήσουν το π.δ. 81/2003, έτσι ώστε να μην παραβιάζουν την κοινοτική οδηγία 1999/70 και να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του και στο δημόσιο τομέα, στενότερο και ευρύτερο;».

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ.

Ελευθέριος Τζιόλας έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, μου δίνεται η ευκαιρία, με αφορμή την ερώτηση του συναδέλφου κ. Λαφαζάνη να ενημερώσω το Τμήμα για ένα θέμα, για το οποίο υπάρχει πράγματι μια ευρύτερη σύγχυση.

Πρώτα απ' όλα, πρέπει να πω ότι η οδηγία 1999/70, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, περιλαμβάνει ευρείες γενικές αρχές και ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με την εργασία ορισμένου χρόνου, αναγνωρίζοντας μάλιστα ρητά ότι «για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της πρέπει να ληφθούν υπόψη τα πραγματικά στοιχεία των συγκεκριμένων εθνικών τομεακών και εποχιακών καταστάσεων». Η οδηγία αυτή ενσωματώθηκε στις εθνικές νομοθεσίες των κρατών-μελών, με μια ποικιλία ρυθμίσεων. Εάν μάλιστα κάνει κανείς μια σύγκριση της δικής μας ενσωμάτωσης, στη δική μας εθνική νομοθεσία, με αντίστοιχες άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαπιστώνει ότι η ενσωμάτωση που πραγματοποιήσαμε εμείς είναι πολύ πιο προστατευτική για τους εργαζόμενους απ' ό,τι άλλες ρυθμίσεις άλλων κρατών - μελών.

Έρχομαι τώρα στα άλλα σημεία της ερώτησης.

Στο προεδρικό διάταγμα 81/2003 δεν περιέχεται οποιαδήποτε εξαίρεση εργαζομένων με κριτήριο την εργασία τους στο δημόσιο ή στο δημόσιο τομέα ή στον ιδιωτικό τομέα. Οι διατάξεις της οδηγίας και για την αρχή της μη διάκρισης και για την αρχή της μη καταστρατήγησης και κατάχρησης έχει εφαρμογή σε όλους τους εργαζόμενους, με εξαίρεση αυτούς που εξαιρούνται από το πεδίο της εφαρμογής της οδηγίας. Και αυτές οι περιπτώσεις είναι ενδεικτικές για τις διατάξεις προσωρινής απασχόλησης με έμμεσο εργοδότη, για τις συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας που προκύπτουν στα πλαίσια ειδικού προγράμματος κατάρτισης, όπως π.χ. τα stage. Για όλες τις άλλες περιπτώσεις υπάρχει εφαρμογή.

Πρέπει επίσης να ενημερώσω ότι μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί απόφαση δικαστηρίου μετά την έκδοση, την υιοθέτηση στα πλαίσια της ελληνικής νομοθεσίας του συγκεκριμένου προεδρικού διατάγματος, όσες αποφάσεις έχουν εκδοθεί αφορούν σχέσεις ή συμβάσεις εργασίας πριν την έκδοση του προεδρικού διατάγματος και τα δικαστήρια έχουν κρίνει με βάση τις ισχύουσες μέχρι την έκδοση του διατάγματος, νομοθετικές διατάξεις.

Τέλος πρέπει να σας πω ότι το ισχύον Σύνταγμα (Άρθρο 103, παράγραφος 8) απαγορεύει για το δημόσιο τα ΝΠΔΔ και εν γένει τους φορείς που υπάγονται για την πρόσληψη στο ν. 2190, τη μονιμοποίηση ή τη μετατροπή συμβάσεων σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, προς αποφυγή καταστρατήγησης των διαφανών διαδικασιών πρόσληψης.

Με βάση αυτά και το γεγονός ότι από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 της οδηγίας δεν προκύπτει καμία διαφοροποίηση στην εθνική νομοθεσία και ότι από το άρθρο 3 της οδηγίας δεν προκύπτει επίσης καμία διαφοροποίηση στην ελληνική εθνική νομοθεσία πιστεύουμε βάσιμα ότι δεν παραβιάζεται η κοινοτική οδηγία 70/1999 και άρα δεν υπάρχει λόγος αναθεώρησης του π.δ. 81/2003, το οποίο εξάλλου είναι πολύ λίγος χρόνος που εκδόθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ο κύριος Υπουργός προφανώς λέει μεγάλες ανακρίβειες σ' αυτήν την Αίθουσα και δεν είναι καθόλου καλό να λέγονται αυτές οι ανακρίβειες μέσα στη Βουλή.

Κύριε Υφυπουργέ, το π.δ. 81/2003 εξαιρεί όλους τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου με διαδοχικές συμβάσεις στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και μάλιστα εξαιρεί και άλλες κατηγορίες συμβασιούχων, όπως για παράδειγμα στις τράπεζες, στις αεροπορικές εταιρείες κ.ο.κ. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι τους έχετε εξαιρέσει όλους αυτούς τους συμβασιούχους και ξέρετε πολύ καλά ότι έχετε διαμορφώσει μια κατάσταση χαώδη και ένα υπαρκτό μεγάλο δράμα σε δεκάδες χιλιάδες οικογένειες. Εδώ καταστρατηγείτε κατάφωρα την κοινοτική οδηγία 70/1999 η οποία δεν επιτρέπει καμία απολύτως εξαίρεση σε συμβασιούχους. Δεν μιλάμε για κατάρτιση ή επα-

νεκπαίδευση. Μιλάμε για συμβασιούχους ορισμένου χρόνου.

Αυτήν τη στιγμή το δημόσιο εξελίσσεται στο χειρότερο εργο-δότη καταστρατηγώντας κάθε ουσία των εργασιακών σχέσεων. Δεν μπορεί, κύριε Υφυπουργέ, να έχετε εργαζόμενους με διαδοχικές συμβάσεις οι οποίοι δουλεύουν στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα επί πέντε, επί δέκα, επί δεκαπέντε, επί είκοσι χρόνια και να μας λέτε ότι δεν καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και ότι πρέπει να συνεχίζεται η ομηρία της σύμβασης ορισμένου χρόνου. Αυτό είναι απαράδεκτο. Δεν μπορεί να έχει το δημόσιο και οι δημόσιες επιχειρήσεις αυτήν τη στιγμή γυναίκες και άνδρες να δουλεύουν επί είκοσι χρόνια συνεχώς με συμβάσεις μιας μέρας, όπως γίνεται στον ΟΠΑΠ και στον Ιππόδρομο, και να συνεχίζεται αυτό το άγριο αντιεργατικό καθεστώς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας κάνουμε έκκληση τουλάχιστον να μην παρανομεύετε, να σεβαστείτε το πνεύμα και το γράμμα της κοινοτικής οδηγίας. Διαδοχικές συμβάσεις σημαίνει ότι οι άνθρωποι υπηρετούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Δεν μπορεί να τις σπάνε για ένα ή ενάμιση μήνα, για δεκαπέντε ή είκοσι μέρες, και να έρχεστε να λέτε ότι δεν είναι διαδοχική σύμβαση. Αν ο άλλος θέλει εργαζόμενους ορισμένου χρόνου, να το κάνει, αλλά δεν μπορεί το δημόσιο να χρησιμοποιεί εργαζόμενους οι οποίοι δουλεύουν συνεχώς με διαδοχικές συμβάσεις και να έρχεται μετά και να λέει ότι αυτοί είναι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου. Δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτό το δράμα. Επιτρέψτε μου να πω: Αίσχος για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας επί της ουσίας της από το δημόσιο!

Πρέπει να αλλάξετε αυτήν τη στιγμή το προεδρικό διάταγμα, πριν καταπέσει στα ευρωπαϊκά δικαστήρια. Δεν είναι ανάγκη να φτάσουμε σ' αυτό το σημείο, να προσφεύγουν χιλιάδες άνθρωποι στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, για να δικαιωθούν. Τώρα πρέπει να γίνει η αλλαγή και να μην έχετε αυτούς τους ανθρώπους προς προεκλογική ομηρία, όπως έχουν κάνει οι εκάστοτε κυβερνήσεις, και να τους υπόσχεστε θαύματα μετά.

Όσον αφορά το Σύνταγμα, επιτρέψτε μου να πω μια κουβέντα. Βεβαίως, το Σύνταγμα απαγορεύει τη μετατροπή...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Έχετε υπερβεί το χρόνο κατά 50%, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο. Μπορείτε να πείτε ότι λέει ο συνάδελφος ανακρίβειες, αλλά μην πείτε και εσείς «αίσχος».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ είπα «αίσχος» για την κατάσταση.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι οι εκτιμήσεις και οι χαρακτηρισμοί του συναδέλφου είναι παντελώς αβάσιμες και κακοπροαίρετοι. Ο συνάδελφος ενώ κάνει μια ερώτηση για το προεδρικό διάταγμα 81/2003 και για την εφαρμογή του, μιλά για συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο, που δεν καλύπτονται από αυτό το π.δ., το οποίο αρχίζει να έχει ισχύ, όπως κάθε νόμος, από τη στιγμή της επικύρωσής του και της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Είμαι, λοιπόν, κατηγορηματικός ότι για αυτό το προεδρικό διάταγμα 81/2003, δεν υπάρχει μέχρι σήμερα καμία απόφαση ελληνικού δικαστηρίου και δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα στο δημόσιο, στον ευρύτερο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Το ερώτημα, λοιπόν, δεν είναι για το π.δ. 81/2003 αλλά για το τι συμβαίνει σε περιπτώσεις προ του προεδρικού διατάγματος. Για τις περιπτώσεις αυτές δεν μπορούσε στο π.δ. να υπάρχει αναδρομική ισχύ, γιατί ούτε και η κοινοτική οδηγία 1999/70, στην οποία άστοχα επιμένει ο συνάδελφος, προέβλεπε τέτοια ρύθμιση περί αναδρομικής ισχύος.

Είπα, επίσης, ότι η οδηγία είναι μία οδηγία-πλαίσιο, στην οποία είναι γνωστό ότι υπάρχει μια ανάλογη «φιλοσοφία» –και όχι μόνο αυτή, αλλά και άλλες κοινοτικές οδηγίες– για να μπορεί με τρόπο ευρείας και ευέλικτης προσαρμογής κάθε εθνική νομοθεσία να θεσμοθετεί εκείνο που οι εθνικές κυβερνήσεις κρίνουν ορθότερο, τηρώντας το πλαίσιο και το μέτρο.

Και λέω και πάλι, ότι εμείς στα πλαίσια της ελληνικής νομο-

θεσίας κάναμε το καλύτερο δυνατόν. Και δεν εξαιρούμε κανέναν από αυτήν τη ρύθμιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να συμφωνήσετε να συζητήσουμε την υπ' αριθμ. 2/26.6.2003 επίκαιρη ερώτηση, που λόγω καθυστέρησης της πτίσεως από Θεσσαλονίκη διεγράφη, του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σωτηρίου Κούβελα.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Θα συζητηθεί, λοιπόν, η δεύτερη με αριθμό 2/26.6.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σωτηρίου Κούβελα προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικώς με τις καταστροφές στη Θεσσαλονίκη από τις διαδηλώσεις κατά τη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την καταβολή αποζημιώσεων κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κούβελα έχει ως εξής:

«Η Σύνοδος Κορυφής τελείωσε αφήνοντας βαριά τραυματισμένη τη Θεσσαλονίκη. Στην πόλη μας δεν είχε προηγηθεί το παραμικρό έργο, σε αντίθεση με τις αντίστοιχες περιπτώσεις Ρόδου, Κέρκυρας, Αθήνας και παρά τις κυβερνητικές υποσχέσεις.

Αντίθετα, όλοι γνωρίζουμε τις καταστροφές και τις τεράστιες έμμεσες ζημιές:

Υγδόντα ιδιοκτησίες υπέστησαν συνολικές καταστροφές άνω του 1.500.000 ευρώ.

Πεντακόσιες επιχειρήσεις δαπάνησαν για προστασία των καταστημάτων τους περισσότερα από 2.000.000 ευρώ.

Τέσσερις χιλιάδες επιχειρήσεις στο κέντρο της πόλης υπέστησαν ζημιές από τη νέκρωση της αγοράς τουλάχιστον 4.000.000 ευρώ.

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης και το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης υπέστησαν ζημιές ή κατέβαλαν πρόσθετες δαπάνες ύψους τουλάχιστον 1.000.000 ευρώ.

Το κράτος καλύπτει πάντοτε τις ζημιές όταν προέρχονται από φυσικές καταστροφές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, που οφείλονται και σε βαριά κυβερνητική αμέλεια, η κρατική αρωγή αποτελεί υποχρέωση.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός: Γιατί η Κυβέρνηση δεν λαμβάνει απόφαση για άμεση καταβολή αποζημιώσεως σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις;»

Ο Υφυπουργός Οικονομίας κ. Χρήστος Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στην ερώτηση του αγαπητού συναδέλφου κ. Κούβελα: Νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε πως η Σύνοδος Κορυφής σφράγισε μία καθ' ομολογούμενη επιτυχημένη ελληνική προεδρία. Το γεγονός αυτό δεν μπορεί να υποβαθμίζεται από ορισμένα και περιορισμένης έκτασης δυσάρεστα πράγματα, γεγονότα που συνέβησαν στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Η Κυβέρνηση, ως όφειλε, επέτρεψε τη διοργάνωση εκδηλώσεων που είχαν προγραμματίσει κινήματα πολιτών στο πλαίσιο της Συνόδου Κορυφής. Οργάνωσε την υποδοχή των εκδηλώσεων αυτών. Συνεργάστηκε με τα κινήματα των πολιτών και έγινε μία πολύ σοβαρή προσπάθεια να συνδυάσουμε τη φιλοξενία της πόλης της Θεσσαλονίκης με το σεβασμό προς την πόλη. Και η προσπάθεια αυτή ήταν επιτυχής.

Ο μεγάλος αριθμός των διαδηλωτών –περίπου είκοσι με είκοσι πέντε χιλιάδες– διαδήλωσε με τρόπο ειρηνικό και πολιτισμένο αναγνωρίζοντας τη φιλικότητα της πόλης και ανταποδίδοντάς τη με σεβασμό προς αυτή και τους πολίτες της.

Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τις μέρες εκείνες είχαμε ένα δύσκολο έργο: Να διασφαλίσουμε τις προϋποθέσεις για μία ασφαλή Σύνοδο Κορυφής τριάντα πέντε ημερών μαζί με τις αντιπροσωπείες τους, καθώς και χιλιάδων δημοσιογράφων και παράλληλα να φροντίσουμε μία πόλη στην οποία συζητούσαν και διαδήλωναν δεκάδες χιλιάδες πολίτες. Το έργο αυτό ολοκληρώθηκε με επιτυχία.

Δυστυχώς υπήρξαν ομάδες βανδάλων που έδρασαν με τυφλή βία και δημιούργησαν γεγονότα πολύ μικρότερης, όμως, έκτασης απ' αυτά που έζησαν πολλές άλλες πόλεις στο εξωτερικό. Αναφέρομαι στη Γένοβα, στο Σιάτλ, στην Εβιά.

Από την πρώτη στιγμή που εκδηλώθηκαν τα επεισόδια, το Σάββατο 21 Ιουνίου, βασική μας προτεραιότητα ήταν η προστασία της ανθρώπινης ζωής και βεβαίως η αποφυγή σοβαρών ατυχημάτων. Η αντίδραση της Κυβέρνησης στα επεισόδια που έγιναν ήταν και άμεση και αποτελεσματική. Τα επεισόδια που έγιναν στην πόλη της Θεσσαλονίκης ήταν περιορισμένης έκτασης. Αυτό καταγράφηκε και από την αποτίμηση που έχει γίνει. Τα επεισόδια περιορίστηκαν σε ένα τμήμα πεντακοσίων μέτρων περίπου της Εγνατίας Οδού.

Από την πρώτη στιγμή των επεισοδίων και συνεχώς μέχρι σήμερα υπήρξε μία συνεχής παρακολούθηση απ' όλους τους αρμόδιους φορείς, τον Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης, τον κ. Πασχαλίδη, το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας με τις υπηρεσίες. Υπήρξε άμεση εικόνα της εκτίμησης των ζημιών, καταγράφηκαν οι ζημιές και ήδη άρχισαν να αποπληρώνονται σε όσους υπέστησαν αυτές τις ζημιές.

Να θυμίσω απλά ότι την ίδια ημέρα, τη Δευτέρα, υπήρξε επικοινωνία και με τον Εμπορικό Σύλλογο της Θεσσαλονίκης καθώς και της διοίκησης όλων των επιμελητηρίων, όπου εξεδηλώθη το έμπρακτο ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για την ανάληψη των αντίστοιχων συγκεκριμένων πρωτοβουλιών.

Τι κατέδειξε, λοιπόν, αυτή η καταγραφή των ζημιών; Ότι σε δέκα καταστήματα σημειώθηκαν εκτεταμένες ζημιές. Σε πενήντα πέντε καταστήματα, πολυκατοικίες, οι ζημιές είναι μικρές έκτασης και περιορίζονται κυρίως σε καταστροφή προθηκών, υαλοπινάκων και εξωτερικού εξοπλισμού. Σε δεκαπέντε αυτοκίνητα έγιναν φθορές. Εξ αυτών είναι τέσσερα με εκτεταμένη ολική καταστροφή. Αυτές ήταν οι μοναδικές περιπτώσεις που καταγράφηκαν. Για τις δέκα σοβαρές περιπτώσεις υπάρχει σε εξέλιξη πραγματογνωμοσύνη από σώμα ορκωτών εκτιμητών και με τη συγκρότηση των συνεργείων.

Μέχρι σήμερα, κύριε Πρόεδρε και αγαπητέ συνάδελφε, έχουν ήδη αποζημιωθεί τριάντα τρεις περιπτώσεις απ' αυτές που ανέφερα προηγουμένως. Και μέχρι την Παρασκευή, τη Δευτέρα το πρωί, θα έχει ολοκληρωθεί το σύνολο των αποζημιώσεων για όλες εκείνες τις περιπτώσεις πέραν των δέκα καταστημάτων που υπέστησαν εκτεταμένες ζημιές. Περιμένουμε την αποτίμηση από τους ορκωτούς λογιστές.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ορίστε, κύριε Κούβελα, έχετε το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και εσάς και τη Βουλή για την κατανόηση που έδειξε στο πρόβλημα που είχα με την καθυστέρηση του αεροπλάνου.

Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να παρατηρήσω ότι ο κύριος Υπουργός μίλησε περί πολλά. Παρέλειψε όμως να αναφερθεί στην ουσία των όσων θέτουμε. Το ερώτημα το δικό μου είναι το εξής: Ενώ άλλες πόλεις, όταν γίνονται εκεί σύνοδοι, επωφελοούνται και ορθώς γίνονται έργα, δαπάνες, προγράμματα, κλπ-η Θεσσαλονίκη είναι η μόνη εξαίρεση γιατί υπέστη μόνο ζημιές.

Οι περιπτώσεις φυσικών καταστροφών είναι αναπότρεπτες. Κανένας δεν μπορεί να αποτρέψει το σεισμό, κανένας δεν μπορεί να αποτρέψει ενδεχομένως την πυρκαγιά ή την πλημμύρα. Εκεί αναγνωρίζουμε ότι πρέπει να αποζημιώνονται όσοι υφίστανται ζημιές. Κατά μείζονα λόγο θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτό πρέπει να γίνει στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπου βασίμως μπορεί να επικαλεστεί κανένας πως η Κυβέρνηση δεν διοίκησε όπως έπρεπε -παρά τις προθέσεις της- την επιχείρηση. Και οι διαδηλώτες που ήρθαν να διακηρύξουν απόψεις διαφορετικές από εκείνες που προωθούσε η Σύνοδος, ήταν και αυτοί εν πολλοίς θύματα των βανδάλων. Συμφωνώ με το χαρακτηρισμό του κυρίου Υπουργού.

Το θέμα όμως παραμένει. Η πόλη επί μία εβδομάδα ήταν νεκρή, ήταν πόλη-φάντασμα. Τα καταστήματα και οι επιχειρήσεις που βρίσκονταν στην τελευταία φάση της επικοινωνίας με την πελατεία τους προ του θέρους έκοψαν ξαφνικά κάθε επικοινωνία και η αγορά της Θεσσαλονίκης δεν ανέπνευσε έκτοτε. Στις περιπτώσεις σεισμών και γενικευμένων φυσικών θεομηνιών προβλέπεται αποζημίωση και γι' αυτόν το λόγο στις επιχειρήσεις που υφίστανται έμμεση ζημία. Εδώ όμως έχουμε και περιπτώσεις όπου πλήρωσαν οι επιχειρήσεις για να πάρουν προλη-

πτικά μέτρα.

Και δεν θα κρίνω ούτε θα χαρακτηρίσω...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

...τις λοιδορίες ορισμένων κυβερνητικών παραγόντων που είπαν: «Τι ήθελαν και περιφράζανε τα μαγαζιά τους;». Τα περιφράζανε για τον ίδιο λόγο που περιέφραξε η Κυβέρνηση τα μουσεία, τη Διεθνή Έκθεση ή που παρέταξε τις διμοιρίες μπροστά από τα δημόσια καταστήματα. Πήραν και αυτοί μέτρα προφύλαξης. Είχανε καμία όρεξη να βάλουν λαμαρίνες στα μαγαζιά τους και να αποκλείσουν την πελατεία τους; Και ευτυχώς που το έκαναν, όπως αποδείχθηκε.

Το θέμα λοιπόν που θέτω -και τελειώνω- είναι εάν η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να αποζημιώσει αυτούς που ζημιώθηκαν τις ημέρες της Συνόδου. Και αν όχι, γιατί;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Θα ήθελα να σας πω, αγαπητέ συνάδελφε, ότι δεν μπορούμε να κατανοήσουμε αυτήν τη λογική με την οποία προσεγγίζετε το θέμα. Αν ακολουθήσουμε αυτήν τη λογική κάθε φορά που θα έχουμε ένα μαζικό γεγονός, μια συναυλία, έναν ποδοσφαιρικό αγώνα, μια εκδήλωση, θα πρέπει να καταβάλλουμε αποζημιώσεις.

Στο κέντρο της πόλης κάποιοι έκλεισαν τα καταστήματά τους. Κανένας βεβαίως δεν τους επέδειξε κάτι τέτοιο. Η όποια ακινησία στο κέντρο της Θεσσαλονίκης -όλοι το γνωρίζουν και το γνωρίζετε κάλλιστα και εσείς- ανεβάζει την κίνηση στους περιφερειακούς δήμους. Άρα, δεν μπορεί να βγάλει κάποιος συμπέρασμα για την έκφραση της αγοράς. Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε αυτήν την προσέγγισή σας.

Θέλω να σας πω με απόλυτη βεβαιότητα ότι υπήρξε και άμεση παρουσία της Κυβέρνησης σε όλα τα επίπεδα και άμεση καταβολή των αποζημιώσεων. Πρόκειται για κάτι πρωτοφανές. Μέσα σε διάστημα μίας εβδομάδας που αποτελεί ρεκόρ, ολοκληρώνεται η καταβολή της αποζημίωσης από τις εκτιμήσεις που έχουν γίνει μετά την καταγραφή των υπαλλήλων, των μηχανικών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, της Περιφέρειας και του Υπουργείου Μακεδονίας και Θράκης.

Θέλω, λοιπόν, να τονίσω ότι το συμπέρασμα που βγάζει κάποιος απ' όλα αυτά, είναι ότι η Κυβέρνηση και με άμεσο και με αποτελεσματικό τρόπο αντιμετώπισε το σύνολο των περιπτώσεων των πολιτών που υπέστησαν ζημία ή καταστροφή περιουσιακών στοιχείων. Αυτό άλλωστε καταγράφει και το κλίμα που υπάρχει σήμερα στην κοινή γνώμη της Θεσσαλονίκης, η οποία έχει μεταστραφεί μετά τις πρώτες πλασματικές εντυπώσεις. Αναγνωρίζετε απ' όλους η ταχύτητα και η αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων της Κυβέρνησής μας στο ζήτημα αυτό.

Η Θεσσαλονίκη απέδειξε, κύριε συνάδελφε, ότι μπορεί να ξεπεράσει μια τέτοια δοκιμασία και θα πρέπει να επανέλθουμε όλοι μας στους κανονικούς μας ρυθμούς και να αποφεύγουμε παραστάσεις που καταντούν πολλές φορές να είναι κακόγουστες και επιζήμιες.

Επίσης, θέλω να τονίσω ότι τόσο ο Δήμος Θεσσαλονίκης όσο και το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης δέχθηκαν μια σημαντική ενίσχυση από την πολιτεία. Ο Δήμος Θεσσαλονίκης, ο οποίος δεν έχει υποστεί καμία ζημία, καμία καταστροφή στις εγκαταστάσεις ή στις άλλες υποδομές, έχει ήδη επιχορηγηθεί με το ποσό των 80.000 ευρώ για να αντιμετωπίσει δαπάνες υποδοχής και φιλοξενίας των επισκεπτών και το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης επιχορηγήθηκε με το ποσό των 100.000 ευρώ για τους ίδιους ακριβώς λόγους.

Νομίζω, λοιπόν, ότι και αυτό συνέβαλλε στην ορθή και αποτελεσματική λειτουργία της Προεδρίας μας.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Για τα σπασμένα του Πανεπιστημίου δεν θα δώσετε τίποτα, απ' ότι κατάλαβα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικείμενων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι,

εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς και εκπαίδευσή τους σε αυτά».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Γεωργίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ζώα συντροφιάς, αδέσποτα ζώα συντροφιάς και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς και εκπαίδευσή τους σε αυτά».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 12.6.2003 τη συζήτησή του σε δύο συνεδριάσεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μια παρέμβαση επί του νομοσχεδίου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι σε αυτό το σημείο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Αφορά στη συζήτηση που θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, αλλά όπως ξέρετε, κατά τον Κανονισμό πρέπει να προσυπογράψει κάποιος συνάδελφος κλπ.

Τέλος πάντων, κύριε Μάνο, ποιο είναι το θέμα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Δεν υπάρχουν πουθενά οι τροποποιούμενες διατάξεις και σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 4 του Συντάγματος δεν μπορεί να γίνει αυτή η συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχει μόνο καταργούμενες διατάξεις. Σε περίπτωση που υπάρχουν τροποποιούμενες, παρακαλώ να διανεμηθούν.

Ο κ. Στολίδης, εισηγητής της Πλειοψηφίας έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΤΟΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως είναι γνωστό, η Ελληνική Αστυνομία αποτελεί ιδιαίτερο ένοπλο σώμα ασφαλείας και το προσωπικό της κατά την άσκηση των καθηκόντων του φέρει οπλισμό και εκπαιδεύεται στη χρήση των όπλων. Η χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς συνιστά μια από τις πιο έντονες και εμπαθείς κρατικές επεμβάσεις στα ατομικά δικαιώματα και στις ελευθερίες των πολιτών.

Παρ' όλα αυτά, η νομοθετική ρύθμιση των προϋποθέσεων που τη διέπουν, υπήρξε στη χώρα μας για σχεδόν εξήντα χρόνια όχι μόνο ελλιπής, αλλά και σε πολλά σημεία της αντισυνταγματική, αφού δεν είχε επιχειρηθεί η οποιαδήποτε προσαρμογή της σχετικής νομοθεσίας προς το φιλελεύθερο και δημοκρατικό μας πολίτευμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**.)

Πράγματι το βασικό νομοθετικό πλαίσιο που ρυθμίζει τη χρήση των όπλων από δημόσια δύναμη παραμένει αυτό του νόμου 29/1943, όπως συμπληρώθηκε με το προεδρικό διάταγμα 141/1991 και το βασιλικό διάταγμα 269/1972 περί εγκρίσεως του κανονισμού διάλυσης δημοσίων συναθροίσεων.

Το νομοθέτημα αυτό, βασιζόμενο στο νομοθετικό διάταγμα 794/1971 πολλές διατάξεις του οποίου έρχονται σε ευθεία αντίθεση με το άρθρο 11 του ελληνικού Συντάγματος και του άρθρου 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, περιέχει αντισυνταγματικές ρυθμίσεις και δεν μπορεί για το λόγο αυτό να εφαρμόζεται. Περαιτέρω, το αντικείμενο του οπλισμού γενικά των αστυνομικών ρυθμίζεται και με την κανονιστική διάταξη 7/1987, η οποία όμως δεν στηρίζεται σε

εξουσιοδοτική διάταξη.

Κύριε Πρόεδρε, οι προβλέψεις του νόμου 29/1943 έχουν επικριθεί ως ατελείς, επικίνδυνες και μη εναρμονισμένες με το ισχύον Σύνταγμα και τις διεθνείς συμβάσεις, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, τον κώδικα για τη συμπεριφορά των στελεχών που είναι επιφορτισμένα με το καθήκον επιβολής νόμου και τις βασικές αρχές για τη χρήση βίας και όπλων από όργανα επιφορτισμένα με την επιβολή του νόμου.

Από την άλλη πλευρά, οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα σχετικά με την εκπλήρωση καθήκοντος, προβλεπομένων στο νόμο την προσταγή, την άμυνα και την κατάσταση ανάγκης καθώς και άλλοι λόγοι άρσης του άδικου χαρακτήρα της πράξης, όπως λόγου χάρι η σύγκρουση καθηκόντων, δεν μπορούν από τη φύση και τον προορισμό τους να καλύψουν όλες τις περιπτώσεις επέμβασης με πυροβόλα όπλα εκ μέρους της Αστυνομίας. Πέραν αυτού, η χρήση πυροβόλων όπλων συνιστά πράξη, για την αιτιολόγηση της οποίας απαιτείται σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας να ορίζονται ειδικότερα στο νόμο οι προϋποθέσεις νόμιμης ενέργειάς της.

Το ανεπαρκές, αναχρονιστικό και συγκεχυμένο αυτό καθεστώς έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία σοβαρών προβλημάτων στην αστυνομική δράση, που συνίσταται αφ' ενός μεν στη διαρκή, δικαιολογημένη ή μη αμφισβήτηση της νομιμότητας της χρήσης του όπλου από τον αστυνομικό, αφ' ετέρου δε στην εμφάνιση ατολμίας και διστακτικότητας των αστυνομικών να χρησιμοποιήσουν το όπλο τους, μολοντί αυτό είναι ή ήταν επιβεβλημένο από τις συγκεκριμένες συνθήκες.

Εξάλλου, η μετάλλαξη του εγκλήματος στη χώρα μας τα τελευταία έτη προς βιαιότερες μορφές προβάλλει έντονα το κοινωνικό αίτημα, αφ' ενός μεν για εκτόνωση των αστυνομικών στη χρήση των όπλων, αφ' ετέρου δε για αποκλεισμό από τη χρήση των όπλων όσων αστυνομικών δεν παρέχουν εχέγγυα σωματικής και ψυχικής καταλληλότητας.

Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι είναι αναγκαίος ο άμεσος σχεδιασμός της εθνικής νομοθεσίας ώστε αυτή να εναρμονιστεί προς τις συνταγματικές επιταγές και το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις στον τομέα αντιμετώπισης της εγκληματικότητας.

Παράλληλα, πρέπει να εξασφαλίζεται ο κατάλληλος έλεγχος της εκπαίδευσης των αστυνομικών ώστε η χρήση των όπλων να γίνεται με σύνεση και μόνο σε περιπτώσεις και στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαία. Για το σκοπό αυτό συστήθηκε ειδική επιτροπή από εισαγγελείς, πανεπιστημιακούς, καθηγητές και αξιωματικούς της Αστυνομίας, η οποία συνέταξε το παρόν σχέδιο νόμου.

Με αυτό το σχέδιο νόμου επιχειρείται αφ' ενός να θεσπιστεί ένα σύγχρονο, σαφές και λειτουργικό νομοθετικό πλαίσιο σχετικά με την οπλοφορία και τη χρήση πυροβόλων όπλων εκ μέρους των αστυνομικών, αφ' ετέρου δε να εμπεδωθεί ένα κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών και των αστυνομικών.

Παράλληλα, εναρμονίζεται το ελληνικό νομοθετικό πλαίσιο προς το Σύνταγμα και τις διεθνείς συμβάσεις για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εδώ λαμβάνονται υπόψη ο Κώδικας του ΟΗΕ για τη συμπεριφορά των στελεχών που είναι επιφορτισμένα με το καθήκον επιβολής νόμου, οι βασικές αρχές του ΟΗΕ για τη χρήση βίας και όπλων από όργανα επιφορτισμένα με τη επιβολή του νόμου και η υπ. αριθμόν 12/1992 γνωμοδότηση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου καθώς και οι αντίστοιχες νομοθεσίες άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τον τρόπο αυτόν το παρόν σχέδιο νόμου, διαπνεόμενο από τις αρχές του κράτους δικαίου και του σεβασμού προς τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, αποτελεί ένα φιλελεύθερο πρότυπο ρύθμισης της σχετικής ύλης διεθνώς. Μάλιστα, οι διατάξεις με τις οποίες τίθενται οι περιορισμοί στην οπλοφορία των αστυνομικών και θεσπίζεται ο έλεγχος της φυσικής και ψυχικής καταλληλότητας των αστυνομικών που οπλοφορούν, σε συνδυασμό με την πρόβλεψη αυστηρής βασικής και συντη-

ρητικής εκπαίδευσης του χειρισμού και της χρήσης των όπλων, πρωτοπορούν σε σχέση με τις αντίστοιχες νομοθεσίες των ευρωπαϊκών χωρών, στις οποίες δεν υφίστανται γενικές αρχές για τον περιορισμό οπλοφορίας των αστυνομικών και για τον έλεγχο της καταλληλότητας αυτών που οπλοφορούν.

Επίσης, οι διατάξεις του σχεδίου νόμου ως προς τη χρήση των όπλων υπερτερούν των αντίστοιχων νομοθεσιών των άλλων ευρωπαϊκών χωρών σε πληρότητα, σαφήνεια και εγγυήσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεδομένου ότι σε όλες τις περιπτώσεις νόμιμης χρήσης των όπλων κατά προσώπου τίθεται ως προϋπόθεση η ύπαρξη κινδύνου σώματος ή ζωής, αφού απαιτείται πάντοτε ο αστυνομικός να αντιμετωπίζει ένοπλη επίθεση ή ένοπλη βία ή ένοπλο άτομο.

Εξάλλου, ορίζονται με το κατά το δυνατόν μεγαλύτερη σαφήνεια οι περιπτώσεις και οι προϋποθέσεις νόμιμης χρήσης του όπλου, ώστε να υπηρετούνται οι αρχές της νομιμότητας, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Τέλος οι διατάξεις του ίδιου νόμου προβλέπουν αυστηρές κυρώσεις κατά των αστυνομικών για την πλημμελή φύλαξη του όπλου, για την παράνομη παράδοση αυτού σε τρίτους, την παράνομη κατοχή και οπλοφορία, την παράνομη απειλή με πυροβόλο όπλο και την παράνομη χρήση αυτού.

Το παρόν σχέδιο νόμου δόθηκε στη δημοσιότητα στις 12/11/2002. Τέθηκε υπόψη των πολιτικών κομμάτων, αρχών και επιστημονικών φορέων, οι παρατηρήσεις των οποίων έχουν ληφθεί υπόψη για την τελική διαμόρφωσή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γαρουφαλιάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Με μεγάλη καθυστέρηση πολλών ετών σε μια κρίσιμη στιγμή για τον τόπο, λίγους μήνες πριν την διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, συνειδητοποιεί ξαφνικά η Κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης πως επιβάλλεται να αλλαχθεί ο νόμος που διέπει την οπλοφορία και τη χρήση των όπλων από τα όργανα της τάξης.

Είναι κοινή διαπίστωση πως τα κύρια χαρακτηριστικά του ισχύοντος νομικού πλαισίου είναι η αναχρονιστικότητα και η αναποτελεσματικότητα. Γι' αυτό η ανάγκη για την αναδιάρθρωση και αναδιοργάνωσή του, είναι άμεση. Όμως η βιασύνη και η προχειρότητα που διακρίνουν το νέο σχέδιο νόμου, δεν επιτρέπουν την κάλυψη των κενών των ελλείψεων και των ατελειών που υπάρχουν στην υφιστάμενη νομοθεσία. Στη σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης, η μαζική μετανάστευση και η λαθρομετανάστευση, η ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων διαφορετικών νοοτροπιών και διαφορετικών πολιτιστικών καταβολών και η συμβίωσή τους στον ίδιο χώρο, η όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, δημιουργούν προβλήματα στη λειτουργία της κοινωνίας. Η εγκληματικότητα αυξάνεται, μετεξελίσσεται και εκσυγχρονίζεται. Η παρέμβαση των οργάνων της τάξεως γίνεται όλο και πιο συχνά απαραίτητη. Αλλοδαποί αλλά και Έλληνες κακοποιοί λυμαίνονται τις περιουσίες των πολιτών τόσο στα μεγάλα αστικά κέντρα όσο και στα χωριά της υπαίθρου.

Έπρεπε οι δείκτες της εγκληματικότητας να φτάσουν σε δυσθεώρητα και πρωτόγνωρα ύψη για την ελληνική πραγματικότητα για να σπεύσει η Κυβέρνηση να νομοθετήσει; Έπρεπε να προηγηθεί η γενική κατακραυγή; Έπρεπε η ελληνική κοινωνία και η οικογένεια της ΕΛ.ΑΣ. να θρηνήσουν δεκάδες νεκρούς πολίτες και αστυνομικούς ώστε να ευαισθητοποιηθεί η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου; Έπρεπε οι ληστείες, οι διαρρήξεις, οι ανθρωποκτονίες, η κακοποίηση φιλήσυχων αθώων και ανήμπορων συμπολιτών μας να καταλαμβάνουν καθημερινά το μεγαλύτερο μέρος των ειδήσεων στα ΜΜΕ και σε ορισμένες περιπτώσεις οι πολίτες να αναγκάζονται να παίρνουν το νόμο στα χέρια τους για να κινητοποιηθούν οι αρμόδιοι; Πρέπει να γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες επεισοδίων με πρωταγωνιστές αστυνομικούς και πολίτες για να αφυπνιστεί επιτέλους η Κυβέρνηση;

Ακόμα, η διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα μας, είναι ένα γεγονός που αναμφισβήτητα θα ρίξει τα μάτια όλων των κατοίκων του πλανήτη απάνω μας. Εκείνη την περίοδο οι πιθανοί κίνδυνοι εμφάνισης φαινομένων βίας και το ενδεχόμενο

τρομοκρατικής ενέργειας, πρέπει να μας απασχολήσουν ιδιαίτερα. Καθώς όλοι επιθυμούμε, οι Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας να είναι απόλυτα πετυχημένοι και από πλευράς ασφάλειας, η συμπεριφορά, τα μέτρα προστασίας και ακόμη περισσότερο ο τρόπος χρήσης των όπλων από τους αστυνομικούς, είναι σημαντικά θέματα που χρήζουν προσεκτικών χειρισμών.

Με αυτά τα δεδομένα, είναι αναγκαίο να ψηφιστεί ένας νέος νόμος με διαφορετική φιλοσοφία ανάλογη με εκείνη που απαιτεί η πραγματικότητα. Ο αστυνομικός στηρίγμα και ο αστυνομικός συνεργάτης, είναι αυτό που χρειάζεται η ελληνική κοινωνία που σε καμία περίπτωση δεν χρειάζεται αστυνομικό πιστολόερο. Όμως, η κοινωνία απαιτεί από τους αστυνομικούς όποτε χρειαστεί να χρησιμοποιήσουν το όπλο τους για να προστατεύσουν τη ζωή τους και τη ζωή των πολιτών, αλλά και την περιουσία τους, να το κάνουν με σύνεση, με περίσκεψη, με σιγουριά και με αποτελεσματικότητα.

Προκειμένου να ανταποκρίνεται ουσιαστικά και ρεαλιστικά σ' αυτήν την απαίτηση της κοινωνίας, θα πρέπει το προτεινόμενο νομοσχέδιο να αναμορφωθεί με τέτοιο τρόπο και με τέτοια λογική, ώστε ο οπλισμός του αστυνομικού να μην αποτελεί διακοσμητικό εξάρτημα της στολής του, κάτι που με βεβαιότητα θα συμβεί αν τελικά παραμείνει το νομοσχέδιο ως έχει.

Οι δυσλειτουργίες και οι ασαφείς διατάξεις του νομοσχεδίου αντί να δίνουν λύση στα προβλήματα, προκαλούν διαταγμό, σύγχυση και αβεβαιότητα στους αστυνομικούς για το πότε ακριβώς και υπό ποιες συνθήκες μπορούν να χρησιμοποιήσουν το όπλο τους.

Οι πολύπλοκες και σε πολλά σημεία αντιφατικές διατάξεις του νομοσχεδίου στην ουσία είναι επιχειρησιακά ανεφάρμοστες. Για παράδειγμα, σε ποια λογική βάση στηρίζεται η απαγόρευση του πυροβολισμού ακινητοποίησης εναντίον ανηλίκου, δηλαδή ατόμου κάτω των δεκαοκτώ ετών κατά το νόμο, όταν σε πάρα πολλές περιπτώσεις είναι αδύνατη η αξιολόγηση της ηλικίας του δράστη ιδιαίτερα κάτω από δύσκολες στην πράξη συνθήκες.

Επίσης, πώς είναι δυνατόν ο αστυνομικός ο οποίος πρόκειται να χρησιμοποιήσει το όπλο του για εκφοβιστικό πυροβολισμό σε κατοικημένη περιοχή να προβλέψει την πιθανή πορεία της βολίδας μετά τον εξοστρακισμό σε παρακείμενα κτίρια;

Το νέο σχέδιο νόμου προβλέπει ποινές και τιμωρίες για παραβίαση των διατάξεών του, με αποτέλεσμα να θέτει τους αστυνομικούς σε δίλημμα για το εάν πρέπει να χρησιμοποιήσουν το όπλο τους. Έτσι, υπάρχει ο κίνδυνος είτε να εκτελούν πλημμελώς τα καθήκοντά τους φοβούμενοι μια ενδεχόμενη τιμωρία είτε σε λίγα χρόνια να γεμίσουν τα δικαστήρια με αστυνομικούς κατηγορούμενους.

Επιπλέον, η μορφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου δημιουργεί υπόνοιες στο βάθος της σκέψης του απλού πολίτη πως υπάρχει μία επευφημία αποδυνάμωσης της Ελληνικής Αστυνομίας, με στόχο την παράλληλη ενίσχυση των ιδιωτικών εταιρειών security και των εταιρειών που ασχολούνται με συστήματα ασφαλείας.

Επίσης, οι διατάξεις του κυριαρχούνται από ένα γενικότερο σύμπλεγμα καλυμμένης αντιπάθειας και επίμονης προκατάληψης προς τους αστυνομικούς. Το ανέφερε και ο φίλος εισηγητής του ΠΑΣΟΚ και συνάδελφος πριν από λίγο και το αναφέρω και εγώ και το επισημαίνω. Άλλωστε, τι άλλο θα μπορούσε να υπονοεί ο συντάκτης της αιτιολογικής έκθεσης όταν αναφέρει ότι «η χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς συνιστά μία από τις πιο έντονες και επαχθείς κρατικές παρεμβάσεις στα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φιλοσοφία μας σε ό,τι αφορά την πολιτική για την αντιμετώπιση του εγκλήματος έχει ως επίκεντρο την ασφάλεια του Έλληνα πολίτη και του κάθε πολίτη που βρίσκεται στη χώρα μας. Κατά συνέπεια, το οποιοδήποτε σχέδιο νόμου για τη χρήση του όπλου από τον Έλληνα αστυνομικό θα πρέπει να διακρίνεται για τις σύγχρονες, σαφείς και απόλυτα λειτουργικές διατάξεις του, να είναι δόκιμο νομοθετικά και να μην είναι συνταγμένο από ομάδες ειδικών-γραφειοκρατών οι οποίοι γνωρίζουν την εγκληματικότητα μόνο από αστυνομικές ταινίες και μέσα από τα γραφεία τους.

Τα κύρια ζητούμενα που στην ουσία καλείται να υπηρετήσει το νέο σχέδιο νόμου είναι: Πρώτον, η προστασία της ζωής, της τιμής και της περιουσίας του Έλληνα πολίτη, αλλά και κάθε ανθρωπίνης ύπαρξης που διαμένει και κατοικεί στην Ελλάδα ανεξάρτητα από την καταγωγή, τη φυλή, το φύλο, το θρήσκευμα και τη γλώσσα, απέναντι σε εγκληματικές πράξεις και ένοπλες επιθέσεις.

Η προστασία των πολιτών και η πάταξη των εγκληματικών πράξεων πρέπει να γίνεται μέσω της στήριξης των αστυνομικών με νομοθεσία που θα τους επιτρέπει να χρησιμοποιούν το όπλο τους όποτε είναι αναγκαίο στον αγώνα για την πάταξη της εγκληματικότητας, χωρίς να κινδυνεύουν να βρεθούν κατηγορούμενοι γιατί έπραξαν το καθήκον τους.

Δεύτερον, η εμπέδωση από τον αστυνομικό, με βάση την κατάλληλη νομική θωράκιση, του αισθήματος και της πεποίθησης ότι η πολιτεία τον εμπιστεύεται, τον προστατεύει και κυρίως του δίνει το δικαίωμα -πάντοτε στα πλαίσια του νόμου και όποτε αυτό απαιτείται- να κάνει χρήση του όπλου κατά την υπηρεσία του. Αυτό συμβαίνει αφ' ενός για να φέρει σε πέρας το έργο που του έχει αναθέσει η πολιτεία και αφ' ετέρου για να προστατίσει τη δική του σωματική ακεραιότητα και των πολιτών, καθώς και την ασφαλή διαβίωσή τους.

Τρίτον, η αποφυγή φαινομένων υπέρβασης εξουσίας λόγω απειρίας και έλλειψης εκπαίδευσης των αστυνομικών που θα έχουν σαν αποτέλεσμα πρώτον, την άνευ σοβαρού λόγου απώλεια της ζωής είτε πολιτών είτε αστυνομικών και δεύτερον, την εξάλειψη περιπτώσεων ολιγωρίας και αδιαφορίας των αστυνομικών, λόγω της μη προστασίας τους από το νομοθετικό πλαίσιο.

Τέταρτο τελευταίο και σημαντικότερο, ο νέος νόμος θα πρέπει να βασίζεται στην άριστη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση, τόσο στη βασική όσο και στη συντηρητική, αλλά και στη δημιουργία των κατάλληλων υποδομών οι οποίες ασφαλώς δεν μπορούν να δημιουργηθούν από τη μια στιγμή στην άλλη.

Ένα σημαντικό, λοιπόν, ζήτημα το οποίο δυστυχώς δεν θίγεται επαρκώς στο νέο νομοσχέδιο είναι η εκπαίδευση των αστυνομικών τόσο στη σκοποβολή και στην αποκατάσταση και βελτίωση της σκοπευτικής ικανότητας όσο και στην ψυχολογία των ειδικών συνθηκών και στον τρόπο δράσης υπό συγκεκριμένες καταστάσεις πίεσης.

Είναι επιβεβλημένο ο αστυνομικός να είναι προετοιμασμένος για καταστάσεις στις οποίες θα πρέπει να λειτουργήσει υπό πίεση και να μην του προξενούνται συναισθήματα πανικού.

Για ποια εκπαίδευση μιλάμε, κύριε Υπουργέ, όταν για τους δεκαέξι χιλιάδες αστυνομικούς που υπάρχουν στην ευρύτερη περιφέρεια της Αττικής, στο Λεκανοπέδιο, υπάρχουν μόνο δύο σκοπευτήρια, ένα στο Μαρούσι και ένα στην Αμυγδαλέα και όταν σε νεοανεγείρσιμα κτίρια των αστυνομικών διευθύνσεων, όπως για παράδειγμα στη Λαμία, στο Κιλκίς και στο ενοικιαζόμενο κτίριο στην πατρίδα σας, κύριε Υπουργέ, στην Βέροια, δεν υπάρχουν γιατί δεν προβλέφθηκαν χώροι άσκησης της σκοποβολής!

Πώς θα μπορέσει ο αστυνομικός να αντιδράσει αποτελεσματικά όταν κάνει μια βολή το χρόνο ή ακόμα χειρότερα μια βολή στα τέσσερα ή πέντε χρόνια;

Επιπλέον οι λύσεις που προτείνονται είναι πολυδάπανες, χωρίς να δίνεται εξήγηση ούτε για το πώς θα εξοικονομηθούν τα τεράστια αυτά ποσά ούτε για το χρονοδιάγραμμα μέσα στο οποίο θα ολοκληρωθούν αυτά τα έργα.

Στο προϋπολογισμό του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης για το 2003 δεν υπάρχει πουθενά πρόβλεψη για 23 εκατομμύρια ευρώ που απαιτούνται για την ίδρυση και λειτουργία σκοπευτηρίων σε κάθε νομό. Ούτε επίσης υπάρχει πρόβλεψη για 1.575.000 ευρώ για προμήθεια προσομοιωτών σκόπευσης και των αναγκαίων για τις ψυχοτεχνικές δοκιμασίες συστημάτων. Πώς είναι δυνατόν να εφαρμοστούν οι διατάξεις του χωρίς πρώτα να δημιουργηθούν οι κατάλληλες υποδομές και να υπάρξει αλλαγή στο πρόγραμμα εκπαίδευσης των αστυνομικών και στις σχολές της Αστυνομίας; Πρόκειται να υπάρξει κάποια μεταβατική περίοδος ή μια περίοδος χάριτος για τους αστυνομικούς;

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, σημειώστε το και περιμένουμε συγκεκριμένη επ' αυτού απάντηση. Άμεσα θα μπορούσε να ισχύσει για παράδειγμα για τις ειδικές μονάδες της Αστυνομίας, όπως τα ΕΚΑΜ, που η εκπαίδευσή τους είναι συνεχής και κατά πολύ ανώτερη των άλλων αστυνομικών, όμως για τα υπόλοιπα τμήματα της ΕΛ.ΑΣ. είναι οπωσδήποτε απαραίτητη μια μεταβατική περίοδος προσαρμογής. Σύμφωνα με τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προβλέπεται και η πρόσληψη ψυχολόγου και ψυχιάτρου. Ας γνωρίζει όμως η ηγεσία του Υπουργείου πως οι ψυχίατροι και οι ψυχολόγοι που τελικά θα προσληφθούν θα είναι πολύ λίγοι για τους σαράντα επτά χιλιάδες Έλληνες αστυνομικούς καθώς οι πιο πολλοί κοντεύουν να παραφρονήσουν από τη χαρακτηριστική αδιαφορία της πολιτείας απέναντι στα προβλήματά τους, από την τραγική οικονομική τους κατάσταση, που δεν τους επιτρέπει να ασκήσουν απερίσπαστοι τα καθήκοντά τους και αναγκάζει πολλούς απ' αυτούς να ασκούν και δεύτερο επάγγελμα για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες της ζωής τους.

Όσον αφορά στον ξεπερασμένο υπηρεσιακό οπλισμό, περίστροφα «38άρια» και «32άρια» με τον γνωστό κρίκο στο κάτω μέρος της χειρολαβής, τύπου Τζων Γουέιν -τα θυμάστε από τις ταινίες, κύριε Υπουργέ- που τους χορηγείτε, θέλω να σας υπενθυμίσω ότι οι περισσότεροι αστυνομικοί αναγκάζονται να δαπανούν ένα πολύ μεγάλο ποσό για την αγορά σύγχρονου ιδιωτικού ατομικού οπλισμού.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν προχώρησε ο διαγωνισμός για την αγορά τριάντα χιλιάδων πιστολιών για τις ανάγκες της ΕΛ.ΑΣ. μέσω του εξοπλιστικού προγράμματος στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας; Πότε επιτέλους σύγχρονα υπηρεσιακά όπλα θα διατεθούν για τη χρήση στους Έλληνες αστυνομικούς ενόψει και του 2004; Ή πιστεύετε ότι θα ήταν αναγκαίο να εφοδιαστεί με αυτά η αστυνομία μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες; Με αυτήν την ψυχολογία όταν στο μυαλό τους έχουν τόσα πολλά προσωπικά προβλήματα για τα οποία ευθύνεται κυρίως η πολιτεία, πώς να μπορέσουν να αφοσιωθούν απερίσπαστοι στην εκτέλεση της υπηρεσίας τους και πώς θα είναι έτοιμοι ανά πάσα στιγμή να αντιδράσουν με καθαρό μυαλό όποτε καταστεί αναγκαίο;

Κλείνοντας θα ήθελα να επισημάνω την αναγκαιότητα εφαρμογής του παρόντος νομοσχεδίου, όχι μόνο στους αστυνομικούς, τους ειδικούς φρουρούς και τους συνοριοφύλακες αλλά και σε όλους τους υπαλλήλους του δημόσιου τομέα, που χρησιμοποιούν για τις υπηρεσιακές τους ανάγκες εξοπλισμό, όπως για παράδειγμα το ΣΔΟΕ του Υπουργείου Οικονομικών, το Λιμενικό Σώμα του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και η Δασική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές είναι οι παρατηρήσεις αλλά και οι προτάσεις μας που η Κυβέρνηση συνθηρίζει χάριν μικροπολιτικής να επικαλείται ότι δεν έχουμε. Σας τις καταθέτω και σας παρακαλώ να τις λάβετε υπόψη στην τελική διαμόρφωση του σχεδίου νόμου.

Παράλληλα σας καταθέτω τις απόψεις της ΠΟΑΣΥ, της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, της ΠΟΑΞΙΑ, της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αξιωματικών Αστυνομίας και του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών γιατί απ' ότι φαίνεται δεν τις έχετε λάβει σοβαρά υπόψη σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Γαρουφαλιάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για τους λόγους που προανέφερα η Νέα Δημοκρατία θεωρεί απαραίτητο να υπάρξει νέο νομοθετικό πλαίσιο για τη χρήση του όπλου που να καλύπτει ουσιαστικά τις ανάγκες της σύγχρονης καθημερινότητας. Αν δεν ληφθούν υπόψη οι γραπτές προτάσεις της που κατατέθηκαν στη Διαρκή Επιτροπή και σήμερα στο Τμήμα, θα καταψηφίσει το νομοσχέδιο επί της αρχής και επιφυλάσσεται να υποστηρίξει άρθρα τα οποία θα δεχθούν βελτιωτικές παρεμβάσεις στην κατ' άρθρον συζήτηση. Ευχαριστώ..

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι ο συνάδελφος Βουλευτής Αχαΐας κ. Ανδρέ-

ας Φούρας ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν πρόκειται για ένα τεχνικό νομοσχέδιο, έχει σαφώς πολιτικές προεκτάσεις με την έννοια ότι άπτεται των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων των πολιτών το αν και με ποιο τρόπο ο κάθε αστυνομικός μπορεί να χρησιμοποιεί τον οπλισμό του.

Η δική μας εκτίμηση για το νομοσχέδιο ξεκινάει από τη γενικότερη εκτίμηση που έχουμε για όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με τη δικαιοσύνη και την εσωτερική ασφάλεια της χώρας. Εμείς βλέπουμε ότι έρχεται ο ένας νόμος μετά τον άλλο και σε ευρωπαϊκό και σε ελληνικό επίπεδο για να θωρακιστεί το σύστημα όχι κατά της τρομοκρατίας –που είναι πρόσχημα εν πολλοίς όχι μόνο των Η.Π.Α. αλλά και της Ευρώπης- αλλά απέναντι στα λαϊκά κινήματα, στα κοινωνικά και πολιτικά κινήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Βλέπουμε ότι έχουμε μια έξαρση μια ένταση της αστυνομοκρατίας –και στην Ελλάδα έχουμε αύξηση του αριθμού των αστυνομικών με τη μια ή την άλλη μορφή αστυνομικών υπαλλήλων- και μια προσπάθεια να εθιστεί ο κόσμος στις επιχειρήσεις «σκούπα» δηλαδή να σταματάνε στο δρόμο το βράδυ για να σου ζητήσουν στοιχεία. Μέσα σ' αυτό το κλίμα συζητάμε το πώς θα χρησιμοποιεί ο αστυνομικός το όπλο του.

Εδώ υπάρχουν δύο ζητήματα. Πώς θα χρησιμοποιεί το όπλο του σε πολιτικές, συνδικαλιστικές και γενικότερα κοινωνικές εκδηλώσεις-συναθροίσεις ή σε άλλες πρωτοβουλίες κοινωνικού, πολιτικού και συνδικαλιστικού περιεχομένου. Και δεύτερον όταν πρόκειται για το κοινό έγκλημα αν θα του επιτρέψουμε να καταχράται του όποιου δικαιώματος του δίνει ο νόμος, με κίνδυνο ακόμα και να χαθούν ζωές.

Όσον αφορά το πρώτο θέμα που έχει σχέση με τις κοινωνικές, πολιτικές, συνδικαλιστικές συναθροίσεις, η άποψή μας είναι ότι θα έπρεπε με ρητή διάταξη του νόμου να εξαιρούνται οι συναθροίσεις αυτές από την εφαρμογή του παρόντος νόμου. Υπάρχουν διατάξεις του Ποινικού Κώδικα όσον αφορά την άμυνα και την κατάσταση ανάγκης, οι οποίες ισχύουν και για τον αστυνομικό, αν θα κινδυνεύσει από μια διαδήλωση ή από μια πολιτική συγκέντρωση. Δεν υπάρχει κενό νόμου. Εμείς θέλουμε αυτές οι διατάξεις του Ποινικού Δικαίου να ισχύσουν και για την περίπτωση των πολιτικών, συνδικαλιστικών εκδηλώσεων, να μην πάμε σε ειδικές διατάξεις που ορισμένες απ' αυτές είναι απαραίτητες για να αντιμετωπιστεί το κοινό έγκλημα. Άλλο το κοινό ποινικό έγκλημα και άλλο η πολιτική δραστηριότητα. Ζητάμε, λοιπόν, να υπάρχει σαφής διάταξη που να εξαιρεί. Υπενθυμίζω αυτά που μας έχει πει ο κ. Πετσάλνικος στον ευρωτρομονόμο, όπου ανάγκασε τα δεκαπέντε κράτη ναβάλουν στο προοίμιο ότι δεν έχουν ισχύ αυτές οι διατάξεις σε περίπτωση που έχουμε συνδικαλιστική ή πολιτική δραστηριότητα.

Αν αυτό ισχύει εδώ, θα μπορούσε να μπει συγκεκριμένη διάταξη για να αντιμετωπιστεί το θέμα όπως το θέτουμε.

Το δεύτερο που θέλω να θίξω έχει σχέση πάλι με την πολιτική δραστηριότητα. Είναι επικίνδυνο να θιγεί αυτή η δραστηριότητα και να έχουμε έκτροπα και υπερβολές από την πλευρά των αστυνομικών αρχών. Μπορούν να υπάρξουν με τη διάταξη του άρθρου 3 παράγραφος 5 εδάφιο ε' όταν θα χρησιμοποιήσει το όπλο ο αστυνομικός για να προφυλάξει, να προστατεύσει δημόσιο οργανισμό.

Άκουσα τις απογευματινές ειδήσεις ότι το ΠΑΜΕ κατέλαβε συμβολικά τα γραφεία της ΔΕΗ, έναν οργανισμό κοινής ωφέλειας. Δεν είδα εικόνες, αλλά ο γιος μου που παρακολουθούσε τηλεόραση μου είπε ότι μπήκαν μέσα με τα πανό τα οποία έχουν και κάποια κοντάρια. Τα κοντάρια των πανό σύμφωνα με άλλο νόμο με τον 2168/93 χρησιμοποιούνται ως όπλα. Οπότε αυτό ήταν ένοπλη βία και ένοπλη είσοδος σε οργανισμό κοινής ωφέλειας. Αυτό επαφίεται στην καλή θέληση του Υπουργού Δημό-

σιας Τάξης και καλώς κάνετε. Αύριο μεθαύριο δεν ξέρω εγώ αν σκληρύνουν τα πράγματα και πρέπει να δοθεί μάθημα στον οποιονδήποτε που διαδηλώνει και πάει να κάνει συμβολική κατάληψη. Θα έπρεπε και αυτή η περίπτωση για τις πολιτικές εκδηλώσεις, για τις συνδικαλιστικές δραστηριότητες να εξαιρεθεί. Άλλο θέμα αν είναι κοινό έγκλημα.

Την ίδια παρατήρηση πρέπει να κάνουμε και για τον αφοπλισμό του αστυνομικού. Βεβαίως υπάρχει ζήτημα με τον αφοπλισμό του αστυνομικού. Μιλάω για το άρθρο 2 παράγραφος 5 εδάφιο ζ'. Άλλο θέμα είναι όταν πάει να του πάρει το όπλο ένας εγκληματίας και άλλο αυτό που συμβαίνει συχνά και σας έχουμε επισκεφθεί, κύριε Υπουργέ, και είπαμε όταν γίνεται συγκέντρωση να μην υπάρχουν αστυνομικά όργανα με πολιτικά. Τους πιάνουν καμιά φορά οι διαδηλωτές, τους παίρνουν και το όπλο. Αυτός για να αμυνθεί να μην του πάρουν το όπλο, διότι τιμωρείται με άλλη διάταξη αν παραδώσει το όπλο και με έξι μήνες φυλάκιση και αμυνόμενος μπορεί να πυροβολήσει. Πρέπει, λοιπόν, όλα αυτά τα ζητήματα που άπτονται της πολιτικής, συνδικαλιστικής και κοινωνικής δραστηριότητας να τα δούμε με διαφορετικό μάτι και θα έπρεπε δυο διατάξεις να αντιμετωπίζουν αυτό το ζήτημα διαφορετικά.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της αντιμετώπισης του κοινού ποινικού εγκλήματος. Κανείς δεν είναι αντίθετος ούτε εμείς όσο μπορούμε αποτελεσματικά να αντιμετωπίζουν οι αστυνομικοί και η πολιτεία το ποινικό έγκλημα. Το θέμα είναι να μην υπάρχει κατάχρηση. Σ' αυτό το ζήτημα άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Εμείς βλέπουμε από εντελώς διαφορετικό μάτι το πρόβλημα. Γιατί; Από την ισχύουσα μέχρι σήμερα νομοθεσία που ήταν ανεπαρκής το πρόβλημά μας ήταν ότι δεν μπορούσαν οι αστυνομικοί να χρησιμοποιήσουν το όπλο; Και έχουμε πολλά θύματα αστυνομικούς στη χώρα μας τα τελευταία δέκα χρόνια από το ότι δεν μπορούσαν ή δεν ήξεραν σημάδι ή δεν εκπαιδεύτηκαν; Να εκπαιδεύονται δεν έχουμε καμιά αντίρρηση. Μ' αυτήν τη νομοθεσία αυτό το πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπίσουμε; Αν δείτε από την άλλη πλευρά τα τελευταία δέκα χρόνια πόσους θανάτους έχουμε από πυροβόλα όπλα αστυνομικών με αθώα θύματα πολίτες; Έχω εννέα γραμμένα εδώ και αν θέλετε να σας παραδώσω τι λέει η Διεθνής Αμνηστία που καταγγέλλει την Ελλάδα για εννέα θανάτους από τον Σέρβο μαθητή, τον Ελληνοπόντιο από τη Θεσσαλονίκη, τον Τσιγγάνο επίσης από τη Θεσσαλονίκη και άλλες έξι περιπτώσεις. Μας στιγματίζουν διεθνώς. Εκεί βρίσκεται, λοιπόν, το πρόβλημα. Το κύριο πρόβλημα είναι η κατάχρηση από τους αστυνομικούς και δεν είναι το ότι η Αστυνομία δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει το όπλο. Βεβαίως να μπορεί να το χρησιμοποιεί, αλλά σωστά. Εμείς αλλού βρίσκουμε ότι πρέπει να πέσει το βάρος και όχι στην κατεύθυνση που λέει η Νέα Δημοκρατία ή στην κατεύθυνση που κινείται το νομοσχέδιο.

Για να υπάρξουν ασφαλιστικές δικλείδες, έρχομαι σε ορισμένες παρατηρήσεις -μικρότερες ή μεγαλύτερες- πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Το πρώτο που θέλω να πω είναι το εξής: Στο προσχέδιο που δόθηκε στα κόμματα υπήρχε μία διάταξη που έλεγε ότι αντισυνταγματική ή πρόδηλα παράνομη διαταγή ανωτέρου για χρήση πυροβόλου όπλου δεν αίρει τον άδικο χαρακτήρα της πράξης του αστυνομικού.

Θα μου πείτε: Είναι αυτονόητο. Είναι, όμως, αυτονόητο; Και τι πειράζει, ακόμη και αν ήταν αυτονόητο; Είναι σαφής η λογική του Συντάγματος. Όμως, εκείνη τη στιγμή τι θα κοιτάζει ο αστυνομικός; Αν υπήρχε μέσα αυτή η διάταξη, όταν εκπαιδεύταν, θα ήταν πολύ πιο προσεκτικός. Γιατί δεν την επαναφέρετε; Την είχατε στο προσχέδιο και τώρα την αφαιρείτε; Αυτό είναι ένα ζήτημα που θα λειτουργήσει ως ανασχετικός παράγοντας, για να μην υπάρχει κατάχρηση από την πλευρά των αστυνομικών.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά το πόσο τιμωρούνται, όταν άσκοπα χρησιμοποιούν το όπλο, όταν δηλαδή πυροβολούν άσκοπως. Βεβαίως, και αυτό θα αποτελεί ένα αδίκημα, πέρα από το αν τραυμάτισε κάποιον. Ένα αδίκημα είναι ο τραυματισμός και ένα άλλο ο άσκοπος πυροβολισμός. Ίσως κάποιες ποινές έπρεπε να είναι αυστηρότερες. Όμως, όλες οι ποινές είναι πλημμεληματικές, που σημαίνει ότι όλες πληρώνονται.

Τι κάνετε, λοιπόν; Αφαιρείτε την παράγραφο που αναφερόταν στο Σύνταγμα και λέτε: «Μπορώ να το χρησιμοποιήσω και ακόμη και αν παραβιάσω το νόμο αυτό, η ποινή θα είναι τέτοια που θα μπορώ να την πληρώσω. Πληρώνω, λοιπόν, και πυροβολώ. Κάνω κατάχρηση και θα πληρώσω, κύριε.» Έτσι λένε μερικοί. Δεν ισχυρίζομαι, βέβαια, ότι αυτό λέει όλο το Αστυνομικό Σώμα.

Δεν είναι μόνο αυτό. Θα επικαλείται ότι εκπυρσοκρότησε το όπλο. Στις περισσότερες από τις εννέα περιπτώσεις των θανάτων οι αστυνομικοί επικαλούνταν τυχαία εκπυρσοκρότηση του όπλου, δηλαδή παράνομο πυροβολισμό από αμέλεια. Και ενώ στο προσχέδιο λέγατε ότι όταν από αμέλεια έχουμε παράνομο πυροβολισμό από το αστυνομικό όργανο, προβλέπεται μια μικρή ποινή φυλάκισης, αυτήν τη διάταξη την αφαιρέσατε.

Αφαιρείτε, επίσης, τη διάταξη που λέει ότι όταν έχεις διαταγή ανωτέρου παράνομη, δεν αίρεται το αξιόποινο για τον αστυνομικό. Είναι όλες οι ποινές πλημμεληματικές. Άρα, μπορεί να πληρωθεί η ποινή.

Τρίτον, όταν από αμέλεια πυροβολεί παρανόμως –και συνεχώς θα επικαλείται την αμέλεια– δεν προβλέπεται καμία ποινή, ενώ βλέπετε ότι χαλαρώσατε πολύ και ανοίγετε δρόμο για καταχρήσεις για όποιον αστυνομικό με ελαφρά τη καρδιά ή δεν ξέρω ποια άλλη λογική λειτουργεί ως σερίφης, όπως, βέβαια, είπε με άλλη έννοια ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

Επειδή δεν μπορώ να κάνω πλήρη ανάλυση σε αυτά τα ζητήματα –θα αναφερθώ σ' αυτά ξανά στη συζήτηση επί των άρθρων– θα περιοριστώ σε ορισμένα. Υπάρχουν ορισμένα σοβαρά ζητήματα στα οποία δίνουμε εξουσιοδότηση στους αστυνομικούς να ξεπερνούν τα όρια που καθορίζουν οι γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για την άμυνα και την κατάσταση ανάγκης. Ένα από τα πιο σοβαρά είναι αυτό που λέει ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας, ο οποίος διαμαρτύρεται και σωστά λέει ότι στο άρθρο 3 παράγραφος 2γ' προβλέπεται ότι η χρήση πυροβόλου όπλου δεν συνιστά υπερβολικό μέτρο σε σχέση με το είδος της απειλούμενης βλάβης και την επικινδυνότητα της απειλής.

Τι σημαίνει αυτό; Για ψύλλων πήδημα, ακόμη και όταν η βλάβη ή η απειλή που επίκειται δεν είναι τόσο έντονη, μπορεί να χρησιμοποιεί το όπλο. Εσείς τους αθωνάτε με βάση τη διάταξη ότι σε κάθε περίπτωση ο αστυνομικός εκ των προτέρων δεν θεωρείται ότι κατά υπερβολικό –άρα και παράνομο– τρόπο χρησιμοποίησε το όπλο του.

Υπάρχουν και άλλες δύο περιπτώσεις «χοντρές». Είναι η περίπτωση του άρθρου 3 παράγραφος α' και β'. Τι λένε αυτές οι περιπτώσεις;

Ενώ ο Ποινικός Κώδικας για τον απλό πολίτη και φυσικά και για τον αστυνομικό λέει ότι μπορεί να χρησιμοποιήσει το όπλο όταν δέχεται επίθεση, όταν δηλαδή η επίθεση ή ο κίνδυνος είναι παρών, άμεσα και αναπότρεπτος, εδώ στις συγκεκριμένες περιπτώσεις λέμε «αν επίκειται επίθεση, αν επίκειται κίνδυνος», κατά την κρίση του αστυνομικού. Γίνονται δηλαδή τέτοιες εξαιρέσεις από το κοινό Ποινικό Δίκαιο, που δημιουργούν τις δυνατότητες κατάχρησης από την πλευρά των αστυνομικών. Για να το πω πιο απλά, μιας και όλοι βλέπουμε κινηματογράφο και τηλεόραση και τις συνηθισμένες αστυνομικές ταινίες, ο πιθανός εγκληματίας –εκείνος που ο αστυνομικός νομίζει για εγκληματία– πριν βγάλει το όπλο από την τσέπη και πριν σημάδεψει τον αστυνομικό μπορεί να πυροβοληθεί στα πόδια ή στα χέρια από τον αστυνομικό, γιατί κατά την κρίση του επίκειται κίνδυνος ή επίκειται επίθεση, κι ας μην είναι πραγματικά παρούσα η επίθεση ή παρών ο κίνδυνος. Όλα αυτά είναι πολύ σημαντικά για τα ατομικά δικαιώματα.

Τελειώνω με δυο, τρεις παρατηρήσεις και τα υπόλοιπα θα τα πω ή στη δευτερολογία μου ή επί των άρθρων. Υπάρχει και μια σειρά από άλλες διατάξεις που χρησιμοποιούν αόριστες έννοιες, σε συνδυασμό με το ότι αφήνεται στην κρίση των αστυνομικών το πώς θα κάνουν τη χρήση των όπλων και πώς θα εκτιμήσουν την κατάσταση. Ανοίγουμε πολλά περιθώρια για καταστράτηγηση ή ελαστική εφαρμογή των όποιων περιορισμών μπαίνουν.

Το δεύτερο είναι ότι για την εκπαίδευση έχουμε σοβαρότατες

ενστάσεις, όχι κυρίως για το πώς θα γίνεται, αλλά για το τι θα γίνει με όλο το προσωπικό, που, σύμφωνα με το νόμο, θα χρειαστεί τουλάχιστον μία πενταετία για να εκπαιδευτεί στη χρήση των όπλων.

Τελειώνω με κάτι που λέει και ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας: Ο αστυνομικός να φέρει όπλο μόνο όταν ασκεί υπηρεσία και μόνο όταν του χρειάζεται. Ούτε εκτός υπηρεσίας χρειάζεται να έχει όπλο, πολύ περισσότερο δεν χρειάζεται να έχει ιδιωτικό όπλο και εν υπηρεσία στο γραφείο δεν χρειάζεται να φέρει όπλο. Χρειάζεται μόνο όταν είναι σε επικίνδυνη αποστολή, σε επικίνδυνη υπηρεσία. Αυτή είναι η δική μας άποψη, η οποία συμπίπτει με όσα λέει ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας.

Όλους αυτούς τους λόγους τους αναφέραμε και στην επιτροπή, αλλά δεν βλέπω να γίνεται καμία προσπάθεια επανόρθωσης. Για όλους, λοιπόν, αυτούς τους λόγους εμείς καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Φώτης Κουβέλης εκ μέρους του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι ακριβές ότι τα ζητήματα της χρήσης όπλων εκ μέρους των αστυνομικών τα ρύθμιζε ένας νόμος πάρα πολύ παλιός, ο ν. 29/1943. Παρά το γεγονός ότι μέσα στη διαδρομή των ετών υπήρξαν κάποιες συμπληρώσεις και τροποποιήσεις, είτε με νομοθετικά διατάγματα είτε με προεδρικό διάταγμα, παρέμεινε ως βασικός ρυθμιστικός κανόνας ο νόμος 29 του έτους 1943.

Είναι επίσης γεγονός ότι ωρίμασαν μέσα στις νέες συνθήκες οι επιλογές εκείνες οι οποίες θα έπρεπε να οδηγήσουν σε μια μεταρρύθμιση της σχετικής νομοθεσίας, μια μεταρρύθμιση όμως η οποία σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε απόλυτα να εναρμονίζεται και με το Σύνταγμα, ειδικότερα με το άρθρο 11 του Συντάγματος, που αναφέρεται στις δημόσιες συναθροίσεις, αλλά βεβαίως και με άλλα νομοθετήματα, τα οποία στο μεταξύ κατακτήθηκαν ως στοιχεία του δικαίου πολιτισμού στον ευρωπαϊκό χώρο. Και αναφέρομαι στην ανάγκη εναρμόνισης της νομοθεσίας αναφορικά με τη χρήση όπλου εκ μέρους των αστυνομικών προς το άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Δεν θέλω να ισοπεδώσω. Επιχειρείται μία τέτοια προσπάθεια εναρμόνισης και αντιστοίχισης των διατάξεων του σχεδίου νόμου προς το άρθρο 11 και του Συντάγματος και το ίδιο άρθρο, σε ό,τι αφορά την αρίθμησή του, το άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Όμως, αυτή η προσπάθεια δεν είναι επιτυχής. Υπάρχουν μεγάλες αποκλίσεις από εκείνο που κατά τη γνώμη μου επιτάσσει τόσο το άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όσο και το άρθρο 11 του Ελληνικού Συντάγματος.

Αλλά πέρα από αυτά που προβλέπει το σχέδιο νόμου νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιεί ο κάθε αστυνομικός το όπλο είναι το αποτέλεσμα μιας δημοκρατικής συνείδησης που πρέπει να αποκτά και κατά την εκπαίδευση, αλλά και κατά την άλλη υπηρεσιακή διαδρομή. Όποιοι κανόνες και αν τεθούν, αν δεν έχει διαμορφωμένη τη δημοκρατική αντίληψη ο αστυνομικός, αν δεν έχει διαμορφωμένη την προσωπική του υποχρέωση ως όργανο της δημόσιας τάξης να σέβεται τα δικαιώματα του πολίτη και τις ελευθερίες του, ας είμαστε σίγουροι ότι δεν θα μπορέσουμε να έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα. Κατά συνέπεια, νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε πως εκείνο που επιβάλλεται είναι η συστηματική διαπαιδαγώγηση του αστυνομικού, ότι συν τοις άλλοις οφείλει κυρίως να έχει προ οφθαλμών, να έχει στο κέντρο του υπηρεσιακού του ενδιαφέροντος την εξυπηρέτηση του πολίτη και όχι την αντιπαλότητα των οργάνων της δημόσιας τάξης προς το κοινωνικό σύνολο, αλλά και προς τον κάθε πολίτη χωριστά.

Και το λέω αυτό, κύριοι συνάδελφοι, διότι όλοι έχουμε γίνει μάστιγες, ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό, μιας συμπεριφοράς, η οποία δεν ανταποκρίνεται σε όλα εκείνα που προανέφερα και που έχουν σχέση με τον οφειλόμενο σεβασμό εκ μέρους του αστυνομικού προς τον πολίτη. Αναφέρομαι, κύριοι συνάδελφοι,

στην αλόγιστη χρήση, η οποία γίνεται, και καπνογόνων και χημικών ουσιών ή και στην αδικαιολόγητη επίσης χρήση αυτών των χημικών και των δακρυγόνων.

Διαδήλωναν τις προάλλες, θα έλεγα φιλήσυχοι πολίτες από το Δυρό της Πελοποννήσου διαμαρτυρόμενοι για την ιδιωτικοποίηση των σπηλαίων του Δυρού και κλεισμένοι σε μία στοά στο κέντρο της Αθήνας δέχθηκαν καταιγισμό καπνογόνων και χημικών ουσιών.

Να αναφέρω και δεύτερο παράδειγμα, κύριοι συνάδελφοι; Στις πρόσφατες παλλαϊκές κινητοποιήσεις στην Αθήνα εναντίον του πολέμου και κατά της παγκοσμιοποίησης και πάλι έγινε αδικαιολόγητη χρήση καπνογόνων και σε πολλές περιπτώσεις αδικαιολόγητη χρήση χημικών και δακρυγόνων, κύριε Υπουργέ.

Επομένως οφείλουμε να συμπεράνουμε ότι ο αστυνομικός δεν αρκεί να περιορίζεται από κάποιες κείμενες διατάξεις νόμου, αλλά οφείλει να συμπεριφέρεται, αφού προηγουμένως έχει διαπαιδαγωγηθεί, δημοκρατικά, με σεβασμό απέναντι στον πολίτη, απέναντι στο κοινωνικό σύνολο.

Κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου επιχειρεί να ορίσει διάφορα πράγματα και μάλιστα με έναν αυθεντικό, όσο και περιοριστικό τρόπο. Και είναι μία επιλογή η οποία κυρίως απαντάται στο αγγλοσαξωνικό δίκαιο. Δηλαδή με έναν αυθεντικό τρόπο ορίζει διάφορα στοιχεία και μεγέθη των διατάξεων του σχεδίου νόμου. Αυτό κατά τη γνώμη μου εγκυμονεί κάποιους κινδύνους, διότι η περιορισμένη αναφορά, αυτός ο περιοριστικός τρόπος ορισμού στοιχείων του σχεδίου νόμου μπορεί να οδηγήσει σε ανελαστικότητες, όσο και σε παρερμηνείες ηθελημένες ή και αθέλητες. Ο κίνδυνος είναι υπαρκτός.

Επίσης το σχέδιο νόμου με έναν τρόπο κατά τη γνώμη μου απαράδεκτο υπεισέρχεται στο χώρο του ουσιαστικού Ποινικού Δικαίου, αφού με τις συγκεκριμένες του διατάξεις επιχειρεί και καθορίζει και την έννοια της άμυνας και την έννοια της προσταγής, αλλά και την έννοια της κατάστασης ανάγκης.

Νομίζω ότι δεν είναι ορθό, ούτε επιστημονικά ούτε πολιτικά, να επιχειρείται μεταβολή των όρων του ουσιαστικού Ποινικού Δικαίου και των σχετικών του διατάξεων με ένα νομοσχέδιο, σε λίγες μέρες με ένα νόμο, που αφορά στη χρήση των πυροβόλων όπλων.

Υπεστήριξα στην Διαρκή Επιτροπή ότι έξω από τις ρυθμίσεις του συζητούμενου σχεδίου νόμου βρίσκονται άλλα όπλα, με τα οποία δεν ασχολούνται οι διατάξεις του. Για παράδειγμα το «γκλομπ». Το «γκλομπ», κύριε Υπουργέ, είναι όπλο. Και το συζητούμενο σχέδιο νόμου δεν αναφέρει τίποτα για το όπλο που λέγεται «γκλομπ» και για τη χρήση του.

Και αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχουν κακά αποτελέσματα από τη χρήση ενός «γκλομπ». Κακό αποτέλεσμα είναι η σωματική βλάβη, ελαφρά ή και βαρεία και πολλές φορές και ο θάνατος. Είχαμε περιστατικά, στην πρόσφατη ιστορία του τόπου, θανάτου πολλών από τη χρήση «γκλομπ». Για όλα αυτά δεν λέει τίποτα το σχέδιο νόμου. Επίσης στοιχεία όπως η αλόγιστη ή και η αδικαιολόγητη χρήση δακρυγόνων, καπνογόνων και άλλων χημικών ουσιών και αυτά μένουν έξω από τη ρύθμιση του σχεδίου νόμου και αυτό το θεωρώ εξαιρετικά αρνητικό, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε η άποψη ότι αυτό το σχέδιο νόμου -ήταν οι απόψεις του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, αγαπητού κατά πάντα- περιορίζει τον αστυνομικό και ότι έχει μία καχυποψία έναντι του αστυνομικού. Και αυτή η καχυποψία αναδεικνύεται -κατά την άποψη της Νέας Δημοκρατίας- ως εκ του γεγονότος ότι η συμπεριφορά του αστυνομικού πρέπει να ελέγχεται με βάση το Σύνταγμα, τις διεθνείς συνθήκες και ειδικότερα να ελέγχεται με βάση τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του πολίτη.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτή η άποψη είναι επικίνδυνη. Ακριβώς αυτές είναι οι ασφαλιστικές δικλίδες, αυτά πρέπει να είναι τα στοιχεία ελέγχου της συμπεριφοράς του αστυνομικού και κάθε κρατικού λειτουργού. Αν δεν αναδείξουμε ελεγκτικά στοιχεία και περιοριστικά της δράσης των οργάνων -είτε των δημοσίων εν γένει οργάνων είτε των αστυνομικών- με το Σύνταγμα, με τα ανθρώπινα δικαιώματα, με τις ατομικές ελευθερίες, τότε ανοίγουμε επικίνδυνο δρόμο για κατάχρηση και προσβολή των

δικαιωμάτων του πολίτη.

Είναι λάθος, υποστηρίζω, το ότι θα πρέπει τούτη την ώρα, στην προσπάθεια να διατυπώσουμε τη μία ή την άλλη άποψη, να κάνουμε κακή χρήση και αξιοποίηση στοιχείων εγκληματικότητας ή και παραβατικότητας που προστίθενται στην υπάρχουσα κατάσταση και ενδεχομένως να ανεβάζουν τους σχετικούς δείκτες της εγκληματικότητας ή της παραβατικότητας.

Είναι κακή επιλογή, κύριοι συνάδελφοι, να επιλέγουμε αυτήν την κατάσταση προκειμένου να διαμορφώσουμε συνθήκες ασυδοσίας των αστυνομικών. Και ως εξηγηθούμε: Κανένας δεν δικαιούται να πλειοδοτεί αναφορικά με την εκτίμηση και το σεβασμό στο έργο του αστυνομικού.

Οι πάντες, σε όποια πτέρυγα της Βουλής και αν ανήκουν, με σεβασμό και εκτίμηση αντιμετωπίζουν και τον αστυνομικό και το έργο του, αλλά με μία προϋπόθεση: Αυτός ο σεβασμός και αυτή η εκτίμηση του κοινωνικού συνόλου προς τον αστυνομικό διαμορφώνεται από την ώρα που και ο αστυνομικός σέβεται τον πολίτη και αντιλαμβάνεται την παρουσία του μέσα στην κοινωνική ζωή ως συμβολή στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων του πολίτη.

Ο αστυνομικός δεν είναι αντίπαλος των δικαιωμάτων του πολίτη ούτε των ατομικών ελευθεριών των ανθρώπων. Ο αστυνομικός πρέπει να είναι ο υπερασπιστής, πρέπει να είναι ο φρουρός αυτών των δικαιωμάτων.

Κατά συνέπεια οφείλουμε να εγκαταλείψουμε αυτήν τη λογική, τη λογική που ακούστηκε και θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι γίνεται αποτελεσματική η Ελληνική Αστυνομία, γίνεται σεβαστός και αποδεκτός ο Έλληνας αστυνομικός όταν επιτελεί το καθήκον του και δεν του επιτρέπεται να υπερβαίνει εκείνα τα όρια τα οποία από το νόμο, αλλά και από μία διαμορφούμενη δημοκρατική συνείδηση, επιβάλλονται.

Αντίθετη εκδοχή θα εκθρέψει, τηρουμένων των αναλογιών, λογικές του παρελθόντος, οι οποίες θεωρώ -είμαι βέβαιος- προσεγμένες -ότι είναι αναντίστοιχες προς εκείνο που θέλει η δημοκρατική διεκδίκηση του σύγχρονου Έλληνα πολίτη.

Ανεξαρτήτως των παρατηρήσεων αυτών, ο Συνασπισμός της Αριστεράς θα καταψηφίσει το σχέδιο νόμου και θα το καταψηφίσει για τις ασάφειες που έχει, για την αδιαμόρφωτη οριοθέτηση των δυνατοτήτων του αστυνομικού. Θα καταψηφίσει το σχέδιο νόμου διότι με έναν απαράδεκτο τρόπο εισάγει διατάξεις ανατρεπτικές ή και διασταλτικές των εννοιών του Ποινικού Κώδικα για τα ζητήματα της κατάστασης ανάγκης, της άμυνας, της υπέρβασης της άμυνας, της προσταγής. Αυτές οι διατάξεις, και όπως μέσα στη διαδρομή των ετών είχαν διαπλαστεί και από τη νομολογία, είναι εξαιρετικά ικανές να οριοθετήσουν τις δυνατότητες, ακόμη και τις υποχρεώσεις του αστυνομικού, αναφορικά με τη χρήση πυροβόλων όπλων.

Κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το άρθρο 11 του Συντάγματος, για τις δημόσιες συναθροίσεις: Εκεί νομίζω ότι θα έπρεπε να είναι περισσότερο περιοριστικές, θα έπρεπε να είναι απαγορευτικές οι διατάξεις του σχεδίου νόμου για τη δυνατότητα του αστυνομικού να παρεμβαίνει, και μάλιστα με πυροβόλο όπλο, στη διάρκεια δημοσίων συναθροίσεων και στη βάση του τρόπου με τον οποίο εξελίσσονται αυτές οι δημόσιες συναθροίσεις. Όπως επίσης, με ασάφεια όρων δίνει τη δυνατότητα χρήσης πυροβόλου όπλου όταν πρόκειται -λέει- «να εξασφαλιστεί η προστασία εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας ή χώρων, στους οποίους φυλάσσονται αντικείμενα επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία και τη δημόσια τάξη». Και σας ζητώ καλοπροαίρετα, κύριε Υπουργέ, να μου πείτε πώς ορίζεται η επικινδυνότητα των αντικειμένων για τη δημόσια υγεία και πώς ορίζεται η δημόσια τάξη κάθε φορά. Η έννοια της δημόσιας τάξης είναι τόσο ασαφής, τόσο αόριστη, και κάθε φορά προσδιορίζεται ή και ορίζεται στη βάση των επιμέρους στοιχείων που τη συνθέτουν.

Θεωρώ ότι αυτή η ασάφεια, την οποία ενδεικτικά αναδεικνύω, είναι δυνατόν να οδηγήσει σε καταχρήσεις, σε υπερβάσεις και εντέλει στη χρήση πυροβόλων όπλων και σε περιπτώσεις για τις οποίες αδικαιολόγητα αυτή θα γίνεται και αυτό δεν έχει σχέση με το ζητούμενο. Και ζητούμενο είναι η προστασία της ζωής και της περιουσίας του πολίτη. Αυτό έχει σχέση με το ενδεχόμενο -

το οποίο πιθανολογώ, αλλά απεύχομαι- ο αστυνομικός να γίνεται παραβάτης, ο αστυνομικός να υπερβαίνει τα δημοκρατικά όρια της συμπεριφοράς του.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταψήφισαμε το σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Κωνσταντίνος Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το ζήτημα που συζητάμε, της οπλοφορίας και της χρήσης όπλων από αστυνομικούς, είναι ένα ιδιαίτερα σοβαρό ζήτημα και θα έλεγα και ακανθώδες, γιατί πραγματικά αναφέρεται σε επαχθή κρατική παρέμβαση στη ζωή, στα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών. Είναι όμως ταυτόχρονα κι ένα πολυσυζητημένο ζήτημα, με πολλές παραμέτρους. Επιδέχεται διαφορετικές προσεγγίσεις το θέμα και γι' αυτό, αν θέλετε, -εμείς, όσοι έχουμε περάσει από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, το ξέρουμε- αποτελούσε πάντα μια «καυτή πατάτα» και για τη φυσική και για την πολιτική ηγεσία της Αστυνομίας.

Αλλωστε, αυτό πιστεύω ότι ίσως εξηγεί το ότι μέχρι σήμερα καθυστέρησαμε. Καθυστερήσαν πολλές κυβερνήσεις στον εκσυγχρονισμό και την προσαρμογή του σχετικού νομοθετικού πλαισίου στα νέα θεσμικά δεδομένα. Αναφέρομαι στο Σύνταγμα και τις διεθνείς συνθήκες, που αναφέρθηκαν και άλλοι συνάδελφοι και προηγουμένως ο αξιότιμος κύριος συνάδελφος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας ο κ. Κουβέλης. Δεν είναι όμως μόνο τα νέα θεσμικά δεδομένα. Είναι και τα νέα κοινωνικά δεδομένα, που έχουν σχέση με την εξέλιξη της εγκληματικότητας, ή ακόμη και τα τεχνολογικά, με την ίδια την τεχνολογία των όπλων.

Ας το δούμε από δύο πλευρές. Η κοινή γνώμη είναι ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένη για τη χρήση των όπλων από αστυνομικούς. Γιατί πραγματικά έχουν συμβεί ακραία περιστατικά στη χρήση όπλου που πολλές φορές, είτε λόγω υπερβάλλοντος ζήλου είτε και λόγω ανικανότητας συνιστούν υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας. Αλλά έχουμε και άλλες περιπτώσεις περιστατικών -και αυτό πρέπει λίγο να το προσέξουμε, γιατί θέλουμε την Αστυνομία αποτελεσματική στη αντιμετώπιση του εγκλήματος- που λόγω διστακτικότητας ή -αν θέλετε- μεγάλης αυτοσυγκράτησης, φαίνεται ότι η στάση των αστυνομικών αγγίζει τα όρια παράλειψης καθήκοντος. Έχουμε περιπτώσεις, όπου λόγω αδράνειας έχουν ξεφύγει εγκληματίες. Αυτή είναι η εικόνα από μεριάς της κοινωνίας με αυτές τις περιπτώσεις, με αυτά τα παραδείγματα που έχει.

Από την άλλη μεριά έχουμε τους αστυνομικούς, οι οποίοι ζουν πάντα σε ένα καθεστώς αβεβαιότητας και προβληματισμού για τη χρήση των όπλων τους, άρα είναι επιρρεπείς στη διάπραξη λαθών. Και ασφαλώς βασικό στοιχείο -το είπε προηγουμένως και ο κ. Κουβέλης- αυτής της αβεβαιότητας είναι το θέμα της προσωπικής συγκρότησης και της εκπαίδευσης του αστυνομικού, στο οποίο θα επανέλθω. Αλλά δεν θα πρέπει να αγνοήσουμε ότι ένα ξεπερασμένο νομοθετικό πλαίσιο, όπως αυτό που είχαμε, συντελεί σ' αυτήν την αβεβαιότητα.

Εδώ κάνω μια παρένθεση για να πω στον κ. Κουβέλη ότι συμφωνώ μαζί του πως κανείς, καμιά πτέρυγα δεν μπορεί να περιστάνει τον προστάτη ή το συνήγορο των αστυνομικών. Όλη η κοινωνία θα πρέπει να αναγνωρίζει το έργο τους και να τους συμπαρίσταται. Εδώ κλείνει η παρένθεση.

Συνεχίζοντας, θέλω να πω -ότι μεγάλος συντελεστής αβεβαιότητας- για τους αστυνομικούς θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι είναι και η δική μας ευκολία, ως πολιτικοί, πολίτες, Μέσα Ενημέρωσης, για εύκολους «πυροβολισμούς» εναντίον τους. Μιλάμε τώρα για περιορισμό και έλεγχο της οπλοχρησίας από τους αστυνομικούς, αλλά πολλές φορές εμείς «πυροβολούμε» τους αστυνομικούς με «επιπόλαιη» ευκολία. Ζητάμε από τους αστυνομικούς -και ειπώθηκε από πολλούς συναδέλφους- σύνεση, σωστά. Αλλά πολλές φορές αυτό είναι εύκολο να λέγεται, «έξω από το χορό» γιατί η αντίδραση, του αστυνομικού πολύ συχνά χρειάζεται να είναι ακαριαία. Και εκεί απαιτείται η μεγά-

λη ικανότητα του αστυνομικού.

Όταν λέω αυτά, δεν θέλω να πω ότι δεν υπάρχουν προβλήματα ή και κακοί επαγγελματίες στην Αστυνομία. Όμως, δεν θα πρέπει να αγνοήσουμε ότι η Ελληνική Αστυνομία -σε σχέση και με άλλα Σώματα- ενεργεί και κάνει επιχειρήσεις καθημερινά και πολλές φορές σε αντίξοες συνθήκες, πολλές φορές με την πλάτη στον τοίχο. Η Ελληνική Αστυνομία έχει και επιτυχίες και αποτυχίες, όπως έχουν και οι αστυνομίες όλων των ανεπτυγμένων χωρών! Όμως, γενικά η Ελληνική Αστυνομία αποδίδει και βλέπουμε ότι βελτιώνεται συνεχώς και σε οργάνωση και σε αποτελεσματικότητα.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω -για να έλθω σε αυτό το θέμα που έθεσα προηγουμένως, το θέμα της εκπαίδευσης- ότι καλύτερα εκπαιδευμένα αστυνομικοί και πιο σαφείς διατάξεις θα βελτιώσουν την κατάσταση, δεδομένης μάλιστα της μετάλλαξης του εγκλήματος σε βιαιότερες μορφές. Πιστεύω ότι η θέσπιση ενός σύγχρονου λειτουργικού και σαφούς νομοθετικού πλαισίου είναι μια αναγκαιότητα.

Το νομοσχέδιο ξεκαθαρίζει τα ζητήματα. Εγώ άκουσα για ύπαρξη πολλών ασαφειών. Δεν τις βλέπω. Εάν υπάρχουν ορισμένες ασαφείς στις διατάξεις, θα το συζητήσουμε και αύριο επί των άρθρων, αλλά εγώ νομίζω ότι το νομοσχέδιο ξεκαθαρίζει τα ζητήματα και είναι -σε τελευταία ανάλυση- μια καλή και ισορροπημένη πρόταση.

Τι κάνει το παρόν νομοσχέδιο; Εναρμονίζει το νομοθετικό πλαίσιο με το Σύνταγμα και τις διεθνείς συμβάσεις, αποσαφηνίζει ζητήματα σχετικά με το δικαίωμα χρήσης του όπλου και το κυριότερο -και εδώ πιστεύω ότι είναι η αξία του νομοσχεδίου- προστιθέτοντας με το νομοσχέδιο εγγυήσεις για την καταλληλότητα των αστυνομικών για τη χρήση του όπλου.

Και αναφέρομαι εδώ σε εκείνες τις διατάξεις που αφορούν τη βασική εκπαίδευση, όπου προβλέπεται ακόμα και αποβολή των αστυνομικών από τις σχολές σε περίπτωση αποτυχίας στο μάθημα -οπλοτεχνικής και σκοποβολής- και κυρίως στις διατάξεις για τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση, την εκπαίδευση της συντήρησης -όπως λέει- το νομοσχέδιο της ικανότητας των αστυνομικών.

Η επιδίωξή μας πρέπει να είναι κοινή, οι αστυνομικοί να διατηρούνται μαχίμοι σε όλην τη διάρκεια που υπηρετούν στο Σώμα και μάλιστα με συνεχή έλεγχο -το προβλέπει το νομοσχέδιο- της καταλληλότητας, της ψυχικής και της φυσικής, καταλληλότητας τους να φέρουν και να χρησιμοποιούν τα όπλα.

Εγώ ειλικρινά με όλη την καλή διάθεση -αναφέρομαι σε όλες τις πτέρυγες- βλέπω να μην στοιχειοθετείται από πουθενά άρνηση του νομοσχεδίου τουλάχιστον επί της αρχής. Το να υπάρχει η απαίτηση ορισμένων διευκρινίσεων ή διασαφηνίσεων ή και να προτείνονται βελτιώσεις στις διατάξεις το καταλαβαίνω, αλλά γιατί άρνηση επί της αρχής; Ευελπιστώ ότι μέχρι το τέλος της συζήτησης θα αρθούν οι επιφυλάξεις και οι αρνήσεις από τις άλλες πτέρυγες.

Και έρχομαι τώρα πολύ σύντομα -θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμη κυρία Πρόεδρε- στις διατάξεις για ορισμένες γρήγορες επισημάνσεις με βάση τις παρατηρήσεις των συναδέλφων. Παρακαλώ και τον κύριο Υπουργό να τις προσέξει.

Πρώτον, η έννοια της οπλοχρησίας προσδιορίζεται σε σχέση με το πυροβόλο όπλο. Δε μιλάμε για τα άλλα όπλα εδώ κύριε Κουβέλη. Είναι σαφές. Έχετε δίκιο ότι υπάρχουν και άλλα μέσα που διαθέτει η αστυνομία τα οποία μπορούν να προξενήσουν βλάβη στους πολίτες, αλλά δεν μπορούν να μπουν στην κατηγορία των πυροβόλων όπλων.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Τι βλέπεις;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Εγώ πιστεύω ότι επειδή γι' αυτά τα μέσα -και το ξέρετε και εσείς πολύ καλά- υπάρχουν ειδικοί κανονισμοί χρήσης όπως για τα δακρυγόνα, για τα χημικά που είπατε, μπορούν να εναρμονιστούν οι κανονισμοί αυτοί στο πνεύμα των νέων ρυθμίσεων.

Το δεύτερο: Ακούστηκε μια αρνητική άποψη σχετικά με τον υπηρεσιακό οπλισμό που φέρει ο αστυνομικός εκτός υπηρεσίας. Μα, το ζήτημα δεν είναι αν θα φέρει εκτός ή εντός υπηρεσίας τον οπλισμό του. Το ζήτημα το κρίσιμο που συζητάμε

όλοι -αυτό προσπαθεί να βελτιώσει το νομοσχέδιο- είναι να είναι κατάλληλος και ικανός ο αστυνομικός που φέρει το όπλο για να μην κάνει κατάχρηση ή λανθασμένη χρήση. Εγώ πιστεύω και σ' αυτή την κατεύθυνση οι διατάξεις είναι θετικές.

Σχετικά τώρα με τη διάταξη που αναφέρεται στην ακινητοποίηση. Άκουσα τον κ. Κουβέλη να κάνει σχετική παρατήρηση, για το άρθρο 3 παράγραφος 5 εδάφιο ε'.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Τι είπα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βου - λής): Είπατε για την προστασία εγκαταστάσεων χώρων κοινής ωφέλειας. Εδώ άκουσα και άλλους συναδέλφους να μιλάνε ότι έχει σχέση με τους εργαζομένους και εκφράστηκαν επιφυλάξεις για κινδύνους υπερβάσης εξουσίας. Εγώ δεν βλέπω αυτή η προσέγγιση να είναι σωστή. Το θέμα δεν έχει να κάνει ούτε με απειλή εργαζομένων ούτε με κατάχρηση εξουσίας σε βάρος πολιτών. Η διάταξη αφορά -και το αναφέρει όταν λέει όπου είναι εντεταλμένος αστυνομικός- καθαρά περιπτώσεις αντιμετώπισης εγκληματία από τον εντεταλμένο αστυνομικό.

Μια ακόμη παρατήρηση: Εγώ θεωρώ ότι είναι σημαντικό ο εμπλουτισμός με ψυχιάτρους και ψυχολόγους και είναι ένα θετικό βήμα που κάνει το νομοσχέδιο. Μήπως θα μπορούσαμε κύριε Υπουργέ να δούμε τον έλεγχο καταλληλότητας, πέραν του πρώτου κύκλου επαναλαμβανόμενο ανά πενταετία; Είναι μια πρόταση μου αυτή. Δηλαδή να τον δούμε επαναλαμβανόμενο σε τακτά διαστήματα, διότι ξέρετε και εσείς και όλοι οι συνάδελφοι και εγώ ότι πρέπει να περιφρουρήσουμε το Σώμα, μέσα από την καταλληλότητα των αξιωματικών, και να ενισχύσουμε και την εμπιστοσύνη των πολιτών.

Και τελειώνω με μια τελευταία παρατήρηση. Επειδή πραγματικά ειπώθηκε ότι όπλα φέρουν και άλλοι, πλην αστυνομικών όπως οι λιμενικοί, οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι δασικοί υπάλληλοι. Το νομοσχέδιο αναφέρεται καθαρά στους αστυνομικούς. Θεωρώ ότι οι σχετικοί κανονισμοί έχουν αναλογία, και ότι και των άλλων όπως των λιμενικών και θα πρέπει να προσαρμοστούν, αν δεν έχει γίνει. Αν δεν έχουν προσαρμοστεί, προτείνω να προσθέσουμε εξουσιοδοτική διάταξη σ' αυτό το νομοσχέδιο, με κοινές αποφάσεις δικές σας κύριε Υπουργέ Δημόσιας Τάξης και του συναρμόδιου Υπουργού να προσαρμοστούν και οι κανονισμοί που αφορούν όρους άλλους υπό τη γενικότερη έννοια υπαλλήλους, φέρουν, άρα και μπορούν να χρησιμοποιήσουν όπλα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για μια σύντομη παρέμβαση.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι, από τη μέχρι τώρα συζήτηση τα ερεθίσματα που εισπράξαμε ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, με αναγκάζουν να αναφερθώ σε ορισμένα ζητήματα τα οποία τέθηκαν και τα οποία θεωρώ καθοριστικά για την παραπέρα συζήτηση και στη συνέχεια, ο κ. Τσερτικίδης θα αναφερθεί συνολικά στο νομοσχέδιο.

Είπε προηγουμένως ο κ. Γαρουφαλιάς γιατί τώρα μετά από τόσα χρόνια. Αυτό είναι και δικό μου ερώτημα, γιατί τώρα. Εξήντα χρόνια είναι αυτή η νομοθεσία. Και όπως προηγουμένως είπε ο κ. Γείτονας, ο οποίος έχει εμπειρία από τη διοίκηση στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, αυτό το νομοσχέδιο και η προσέγγιση αυτού του θέματος πάντα ήταν «καυτή πατάτα», διότι πράγματι είναι μία επαχθής επέμβαση στα ανθρώπινα δικαιώματα. Γιατί αυτό το οποίο κρίνεται, κύριοι συνάδελφοι, είναι η ανθρώπινη ζωή: η ζωή του πολίτη, αλλά και η ζωή του αστυνομικού. Συνεπώς θα πρέπει στις περιπτώσεις αυτές να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί, πολύ ευαίσθητοι και να προσπαθούμε να προσεγγίζουμε πάντα αυτά τα ζητήματα με γνώμονα την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ενίσχυση της δημοκρατίας. Επειδή τα χρόνια που ήρθαν είναι εξαιρετικά δύσκολα, με μία εγκληματικότητα που διαρκώς αυξάνεται, την τρομοκρατία, τους κινδύνους και τις απειλές που διαρκώς βρίσκονται μπροστά μας, είναι προφανές κύριοι συνάδελφοι, ότι ένα καθεστώς το οποίο υπήρχε πριν από εξήντα χρόνια με ένα κατοχικό νόμο, έπρεπε να βελτιωθεί.

Το δεύτερο ζήτημα το οποίο θέλω να θέσω είναι ότι αυτό που ακούστηκε περί ασάφειας, νομίζω ότι αδικεί το νομοσχέδιο. Αντιθέτως το νομοσχέδιο περιγράφει με απόλυτη σαφήνεια τις προϋποθέσεις, τον τρόπο, την εκπαίδευση, τις ποινικές κυρώσεις γύρω από τις οποίες ο αστυνομικός θα φέρει και να χρησιμοποιεί όπλο. Ολόκληρο κεφάλαιο αναφέρεται στην εκπαίδευση. Αυτό νομίζω ότι πρέπει να το εκτιμήσουμε ιδιαίτερα και αφορά και τους αστυνομικούς. Οι αστυνομικοί ασφαλώς δεν είναι ανεύθυνοι. Όλα αυτά τα χρόνια -επειδή το έψαξα το ζήτημα- τα τέσσερα, πέντε χρόνια αν θυμάμαι καλά, είχαμε εννέα περιστατικά. Πόσα από αυτά ήταν αδικαιολόγητα; Θα μας το πουν οι δικαστικές αποφάσεις γιατί δεν έχουν βγει ακόμα όλες. Αλλά για πολλές περιπτώσεις, στις οποίες έγινε μεγάλος θόρυβος, τελικά οι αποφάσεις ήταν απαλλακτικές για τους αστυνομικούς. Από την άλλη μεριά, έχουμε καταδικαστικές αποφάσεις -και σωστά- για άσκοπους πυροβολισμούς και έχουμε απώλεια ανθρώπινης ζωής ή αναπηρία -και μάλιστα παιδιού, όπως θυμάστε, πριν από δύο χρόνια- διότι πράγματι ο αστυνομικός δεν έκανε καλή χρήση του όπλου του.

Συνεπώς απέναντι σ' αυτά τα ζητήματα, τα οποία γεννώνται κάθε φορά, είναι υποχρέωσή μας να συντάξουμε και να ψηφίσουμε μία νομοθεσία, η οποία θα καθιστά τον αστυνομικό υπεύθυνο για το πότε και πώς χρησιμοποιεί το όπλο του και από την άλλη πλευρά, έναν αστυνομικό ο οποίος θα φέρει άδεια οπλοφορίας, θα εξετάζεται από τους κατάλληλους ψυχολόγους και γιατρούς, έτσι ώστε ο αστυνομικός που θα φέρει το όπλο να πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρει ο νόμος.

Και μία τρίτη παρατήρηση για να κλείσω. Το νομοσχέδιο αυτό εστάλη περίπου σε πενήντα προσωπικότητες και φορείς: πανεπιστήμια, δικηγορικούς συλλόγους, νομικές προσωπικότητες. Όλοι μα όλοι -τονίζω όλοι, άπαντες- απάντησαν ότι το νομοσχέδιο είναι προς τη θετική κατεύθυνση. Και στη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή δεχθήκαμε πάρα πολλές παρατηρήσεις τις οποίες κάνατε. Κάποιες παρατηρήσεις έχει κάνει η Πανελλήνια Ομοσπονδία των Αστυνομικών, ένα μέρος από τις οποίες επίσης, θα κάνουμε δεκτές, καθώς και όποιες άλλες παρατηρήσεις και προτάσεις προκύψουν μέσα από τη συζήτηση θα γίνουν δεκτές, προκειμένου να βελτιώσουμε περαιτέρω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Μόνο σύντομη παρέμβαση μπορείτε να κάνετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Δεν κατάλαβα αν θα μιλήσει μετά, ξανά ο Υπουργός συνολικά επί του νομοσχεδίου ή όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Βεβαίως, αφού μιλήσουν οι έξι πρώτοι συνάδελφοι, θα μιλήσει ο Υφυπουργός κ. Τσερτικίδης επί του νομοσχεδίου.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, το λόγο για μία μικρή παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επειδή ήμουν εγώ εκείνος που υπεστήριξα ότι το νομοσχέδιο έχει ασαφείς διατάξεις, έφερα συγκεκριμένα παραδείγματα: Ποια είναι η έννοια της δημόσιας τάξης και πως οριοθετείται κάθε φορά.

Το παράδειγμα δεν είναι τυχαίο, αλλά δεσπόζει μέσα στο σχέδιο νόμου η διατύπωση «δημόσια τάξη». Ο κύριος Υπουργός δεν απάντησε στη συγκεκριμένη αυτή αιτίαση, όσο και κριτική, που άσκησα στη συγκεκριμένη διάταξη, η οποία -επαναλαμβάνω- δεν είναι μία παρεμπόδιση διάταξη, αλλά αποτελεί μία διάταξη που δεσπόζει στις σχετικές ρυθμίσεις.

Σε ό,τι αφορά στην επιμέρους κριτική που θα ασκήσουμε στο σχέδιο νόμου, επιφυλάσσομαι στη δευτερολογία μου. Γιατί, για παράδειγμα, ο κύριος Υπουργός δεν είπε τίποτα αναφορικά με εκείνα που του είχαμε επισημάνει στη Διαρκή Επιτροπή; Ποια είναι η λογική, του να φέρει οπλισμό ο αστυνομικός, όταν βρίσκεται εκτός υπηρεσίας; Δεν ακούσαμε μέχρι τώρα δικαιολογητικό λόγο.

Το δεύτερο συναφές ζήτημα, κύριε Υπουργέ, το οποίο επίσης ετέθη και από τον ομιλούντα και από τους άλλους συναδέλφους είναι το εξής: Τι θα κάνετε με το συνεχή, σε τακτά χρονικά διαστήματα, έλεγχο των αστυνομικών;

Τέλος, κυρία Πρόεδρε, άκουσα και τον κ. Γείτονα και διαπίστωσα και τη σιωπή του κυρίου Υπουργού –δεν την ελέγχω αυτή τη σιωπή, διότι είπτε ότι θα επακολουθήσει από τον κύριο Υφυπουργό διεξοδική ανάλυση- να λένε ότι αυτό το σχέδιο νόμου αναφέρεται μόνο στα πυροβόλα όπλα. Είπα ότι η νομολογία έχει διαπλάσει την έννοια του όπλου -και εσείς, κυρία Πρόεδρε, το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ως εκ της ιδιότητας της καθηγήτριας του Ποινικού Δικαίου- πολύ περισσότερο και πιο διευρυμένα από ό,τι το σχέδιο νόμου αναφέρει.

Δεν θα περιμένω άλλο σχέδιο νόμου, κύριε Υπουργέ, για το «γκλομπ». Δεν πρέπει να περιμένω άλλο σχέδιο νόμου για τη χρήση των καπνογόνων, των δακρυγόνων, των άλλων ουσιών που ρίπτονται εναντίον των πολιτών. Η έννοια του πυροβόλου όπλου, αυτή που χρησιμοποιείτε, δεν σας απαλλάσσει από την υποχρέωση να ρυθμίσετε –οφείλατε να ρυθμίσετε- μ' αυτό το σχέδιο νόμου και αυτά τα ζητήματα, τα οποία ετέθησαν από την πλευρά μας στη διάρκεια της επεξεργασίας του σχεδίου νόμου στη Διαρκή Επιτροπή.

Περιμένω, λοιπόν είτε εσάς είτε τον κύριο Υφυπουργό να μας πείτε συγκεκριμένα γιατί εξαιρείτε από τη ρύθμιση άλλα όπλα. Όπλο είναι το δακρυγόνο, όπλο είναι το εκτοξευόμενο χημικό, όπλο είναι το καπνογόνο, όπλο προφανώς είναι το «γκλομπ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο. Αν μπορείτε, σας παρακαλώ να είστε σύντομος, γιατί φαλκιδεύεται ο χρόνος των Βουλευτών.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κυρία Πρόεδρε, θα μιλήσω για ένα λεπτό, γιατί δεν θέλω να κλέψω το χρόνο των συναδέλφων.

Απλώς, θα ήθελα να τονίσω –και πράγματι ήταν δική μου παράλειψη- ότι, όπου αναφέρονται λόγοι δημόσιας τάξης, αφορούν είτε την ασφάλεια πολιτών είτε την ασφάλεια της χώρας. Αυτά είναι καθαρά πράγματα και αναφέρονται σε μία περίπτωση μόνο, όπου υπάρχουν δηλαδή όπλα, για παράδειγμα ή φυλάσσονται κάποια άλλα επικίνδυνα χημικά αντικείμενα, τα οποία μπορούν να καταστήσουν επικίνδυνη μία ολόκληρη περιοχή ή να βάλουν σε κίνδυνο τη ζωή πολιτών. Είναι προφανές ότι αυτά είναι ζητήματα που αφορούν στην ασφάλεια και στη δημόσια τάξη.

Κύριε Κουβέλη, έχετε δίκιο στο θέμα του περιορισμού των ρυθμίσεων στα πυροβόλα όπλα. Έτσι είναι, αλλά αυτή τη στιγμή πάμε να ρυθμίσουμε το μείζον και το μείζον, όπως ξέρετε, δεν έχει ρυθμιστεί εδώ και εξήντα χρόνια. Το μείζον έχει να κάνει με τα πυροβόλα όπλα, γιατί γύρω απ' αυτά δημιουργούνται συνεχώς προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Υπουργού Δημόσιας Τάξης κ. Μιχαήλ Χρυσοχοΐδη)

Προφανώς –και συμφωνώ μαζί σας- πρέπει κάποια στιγμή να έρθουν ρυθμίσεις στη Βουλή που θα αναφέρονται και στα υπόλοιπα μέσα που χρησιμοποιούν τα Σώματα Ασφαλείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, όλοι κάνουν με το λάθος να υποστηρίζουμε ότι υπήρξε νομοθεσία για τη χρήση των όπλων από τους αστυνομικούς μέχρι τώρα και αναφερόμαστε στο ν. 29/1943 -σ' αυτό το λάθος υπέπεσε προηγουμένως και ο κύριος Υπουργός- ενώ στην πραγματικότητα δεν υπήρξε ένας νόμος που να προβλέπει γενικά τη δυνατότητα χρήσης του όπλου από τον αστυνομικό.

Απλώς, είχε εκδοθεί ένας νόμος το 1943 από το κατοχικό καθεστώς, ο οποίος το εξυπηρετούσε και προέβλεπε τη χρήση των όπλων από τους αστυνομικούς σε δύο περιπτώσεις, δηλαδή στη διάλυση συναθροίσεων και στην αποτροπή αποδράσεων. Σε καμία περίπτωση δεν προέβλεπε το πότε θα μπορούσε ο αστυνομικός να κάνει χρήση του όπλου σε κάθε άλλη στιγμή.

Έτσι, είχαμε εφαρμογή των γενικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα από τότε μέχρι σήμερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Όταν υπήρξε ανάγκη ή όταν έκρινε ο κάθε αστυνομικός ότι έπρεπε να κάνει χρήση του όπλου του, στην πραγματικότητα ξεκινούσε μία ποινική διαδικασία η οποία είχε ως αποτέλεσμα τον κοινωνικό διασυρμό, τα επαγγελματικά προβλήματα, τα οικονομικά και οικογενειακά προβλήματα και εντέλει είχε ως αποτέλεσμα γενικά οι αστυνομικοί να αποτρέπονται σε πάρα πολλές περιπτώσεις από το να κάνουν το αυτονόητο, διότι φοβόντουσαν εκείνα τα οποία θα επακολουθούσαν και έτσι ουσιαστικά ο αστυνομικός παρέμενε απροστάτευτος.

Γι' αυτό πράγματι υπήρξε ένα ομόθυμο αίτημα των οργανώσεων των αστυνομικών, να έρθει ένα νομοσχέδιο το οποίο θα ψηφιστεί στη Βουλή και το οποίο θα ξεκαθάριζε τα πράγματα με συγκεκριμένο τρόπο, εν είδει τυφλοσούρτης, θα έλεγα, για το πότε ο αστυνομικός μπορεί να σύρει το περιστροφικό του, μπορεί να κάνει χρήση του όπλου του είτε εκφοβιστικά είτε καθ' οιονδήποτε άλλο σοβαρότερο τρόπο.

Λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά πρέπει να πω ότι το σχέδιο νόμου το οποίο μας έχετε φέρει εδώ, δεν αλλάζει ουδέ επί κεραία τα πράγματα. Εγώ βλέπω πίσω από κάθε ρύθμιση, πίσω από κάθε διάταξη, εφαρμογή των γενικών διατάξεων του ποινικού κώδικα περί αμύνης, περί καταστάσεως ανάγκης, προσταγής, εκτέλεσης καθήκοντος είτε δικαιολογημένου ενδιαφέροντος. Δεν υπάρχει καμία διάταξη η οποία να αποκλίνει έστω και κατά κεραία από αυτές τις γενικές διατάξεις.

Και τι συμβαίνει εδώ; Δεν αναφέρομαι σ' αυτό το πράγμα, αγαπητέ κύριε συνάδελφε, αλλά επιβάλλει σε ορισμένες περιπτώσεις στον αστυνομικό τη λήψη απόφασης που απαιτεί εξεζητημένες δυνατότητες και γνώσεις. Απαιτούμε από τον αστυνομικό να πάρει ακαριαία απόφαση σε μία δεδομένη στιγμή κάτω από αντίξοες συνθήκες, απόφαση η οποία θα πρέπει να είναι κατά πάντα νόμιμη και την οποία για να την πάρει ένα μικτό ορκωτό ποινικό δικαστήριο θα πρέπει να έχουμε διαδικασία μίας εβδομάδας ενδεχομένως, με τακτικούς δικαστές, με ενόρκους για να πει αν ήταν νόμιμο ή παράνομο εκείνο που έκανε ο αστυνομικός. Ζητούμε από τον αστυνομικό αυτή την απόφαση να την πάρει κάτω από τραγικές συνθήκες σε κλάσματα δευτερολέπτου.

Έρχεσθε, κύριε Υπουργέ της Δημόσιας Τάξης και τι λέτε στους αστυνομικούς; Ότι δεν έχετε το δικαίωμα κύριοι να επικαλεσθείτε εκείνο το οποίο επικαλείται ο κάθε κακοποιός, εκείνο το οποίο επικαλείται ο κάθε πολίτης, τις γενικές διατάξεις του άρθρου 23 του Ποινικού Κώδικα που λέει ότι, όταν ο κάθε άνθρωπος υπερβαίνει τα όρια της αμύνης από φόβο ή ταραχή, τότε δεν του καταλογίζεται η πράξη. Και λέμε στον αστυνομικό ότι «εσύ, κύριε, ο οποίος κάτω από τις γνωστές δύσκολες συνθήκες αντιμετωπίζοντας τη νύχτα κατά κανόνα αδιάστατους κακοποιούς, οπλοφορούντες, δεν έχεις το δικαίωμα να τάρσες, δεν έχεις το δικαίωμα να φοβάσαι. Θα πρέπει να είσαι νηφάλιος, να μην κάνεις λάθη, διότι εκείνο το οποίο αναγνωρίζουμε σε όλους τους πολίτες, δεν το αναγνωρίζουμε σε σένα».

Λυπάμαι πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ, αλλά το σχέδιο νόμου το οποίο μας φέρατε είναι όχι αστυνομοκεντρικό, αλλά μάλλον κακοποιοκεντρικό. Περισσότερο προστατεύεται ο κακοποιός από τον αστυνομικό, ο οποίος έχει ανάγκη της προστασίας του κράτους για να μη διασύρεται, να μη διακινδυνεύει την καριέρα του, να μην καταστρέφεται.

Είμαι υποχρεωμένος να το πω αυτό το πράγμα, διότι θα επαναλάβω για άλλη μία φορά ότι, ενώ δεν αφίσταται καθόλου μέχρι τώρα των μέχρι τώρα ισχυουσών διατάξεων, έρχεσθε και του επιβάλλετε τέτοιες επιβαρύνσεις, χωρίς όμως να δημιουργούνται και οι κατάλληλες προϋποθέσεις για να έχουμε και τις ανάλογες απαιτήσεις. Αν θέλετε να κάνουμε σωστή δουλειά, αποσύρετε όλες τις διατάξεις και αφήστε μόνο εκείνες οι οποίες μιλούν για την εκπαίδευση και τον έλεγχο της καταλληλότητας των αστυνομικών οργάνων.

Να ψηφίσουμε αυτές τις διατάξεις, να έχουμε ένα νόμο με τον οποίο θα επιτύχουμε μέσα σε βάθος χρόνου μιας πενταετίας, αν θέλετε ή μιας δεκαετίας, το άριστον του αστυνομικού, αστυνομικό ικανό, αστυνομικό ισορροπημένο, αστυνομικό

εκπαιδευμένο, αστυνομικό νηφάλιο και στη συνέχεια να έρθετε να φέρετε διατάξεις με αυξημένες απαιτήσεις, όπως τις ζητάτε σήμερα.

Διότι, παρακαλώ πάρα πολύ, πείτε μου εσείς αν δεν ρίχνετε στον αστυνομικό όλο το βάρος της ευθύνης για το τι θα κάνει, για αποφάσεις που απαιτούν νηφαλιότητα, ενώ ο ίδιος βρίσκεται συνήθως σε δύσκολη θέση.

Θα σας πω συγκεκριμένα παραδείγματα. Στο άρθρο 3 λέτε ότι θα δηλώσει πρώτα την ιδιότητά του και εν συνεχεία, θα παράσχει επαρκή χρόνο ανταπόκρισης. Θα πρέπει δηλαδή να του ζητήσουμε να ξέρει, ποιος είναι ο επαρκής χρόνος ανταπόκρισης, να περιμένει τον κατοποιοί να ανταποκριθεί και στη συνέχεια να δούμε τι θα κάνει.

Παρακάτω, στο άρθρο 3 παράγραφος 7α', λέτε ότι πυροβολισμός ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης απαγορεύεται, εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγεί τρίτος από αστοχία ή εξοστρακισμό. Δηλαδή δέχεται την επίθεση ο αστυνομικός, κινδυνεύει άμεσα η ζωή του και εκείνη την ώρα του λέμε ότι θα πρέπει να κρίνει, μήπως -με το να σύρει το όπλο και να πυροβολήσει μια φορά για εκφοβισμό ή για ακινητοποίηση- κάποιος τρίτος, ο οποίος ενδεχομένως μπορεί να είναι και συνεργός και να παραστέκει πιο πέρα, τραυματιστεί.

Εναντίον ανηλίκου δεν επιτρέπεται η χρήση του όπλου για ακινητοποίηση ή εξουδετέρωση. Πρέπει να απαιτήσουμε από τον αστυνομικό, τη νύχτα παραδείγματος χάρι ή κάτω από σύγχυση, να διακρίνει αν ένας άνθρωπος δεκαεπτά ετών και έντεκα μηνών είναι ενήλικας ή δεν είναι ενήλικας. Ε, δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι μάλλον θα πρέπει όλες τις διατάξεις, οι οποίες αναφέρονται στη χρήση των όπλων να τις πάρете πίσω, κύριε Υπουργέ. Να αφήσετε μόνο τις διατάξεις, οι οποίες αναφέρονται στην εκπαίδευση και στον έλεγχο της καταλληλότητας και μετά από κάποια χρόνια να ξαναφέρετε τα αρχικά άρθρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα να κάνω και κάποιες άλλες παρατηρήσεις. Για παράδειγμα, κάνετε παρεμβάσεις σε κάποιες έννοιες, τις οποίες έχει ξεκαθαρίσει η νομολογία. Το τι είναι παραδείγματος χάρι οπλοφορία, είναι ανάγκη να μας το πείτε με το νομοσχέδιο; Μάλιστα χρησιμοποιείτε και κάποιες περίεργες λέξεις, όπως την συναποκόμιση όπλου. Πού ξανακούστηκε αυτό; Πρώτη φορά ακούω αυτήν τη λέξη. Στη συνέχεια μας λέτε τι είναι οπλοχρησία. Δεν έχει ξεκαθαρίσει η νομολογία τι είναι οπλοχρησία; Οπλοχρησία είναι η χρήση του όπλου κατά τον προορισμό του. Τελείωσε. Εδώ μας λέτε ότι για να έχουμε οπλοχρησία, πρέπει να πυροβολήσει, να εκτοξευτεί το βλήμα. Αυτά τα ξέρουμε. Είναι λελυμένα αυτά τα θέματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω μια κραυγαλέα, περίεργη ρύθμιση, που συνιστά και αντίφαση. Όπως ξέρετε και όπως είναι διατυπωμένο στο νομοσχέδιο, ο πυροβολισμός ακινητοποίησης είναι κάτι πιο ελαφρύ από τον πυροβολισμό εξουδετέρωσης. Στην ακινητοποίηση επιδιώκουμε άλλα πράγματα, στην εξουδετέρωση πιο βαριά πράγματα και δεν αποκλείεται και ο θάνατος.

Μας λέτε στο άρθρο 3 παράγραφος 5α' ότι ο πυροβολισμός ακινητοποίησης επιτρέπεται μόνο για την απόκρουση -προσέξτε το αυτό- ένοπλης επίθεσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντίθετα, στο ίδιο άρθρο, στην παράγραφο 6, που αναφέρεται στον πυροβολισμό εξουδετέρωσης, λέτε για την απόκρουση απλής επίθεσης, όχι ενόπλου. Δηλαδή για να έχουμε τη δυνατότητα πυροβολισμού ακινητοποίησης, πρέπει να έχουμε ένοπλη επίθεση. Για να έχουμε τη δυνατότητα πυροβολισμού εξουδετέρωσης φτάνει απλά η επίθεση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Μαργκογιαννάκη, δεν το ακούτε το κουδούνι; Πυροβολισμό θέλετε να ακού-

σετε;

Ο κ. Στέφανος Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Η πρώτη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, αφορά το Προεδρείο και τις υπηρεσίες της Βουλής.

Κατά το άρθρο 74 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 85 παράγραφος 3 του Κανονισμού, δεν μπορεί να εισαχθεί νομοσχέδιο, αν στην εισηγητική έκθεση δεν περιλαμβάνεται ολόκληρο το κείμενο τροποποιημένων ή καταργουμένων διατάξεων. Το επεσήμανα στην αρχή της συζήτησης, κατά την ώρα που ευρίσκετο στην Έδρα ο κ. Κακλαμάνης, ο οποίος είπε «αν υπάρχουν τέτοιες διατάξεις, να προσκομιστούν».

Θα ήθελα λοιπόν πρώτα να παρατηρήσω το εξής. Βλέπω μια διαφορά στο Προεδρείο, μια συγκατάβαση στην εφαρμογή του Κανονισμού όταν θίγεται η Κυβέρνηση και μια επιμονή σε τυπικές ασπμαντότητες του Κανονισμού, όταν ενδεχομένως με αυτόν τον τρόπο σιγά η Αντιπολίτευση.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την προσοχή σας. Θα σας πω ότι δεν θα λυθεί έτσι το θέμα. Ήδη, εξαιτίας αυτής της παρέμβασης, εδόθησαν σε εμένα και όχι στη Βουλή ορισμένα από τα τροποποιούμενα νομοθετήματα. Αυτά είναι ένα μέρος μόνο, γιατί από την ανάγνωση προκύπτει ότι τροποποιούνται και άλλα.

Κύριε Πρόεδρε, σας θέτω το εξής θέμα: Συμμετέχω εις το θερινό τμήμα, αλλά δεν μετέχω στην επιτροπή. Πώς ένας επιμελής Βουλευτής μπορεί να μελετήσει τι συμβαίνει; Πώς μπορεί να το κάνει, όταν δεν υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο, το οποίο να εξηγήει τι άλλαξε;

Σας επισημαίνω, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό αφορά εσάς, το ότι δηλαδή αντικανονικά γίνεται η συζήτηση. Οφείλατε να απαιτήσετε από τον Υπουργό να προσκομίσει όλα τα τροποποιούμενα κείμενα και μέχρι να το κάνει αυτό να διακοπεί η συζήτηση. Αυτή είναι η υποχρέωσή σας βάσει του Κανονισμού, την οποία δεν τηρήσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μπορείτε να μου πείτε το άρθρο του Κανονισμού;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Πρόκειται για το άρθρο 85 παράγραφος 3 του Κανονισμού της Βουλής και για το άρθρο 74 παράγραφος 4 του Συντάγματος. Σύμφωνα με αυτά τα άρθρα, επιβάλλεται η παράθεση ολοκλήρου του τροποποιούμενου κειμένου. Τίποτα από αυτά δεν υπάρχει. Δεν έχετε, παρά να διαβάσετε το νομοσχέδιο, για να διαπιστώσετε σε πόσες ευκαιρίες τροποποιούνται άρθρα. Συνεπώς η συζήτηση γίνεται αντικανονικώς.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Η συζήτηση γίνεται αντικανονικώς;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Αντικανονικώς ως εκ περισπού, διότι πρόσδεξα ότι και εσείς και ο πρώτος σε σειρά Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο κ. Γείτονας, θεώρησε αυτή την απουσία των τροποποιούμενων διατάξεων παρωνυχίδα. Αν και εσείς επιμενείτε, τότε μπορούν τα πράγματα να αλλάξουν.

Θα μου επιτρέψετε τώρα να κάνω γενικές παρατηρήσεις για ένα ζήτημα, προτού να αναφερθώ στο νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, αν υπάρχει ανησυχία εις την κοινή γνώμη για το ζήτημα της οπλοφορίας και αν αυτό το θέμα αποτελεί καυτή πατάτα, όπως μας είπε με κάποια έπαρση ο κύριος Υπουργός, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η κοινή γνώμη αμφιβάλλει για το αν και κατά πόσο οι αστυνομικοί είναι επαρκώς εκπαιδευμένοι στη χρησιμοποίηση των όπλων. Καθημερινώς εμείς οι απλοί πολίτες έχουμε την αίσθηση ότι ο αστυνομικός που χειρίζεται το όπλο, μπορεί να είναι και επικίνδυνος, διότι δεν είναι ξεκάθαρο κατά πόσο ξέρει πώς να το χρησιμοποιήσει. Εξ αυτού του γεγονότος προκαλείται η ανησυχία.

Επομένως, αν το ζήτημα της εκπαίδευσης δεν λυθεί, τότε δεν θα λύσουμε τα προβλήματα με νομοθετήματα. Σε αυτό το σημείο η Κυβέρνηση κάνει για μία άλλη φορά λάθος. Νομίζει ότι διορθώνει την κατάσταση με το να νομοθετεί. Δεν διορθώνονται έτσι τα πράγματα.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω το εξής: Σε ένα από τα κείμενα, που μνημονεύει η εισηγητική έκθεση, η υπ' αριθμόν 7/1987 κανονιστική διαταγή είναι διαταγή του τότε Υπουργού Δημοσίας Τάξης, του Αντώνη Δροσογιάννη. Το άρθρο 11 της

διαταγής προβλέπει λεπτομερώς τα της εκπαίδευσης του αστυνομικού προσωπικού στη σκοποβολή. Υπάρχει, δηλαδή, μία κανονιστική διαταγή η οποία ρυθμίζει τα ζητήματα της εκπαίδευσης. Δεν απαιτείτο νέος νόμος, για να αρχίσει η εκπαίδευση. Υπάρχει σχετική διαταγή.

Κύριε Πρόεδρε, το ερώτημα είναι το εξής: Κατά πόσον εφαρμόζονται αυτά τα οποία νομοθετούμε, αποφασίζουμε ή διατάζουμε; Τι κάνουμε γι' αυτά τα γεγονότα; Πώς εκπαιδεύονται οι αστυνομικοί;

Επαναλαμβάνω ότι ασφαλώς υπάρχει θέμα εκπαίδευσης. Σας είπα ότι από εκεί ξεκινούν όλα, κατά τη γνώμη μου. Η εκπαίδευση προβλέπεται ρητά από αυτήν τη διαταγή. Ο νόμος μας έλειπε; Γιατί τον κάνουμε;

Θα ήθελα να κάνω άλλη μία παρατήρηση για το νομοθετικό κατασκεύασμα, το οποίο γίνεται. Αν διαβάσετε, όχι ως νομικός, αλλά ως απλός πολίτης το κείμενο, θα δείτε ότι γίνονται αρκετές αναφορές σε παλαιότερα νομοθετήματα που ρυθμίζουν ζητήματα οπλοφορίας και γενικότερα της συμπεριφοράς των αστυνομικών δυνάμεων.

Άλλα εκ τούτων καταργούνται ρητά στο νομοσχέδιο, άλλα όμως, δεν καταργούνται. Και το ερώτημα είναι: Εφεξής τι θα ισχύει; Ό,τι λέει το νομοσχέδιο; Η συρραφή παλαιών και νέων; Το μόνο το οποίο καταργείται με απόλυτη σαφήνεια, είναι το νομοθετικό διάταγμα του 1943. Αυτό καταργείται. Άλλα, όμως, μνημονεύονται στο νομοσχέδιο, δεν καταργούνται ρητά. Για παράδειγμα, για να αναφερθώ πάλι στη διαταγή του Αντώνη Δροσογιάννη, εκεί υπάρχει πλήρης αναφορά στο ζήτημα των γκλόμπς που μνημόνευσε ο κ. Κουβέλης. Το προβλέπει σαφώς το άρθρο 15 με τίτλο «Εφοδιασμός και χρήση της αστυνομικής ράβδου». Υπάρχει τέτοιο θέμα. Αυτό θα εξακολουθήσει να ισχύει από τη διαταγή ή με το νόμο αυτό καταργείται; Τέτοιου είδους ζητήματα θα τεθούν και στο μέλλον και είμαι βέβαιος ότι ο απλός αστυνομικός, το αστυνομικό όργανο θα έχει πολλές φορές προβλήματα ερμηνείας, τα οποία σε συνδυασμό με το γεγονός ότι είναι συνήθως απαιδευτος –η συντριπτική τους πλειοψηφία είναι απαιδευτοι- δεν θα ξέρει τι ακριβώς πρέπει να κάνει. Εξ ου και το αλαλούμ. Γι' αυτό επανέρχομαι, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, δεν είναι επουσιώδεις ούτε τυπικό το να τηρούνται ορισμένοι κανονισμοί σαν αυτόν της Βουλής, όταν αφορά τον τρόπο που εισάγονται τα νομοσχέδια εδώ προς συζήτηση. Δεν είναι τυπικό θέμα αυτό, είναι ζήτημα ουσίας. Και εξαιτίας αυτής της ουσίας, το νομοθέτημα μπορεί να βγει στραβό τώρα, όταν θα ψηφιστεί. Διότι πολλοί από τους συναδέλφους θα παραβλέψουν θέματα τα οποία ενδεχομένως έρχονται σε σύγκρουση με αυτά τα οποία ψηφίζουν. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο –και απευθύνομαι στην Κυβέρνηση- είναι να της μεταφέρω τη δική μου πεποίθηση. Δεν λύνονται τα προβλήματα με νομοθετήματα, αλλά με αποφάσεις της πολιτικής ηγεσίας. Κανείς δεν σας εμπόδισε, κύριε Υφυπουργέ, να αυξήσετε το επίπεδο της εκπαίδευσης των αστυνομικών. Κανείς δεν σας εμποδίζει. Δεν χρειαζόσασταν νόμο γι' αυτό. Το γεγονός ότι τόσο καιρό δεν έχει γίνει αυτό, μου δημιουργεί αμφιβολίες και για το μέλλον. Διότι κατ' εμένα αυτό είναι πράγματι το σημαντικότερο, όπως τόνισαν άλλωστε και πολλοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Με αυτά τα δεδομένα και λόγω των συνολικών ερωτημάτων που έχω, καταψήφίζω επί της αρχής το νομοσχέδιο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Απ' ό,τι με πληροφορούν, κύριε συνάδελφε, τις καταργούμενες διατάξεις τις έχετε πάρει. Σας τις μοίρασαν απ' ό,τι ξέρω. Δεν έχει τροποποιούμενες διατάξεις το νομοσχέδιο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Πρώτον, ο Κανονισμός δεν λέει ότι τις διατάξεις τις παίρνει ο Βουλευτής κ. Μάνος ή όποιος Βουλευτής τις ζητήσει, το Σώμα τις έχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Γραμματεία τις έχει ...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, και αυτές που απέκτησα, τις απέκτησα σε διαδοχικές φάσεις, ζητώντας τις από τους

συνεργάτες του Υπουργού και αυτό και εκείνο και το άλλο. Και υπάρχουν και άλλα τροποποιούμενα, τα οποία δεν έχω λάβει, διότι δεν τα ζήτησα. Όλα ανεξαιρέτως έπρεπε να έχουν υποβληθεί και είναι, κατά την άποψή μου, κύριε Πρόεδρε, ολίσθημα του Προεδρείου και των υπηρεσιών που αφήνουν να εμφανιστεί νομοσχέδιο, χωρίς τις διατάξεις που αλλάζουν. Μπορεί ο Υπουργός ή το Υπουργείο να το αμέλησαν ή να μην το γνώριζαν. Οι υπηρεσίες, όμως, έπρεπε να το έχουν υποδείξει και να έχουν συμπληρώσει το κενό αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν ξέρω αν υπάρχει κάτι συμπληρωματικό από τον κύριο Υπουργό. Δώσαμε ό,τι έπρεπε να δώσουμε έστω και εκ των υστέρων ή υπάρχει ακόμη εκκρεμότητα;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, αυτό που θέλω να πω στον κ. Μάνο είναι ότι δεν τροποποιούμε καμία διάταξη. Απλά, καταργούμε το ν. 29/43 και μια διάταξη του ν. 3365 περί οργανισμού του Σώματος Χωροφυλακής.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη σελίδα δύο της εισηγητικής έκθεσης, στη δεύτερη στήλη υπάρχουν οι εξής φράσεις: «Στις παραγράφους 6 και 7 του ιδίου άρθρου, ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις κατοχής και οπλοφορίας με ιδιωτικό ατομικό όπλο για το οποίο σήμερα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 101, παράγραφος 5 του ν.δ. 3365/55 που διατηρήθηκαν σε ισχύ». Οι διατάξεις αυτές γίνονται αυστηρότερες. Συνεπώς κάτι τροποποιείται.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Καταργούνται οι προηγούμενες, κύριε Μάνο, και ισχύουν νέες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το «αυστηρότερες» δε σημαίνει ότι τροποποιείται.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Ακούστε, κύριε Πρόεδρε, μην κάνουμε τώρα δικολαβίστικη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν είναι δικολαβίστικη, με συγχωρείτε πάρα πολύ, τη λογική επικαλούμαι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μια διάταξη, κύριε Πρόεδρε, που παύει να υπάρχει, σημαίνει ότι πρέπει κάπου να εμφανιστεί, πρέπει να ξέρουμε τι δεν θα υπάρχει πλέον. Κακώς δεν υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Αποστολάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω με μια συνηγορία σε αυτά που είπε ο κ. Μάνος, διότι θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι οι Βουλευτές δεν ξέρουν σε λεπτομέρεια όλα τα θέματα. Θα ήταν λοιπόν πάρα πολύ χρήσιμο αν γινόταν ένας πίνακας από το Υπουργείο –αυτό είναι πολύ εύκολο- όπου στη μια στήλη θα φαινόταν η υπάρχουσα διάταξη και στη δεύτερη θα φαινόταν η διάταξη όπως εμφανίζεται τώρα με τις τροποποιήσεις υπογραμμισμένες. Είναι μια εργασία που τα Υπουργεία θα μπορούσαν άνετα να την κάνουν, να την μοιράζουν στους Βουλευτές και έτσι θα διευκόλυναν πάρα πολύ το έργο. Συμφωνώ λοιπόν απολύτως με τον κ. Μάνο.

Ανεξάρτητα εάν ο Κανονισμός είναι αυστηρός όσον αφορά την απόσυρση ή όχι του νομοσχεδίου, η πράξη και η λογική θα έπρεπε να επιβάλει να υπάρχουν αυτές οι διαδικασίες και πιθανόν το Προεδρείο να κάνει αυτή την πρόταση και να επιβάλει στα Υπουργεία να παρουσιάζουν τα νομοσχέδια με αυτή τη μορφή.

Αναμφίβολα πάντως το παρόν νομοσχέδιο είναι απαραίτητο, καλύπτει μεγάλο κενό και θέτει όρους, κανόνες και διαδικασίες σε μια δραστηριότητα των αστυνομικών οργάνων, η οποία πάντοτε απασχολεί όλες τις δημοκρατικές κοινωνίες και η οποία πολλές φορές προκάλεσε πολλές συζητήσεις και σχόλια στο παρελθόν.

Βέβαια η κριτική που έχει ασκηθεί στα αστυνομικά όργανα είναι πολλές φορές άδικη και ακραία και είναι και προς τις δύο κατευθύνσεις. Ορισμένες φορές δηλαδή κρίθηκε ότι οι αστυνομικοί δεν αντέδρασαν έγκαιρα και αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση επικίνδυνων καταστάσεων, αλλά και πάρα πολλές φορές γίνανε μάρτυρες άκαιρης, αδικαιολόγητης και μη αναγκαίας χρήσης όπλου, η οποία τελικά είχε τραγικά αποτελέσματα για τα θύματα. Δεν μπορούμε δε να παραβλέψουμε και

το γεγονός ότι αυτή η κακή χρήση εκθέτει και την αστυνομία στο σύνολό της και ελαττώνει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας προς την Ελληνική Αστυνομία και αυτό είναι άδικο για το σοβαρό έργο που εκτελεί η αστυνομία και οι αστυνομικοί προσωπικά ο καθένας.

Συνολικά εξεταζόμενα πάντως τα φαινόμενα αυτά είναι βλαπτικά, όμως ο τραυματισμός ή ο θάνατος προσώπου ο οποίος επήλθε από την κακή χρήση ή θα μπορούσε να αποφευχθεί είναι απείρως πιο απεχθής από τα υπόλοιπα αποτελέσματα.

Παρατηρώντας τα γεγονότα στα οποία η χρήση των όπλων έγινε κατά τρόπο ατελή στο παρελθόν είτε όταν τα αστυνομικά όργανα φάνηκε να ενεργούν αναποτελεσματικά προς την αντιμετώπιση των επικίνδυνων καταστάσεων είτε όταν αστυνομικοί χρησιμοποίησαν τα όπλα τους με ακραία και τραγικά αποτελέσματα, προσωπικά είχα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τρεις ήταν οι λόγοι αυτών των ανεπιθύμητων καταστάσεων.

Ο κυριότερος λόγος, κατά την άποψή μου, όπου εστιάστηκε η προσοχή και άλλων ομιλητών, είναι η ανεπαρκής εκπαίδευση. Ανεπαρκής τόσο όσον αφορά την κρίση του αστυνομικού να σταθμίσει και να σωστά τις συνθήκες και το πώς θα αντιμετωπίσει τη δημιουργούμενη κατάσταση, αλλά και όσον αφορά το πώς θα χρησιμοποιήσει το όπλο του για να εκφοβίσει ή να ακινητοποιήσει πριν χρειαστεί να εξουδετερώσει την απειλή που αντιμετωπίζει.

Ο δεύτερος λόγος είναι πιθανόν και μια λανθασμένη αντίληψη η οποία επικρατούσε παλαιότερα σε ορισμένους αστυνομικούς ότι το πιστόλι το οποίο τραβιέται πρέπει να σκοτώσει. Είναι μια ακραία πίστη η οποία πιστεύω ότι έχει τις ρίζες της σε παλαιότερες αντιλήψεις ότι ο αστυνομικός θα δικαιωθεί από την κοινωνία ότι θα γίνει αντιληπτό πως είναι δύσκολο να κρίνει πάντοτε σωστά και ότι δε θα έχει συνέπειες.

Ο τρίτος λόγος είναι οι σπάνιες περιπτώσεις που έχουν να κάνουν με την προσωπικότητα του αστυνομικού και αφορά άτομα τα οποία δεν μπορούν να ελέγξουν τις αντιδράσεις τους, άτομα υπερβολικά παρορμητικά που κάποιες φορές έκαναν χρήση των όπλων τους, όχι για το λόγο τον οποίο είχαν τα όπλα τους, δηλαδή αποκλειστικά για τα αστυνομικά τους καθήκοντα, αλλά αφορούσε η χρήση αυτή προσωπικές τους υποθέσεις οικονομικές, αισθηματικές ή άλλες. Ελάχιστες περιπτώσεις ευτυχώς που δεν μπορούν να χαρακτηρίσουν οπωσδήποτε όλη την αστυνομία.

Το νομοσχέδιο, παρά τις αντιρρήσεις ορισμένων συναδέλφων από την Αντιπολίτευση, πιστεύω ότι θέτει όρους και προϋποθέσεις για τις περιπτώσεις της χρήσης των όπλων, αλλά περιγράφει και προσδιορίζει όχι μόνο στις περιπτώσεις που πρέπει να χρησιμοποιηθεί το όπλο, αλλά και για τον τρόπο της χρήσης των όπλων, ώστε και η έννομη τάξη να τηρείται και ο νόμος να εφαρμόζεται και ο πολίτης να προστατεύεται και να νιώθει ασφαλής.

Η καθιέρωση κριτηρίων, αλλά και απαγορεύσεων χρήσης του όπλου, όπως να μην πληγούν τρίτοι, να μην πληγούν άτομα κάτω των δεκαοκτώ ετών ή άτομα που έχουν τραπέι σε φυγή, είναι ένας καλός οδηγός για τη δράση των αστυνομικών οργάνων.

Όμως, αυτό που κυρίως θα τους καταστήσει ικανούς να κρίνουν αυτές τις καταστάσεις, είναι η εκπαίδευση. Αυτό θέλω να το τονίσω ιδιαίτερα. Πιστεύω, δηλαδή, ότι η σοβαρή, προσεκτική και επαναλαμβανόμενη εκπαίδευση των αστυνομικών οργάνων θα τους καταστήσει ικανούς να αντιμετωπίζουν όσο το δυνατόν πιο σωστά τις κρίσιμες καταστάσεις.

Πράγματι, πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη ότι ένας αστυνομικός μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα και υπό την αμηχανία ή τη δυσκολία να κρίνει σωστά την κατάσταση, θα πρέπει να αποφασίσει αν θα πρέπει να χρησιμοποιήσει το όπλο του και πώς θα το χρησιμοποιήσει, πράγμα εξαιρετικά δύσκολο και αυτό αποτελεί μια διαδικασία ιδιαίτερα λειπή και ευαίσθητη.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω ότι με οποιοδήποτε κόστος, οι αστυνομικοί θα πρέπει να τυχουν ιδιαίτερης προσοχής και προσεκτικής εκπαίδευσης, ώστε να μπορούν και την κοινωνία να προστατεύσουν, αλλά και την Ελληνική Αστυνομία απ' αυτούς που μπορεί να την εκθέτουν, όμως να προστατεύουν και τους

εαυτούς τους. Το νομοσχέδιο, δηλαδή, θα πρέπει να προστατεύει την κοινωνία, να προστατεύει τον πολίτη, αλλά να προστατεύει και τους ίδιους τους αστυνομικούς.

Πιστεύω ότι το νομοσχέδιο κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση και ελπίζω ότι με της ρυθμίσεις του που θα ληφθούν σε βάθος χρόνου, θα έχουμε καλύτερη αστυνομία με λιγότερα λάθη, που θα δέχεται λιγότερη κριτική και βεβαίως θα έχουμε έναν πολίτη ο οποίος θα νιώθει ασφαλέστερος και προστατευμένος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Καραμπίνας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου απέχει μακριά από τις απαιτήσεις και τις ανάγκες των καιρών. Διαμορφώθηκε με την αρνητική διάθεση έναντι της αστυνομίας που έχει τις ρίζες της σε μία άλλη εποχή. Αρνητική διάθεση και έλλειψη εμπιστοσύνης που διακατέχουν την κυβερνητική παράταξη και την κατατρέχουν μέχρι σήμερα, παρά το γεγονός ότι αρέσκεται να αυτοαποκαλείται «εκσυγχρονιστική Κυβέρνηση». Η ασάφεια και η αποδυνάμωση σε σχέση με τη χρήση των όπλων από τους αστυνομικούς είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα του παρόντος νομοσχεδίου και τούτο αποτελεί συνειδητό στόχο, που ικανοποιεί τις αντιλήψεις και τη φιλοσοφία του χώρου που η Κυβερνητική παράταξη εκφράζει.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στόχος αυτός είναι σε πλήρη αντίθεση με την υποχρέωση της Κυβέρνησης να διαμορφώνει τις καλύτερες δυνατές προτάσεις και θέσεις για να υπάρχει στη χώρα στον υψηλότερο βαθμό η δημόσια τάξη και η ασφάλεια των πολιτών. Αυτό το στόχο θα έπρεπε να έχει το παρόν νομοσχέδιο. Κύριε Υπουργέ, σας λέω λοιπόν ότι είσθε λάθος. Κάνετε κάποια σύγχυση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βρισκόμαστε σε μία άλλη εποχή, όπου δεν τίθενται σε κίνδυνο τα πολιτικά, ατομικά και ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτών από αντιλήψεις και συμπεριφορές του σώματος της αστυνομίας ή ακόμη και μεμονωμένων αστυνομικών. Το Σύνταγμά μας και το εν γένει νομοθετικό πλαίσιο διασφαλίζουν και θωρακίζουν αυτά τα δικαιώματα. Εν πάση περιπτώσει, οφείλουμε να πούμε ότι το σώμα της αστυνομίας διακατέχεται από πνεύμα σεβασμού στο Σύνταγμα και στους θεσμούς του κράτους και σε κάθε περίπτωση αυτό είναι έκδηλο.

Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, αυτό που έχει τεθεί σε κίνδυνο είναι η δημόσια τάξη και η ασφάλεια των Ελλήνων πολιτών από το οργανωμένο έγκλημα που τα τελευταία χρόνια εμφανίζεται με βιαιότερη μορφή, αλλά και από εγκληματικά στοιχεία, από τα κατακάθια και τα αποβράσματα που εισήλθαν ανεξέλεγκτα στη χώρα μας με τον μανδύα του οικονομικού μετανάστη -και φυσικά για να μη γίνει καμία παρεξήγηση δεν αναφέρομαι σε όλους τους οικονομικούς μετανάστες στη χώρα μας- την οποία με την πολιτική της η Κυβέρνηση έχει καταστήσει ξέφραγο αμπέλι όλα αυτά τα χρόνια.

Επίσης, δεν μπορεί, κύριοι συνάδελφοι, να αγνοηθεί η τρομοκρατία, οι στόχοι και οι επιδιώξεις της οποίας είναι σαφώς ορατά εις βάρος των συμφερόντων της χώρας και της ασφάλειας των Ελλήνων πολιτών. Ζήσαμε γεγονότα και καταστάσεις που έκαναν τους πολίτες να αισθάνονται ανασφαλείς. Υπάρχουν μετρήσεις της κοινής γνώμης και δεν νομίζω ότι μπορεί η Κυβέρνηση να πει ότι αυτό που ισχυρίζομαι είναι αναληθές. Και ενώ αντιμετωπίζουμε όλα αυτά και έχουμε δεδομένο την διαμόρφωση μιας άτολμης και διστακτικής στάσης, μιας αντίληψης των αστυνομικών να χρησιμοποιήσουν το όπλο τους, που αυτό πολλές φορές τούς έχει οδηγήσει να πληρώσουν με την ίδια τους τη ζωή, αλλά και πολλές φορές είναι δυνατόν ως έχουν τα πράγματα να σφυρίζουν και αδιάφορα, έρχεσθε εσείς με το νομοσχέδιο αυτό και αντί να αφαιρέσετε την ατολμία, τη διστακτικότητα, τις αντιλήψεις που διαμορφώθηκαν μέχρι σήμερα γύρω από αυτό το θέμα και να ενδυναμώσετε τις δυνάμεις που ως λειτουργήματα έχουν την τάξη και την ασφάλεια των πολιτών, τους βάζετε σε νέες περιπέτειες και τους αφήνετε ακάλυπτους, με αποτέλεσμα να μην μπορούν, κύριε Υπουργέ, να επι-

τελέσουν το καθήκον τους.

Οριοθετήστε, κύριε Υπουργέ, με σαφήνεια τις προϋποθέσεις σχετικά με τη χρήση και ενδυναμώστε με την ανάλογη παιδεία τους αστυνομικούς. Μην κάνετε λάθος και εμπλέκετε τα γκλόπις στα κεφάλια των περήφανων γηρατειών -αν και αυτό είναι δική σας πολιτική, πολιτική της Κυβέρνησής σας- ή ακόμα μην εμπλέκετε τους γνωστούς άγνωστους ή ακόμα μην εμπλέκετε και ατυχείς μεμονωμένες περιπτώσεις -αν θέλετε ακραίες απαράδεκτες, αδικαιολόγητες- αστυνομικών που υπερέβησαν τα όρια και έκαναν κατάχρηση. Εδώ δεν πρόκειται περί αυτού. Αυτό θα πρέπει να είναι ξεκάθαρο.

Σε εκείνο που πρέπει να στοχεύουμε, κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα σαφές πλαίσιο κανόνων που θα δίνει τη δυνατότητα στα όργανα της τάξεως να αντιμετωπίσουν το έγκλημα σε κάθε του μορφή.

Θα πρέπει να ξεκαθαρίσετε, κύριε Υπουργέ, τι αστυνομία θέλετε. Αν θέλετε αστυνομικούς ιεραπόστολους απέναντι σε εγκληματίες, μπορείτε να μας το πείτε. Εκείνο που εμείς όμως σας λέμε είναι ότι ο αστυνομικός πρέπει να γνωρίζει τα όρια του. Ασάφειες και αοριστίες και παραπομπές δεν χωρούν σ' αυτή την υπόθεση.

Με το παρόν νομοσχέδιο δεν κατοχυρώνεται ο αστυνομικός και το οργανωμένο έγκλημα, ιδιαίτερα είναι σε υπεροχή.

Δεν μπορούμε, κύριοι συνάδελφοι, να νομοθετούμε με το φόβο της ισχύος του όπλου. Την ισχύ του την εκχωρούμε με σαφείς όμως όρους και προϋποθέσεις σε θεσμοθετημένα όργανα της πολιτείας τα οποία πληρούν όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να φέρουν εις πέρας την αποστολή τους. Πιστεύω ότι η Ελληνική Αστυνομία σεβάστηκε και σεβεται την ανθρώπινη ζωή, τα πολιτικά και ατομικά δικαιώματα και μπορούμε να τους εμπιστευόμαστε.

Το παρόν σχέδιο νόμου δεν εμπεριέχει αυτό το στοιχείο της εμπιστοσύνης και για τους λόγους αυτούς το καταψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η οπλοφορία και η οπλοχρησία των αστυνομικών, στο πλαίσιο ενός κράτους δικαίου και μιας ευνομούμενης πολιτείας συνδέονται αναποσπάτως με την αποστολή του αστυνομικού. Και για να γίνω σαφέστερος: Ο αστυνομικός δικαιούται και υποχρεούται να οπλοφορεί και να κάνει χρήση του όπλου του μόνο στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων του και αποκλειστικώς λόγω της ιδιομορφίας της αποστολής του. Είναι αυτές οι ιδιότυπες σχέσεις εξουσίας που διέπουν και τα Σώματα Ασφαλείας. Σχέσεις οι οποίες διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις της οπλοφορίας και της οπλοχρησίας. Αλλά ακριβώς επειδή η οπλοφορία και η οπλοχρησία συνδέεται αρρήκτως με την άσκηση των καθηκόντων αυστηρώς του αστυνομικού, γι' αυτό ακριβώς είναι το πλαίσιο της άσκησης αυτών των καθηκόντων και η φύση των καθηκόντων που καθορίζει αυστηρώς τους όρους και τις προϋποθέσεις, υπό τους οποίους μπορεί να χρησιμοποιεί το όπλο του. Και αυτό συνεπάγεται δύο βασικούς κανόνες: Ότι το όπλο μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για να επιτελέσει την αποστολή του ο αστυνομικός. Και, δεύτερον -κι εδώ είναι η αρχή της αναλογίας η οποία αποτελεί βασική παράμετρο στο όλο καθεστώς της οπλοχρησίας- τότε μόνο κατ' εξαίρεση μπορεί να χρησιμοποιεί το όπλο όταν δεν υπάρχει άλλος τρόπος για τον αστυνομικό, προκειμένου να επιτελέσει την αποστολή του. Είναι δηλαδή η αποστολή που δικαιολογεί, αλλά και υποχρεώνει τη χρησιμοποίηση του όπλου, αλλά και την οριοθετεί με βάση την αρχή της αναλογίας. Αρχή που σημαίνει ότι δεν χρησιμοποιώ το όπλο εκεί όπου αυτό δεν είναι απολύτως απαραίτητο. Και αυτή η αρχή της αναλογίας -το τονίζω- είναι βασική παράμετρος που προκύπτει από το κράτος δικαίου, την αρχή της νομιμότητας και το καθεστώς προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Ο αστυνομικός, λοιπόν, βρίσκεται σ' ένα μεταίχμιο. Από τη μία πλευρά, καλείται να υπηρετήσει και να υπερασπισθεί την έννομη τάξη. Και, από την άλλη, καλείται να χρησιμοποιήσει το όπλο του με τόση φειδώ, ώστε, αν υπερβεί αυτά τα όρια, φέρει τεράστια ευθύνη, η οποία μπορεί να στοιχίσει όχι μόνο τη στα-

διοδρομία του αλλά την ίδια του τη ζωή. Γι' αυτό ένα τέτοιο νομοσχέδιο έχει πρωταρχική σημασία.

Το συζητούμε καλοκαίρι, σε ένα Τμήμα. Αν κοιτάξετε στο βάθος, όμως, θα καταλάβετε ότι αφορά και τη σταδιοδρομία και τη ζωή του ίδιου του αστυνομικού, αλλά και τη ζωή του πολίτη. Για μένα αυτό το νομοσχέδιο έχει βασική σημασία, γιατί αφορά πραγματικά την καρδιά της σταδιοδρομίας και της εκτέλεσης της αποστολής του αστυνομικού. Και αντί να συζητούμε ένα νομοσχέδιο που θα έπρεπε να λάβει υπόψη του όλες αυτές τις παραμέτρους, έχουμε ένα κείμενο το οποίο, ούτε λίγο ούτε πολύ, δίνει την εξής εικόνα: Η Κυβέρνηση ήξερε ότι πρέπει να φέρει στη Βουλή ένα τέτοιο νομοσχέδιο, γιατί οι κείμενες διατάξεις είναι τόσο πεπαλαιωμένες, ώστε στην πραγματικότητα είχαν καταντήσει άχρηστες. Γι' αυτό και βλέπαμε όλα αυτά τα φαινόμενα τα οποία είδαμε. Αλλά από την άλλη πλευρά η Κυβέρνηση ήταν παντελώς ανέτοιμη να παρουσιάσει ένα σύγχρονο σχέδιο νόμου, το οποίο να είναι πλήρες και το οποίο να δίνει στον αστυνομικό τη δυνατότητα να ξέρει και το χρέος του και τα δικαιώματά του, αλλά και το τι αναλαμβάνει απέναντι στον πολίτη, τον οποίο καλείται να προστατεύσει.

Υπάρχουν σημαντικότερες ελλείψεις. Στην ουσία και όταν θα μπει το νομοσχέδιο αυτό σε εφαρμογή, ο αστυνομικός θα βρίσκεται στην ίδια ανασφάλεια στην οποία βρισκόταν και προηγουμένως. Δεν πρόκειται να έχει την παραμικρή -σας διαβεβαιώ- σιγουριά για το τι πρόκειται να κάνει. Κάθε φορά θα ξέρει ότι την ώρα που θα παίρνει την απόφαση οπλοχρησία θα διατρέχει τον ίδιο κίνδυνο που διέτρεχε και πριν. Δεν βοηθάτε την Ελληνική Αστυνομία, τα μέλη της, να ξέρουν πότε μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτό το έσχατο μέσον. Ένα μέσον που ξέρουν κι εκείνοι, την ώρα που αναλαμβάνουν την υπηρεσία τους ότι, καλύτερα να μην χρειαστεί να το χρησιμοποιήσουν ποτέ.

Θα αναφέρω ορισμένα παραδείγματα για να δείτε, γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι πρόχειρο και προσχηματικό. Και σας το λέμε εμείς, κύριε Υπουργέ, που γνωρίζετε ότι με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης πάμπολλα νομοσχέδια τα ψηφίσαμε μαζί. Μη νομίζετε ότι το λέμε για λόγους αντιπολιτευτικούς. Ψηφίσαμε μαζί νομοσχέδια τα οποία ήθελαν μεγάλο πολιτικό κουράγιο για να το κάνουν και το κάναμε. Γιατί να μην ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο παραπάνω; Εάν το λέμε είναι γιατί οι ίδιοι οι αστυνομικοί σας τα είπαν, ο ίδιος ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών σας τα είπε, οι πιο αρμόδιοι άνθρωποι -ξέρετε πολύ καλά- σας λένε πως αυτό το νομοσχέδιο δε βελτιώνει τα πράγματα.

Φέρνω, λοιπόν, τα παραδείγματα τα οποία απλώς και μόνο τεκμηριώνουν, μεταξύ άλλων φυσικά, αυτό το οποίο λέγω.

Ξεκινάτε από την ορολογία που χρησιμοποιείτε στο άρθρο 1.

Η ορολογία αυτή είτε υπάρχει είτε δεν υπάρχει είναι ένα και το αυτό. Γνωρίζετε, πολλοί απ' αυτούς τους όρους ορισμούς, τους οποίους χρησιμοποιείτε θα προκύψουν μέσα από τη νομολογία των δικαστηρίων και δε δεσμεύουν τα ίδια τα δικαστήρια πολλές φορές, επειδή ο ορισμός που χρησιμοποιείτε, άπτεται συνταγματικών εννοιών που αφορούν την προστασία του ατόμου. Γνωρίζετε πολύ καλά είτε λέει κάτι είτε δε λέει ο νόμος, αν αυτό δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του Συντάγματος, όπως το ερμηνεύουν τα δικαστήρια, θα υπερισχύσει η συνταγματική διάταξη, ερμηνευόμενη από το δικαστήριο και όχι βεβαίως ο ορισμός τον οποίο δίδετε στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Όλοι αυτοί οι ορισμοί είναι απλώς και μόνο για να δείξει κανείς ότι προσπαθεί κάπως να ξεκαθαρίσει τα πράγματα. Σε καμία περίπτωση όμως δεν είναι δεσμευτικοί, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να προσδώσουν σιγουριά.

Θέμα δεύτερον το οποίο αφορά το άρθρο 3. Το ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι. Μπορείτε να μου πείτε πώς θα συμβουλευάτε τον αστυνομικό -εκτός από εξοφθαλμες περιπτώσεις, πολύ εξοφθαλμες- σε οριακές περιπτώσεις να διακρίνει παραδείγματος χάρι ότι κάποιος είναι ανήλικος για να μπορέσει να κρίνει εάν και κατά πόσο θα πάει στη μία διάταξη ή στην άλλη, όταν παραδείγματος χάρι θα χρησιμοποιήσει το όπλο του για την απλή ακινητοποίηση ή την απλή εξουδετέρωση; Ρωτήστε τον αστυνομικό: επειδή του γράψατε σε μια διάταξη νόμου αυτή τη διαφοροποίηση, πιστεύετε σοβαρά ότι ο αστυνομικός είναι σε

θέση να το κρίνει εύκολα;

Έρχομαι τώρα σε ένα τρίτο ζήτημα. Και εκεί πραγματικά είναι η καρδιά του όλου προβλήματος. Ξέρετε ότι το μεγαλύτερο θέμα το οποίο αφορά σήμερα τον Έλληνα αστυνομικό είναι το θέμα της εκπαίδευσής του. Και τι μας λέτε στο νομοσχέδιο αυτό, όπου λογικά θα περίμενε κανείς σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο να υπάρχουν σημαντικές διατάξεις για την εκπαίδευση. Ξέρετε πολύ καλά ότι οι χώροι εκπαίδευσης παραδείγματος χάριν που υπάρχουν σήμερα είναι ελλιπέστατοι.

Ξέρετε πολύ καλά επίσης ότι η ίδια η εκπαίδευση σε πολλούς τομείς, αλλά ιδίως και στον τομέα αυτό, είναι εξίσου ελλιπής. Τι μας λέτε; Μας λέτε πώς θα εκπαιδεύονται. Καμία όμως πρόνοια για τη δημιουργία χώρων εκπαίδευσης. Παραπέμπετε σε μία κανονιστική πράξη του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας που θα ρυθμίσει τις λεπτομέρειες. Δηλαδή, μας φέρατε ένα νομοσχέδιο, μας λέτε ότι θα υπάρχει εκπαίδευση, αλλά παραπέμπετε σε μία εξουσιοδότηση για να μας πει με ποιο τρόπο αυτή η συνηρητική εκπαίδευση είναι εκείνη η οποία θα προκύψει στο μέλλον. Η συνηρημένη αμχανία της Κυβέρνησης! Θέτετε το στόχο και παραπέμπετε σε κανονιστικές πράξεις για να μπορέσει να δει τι θα κάνει στο μέλλον. Δεν ξέρετε τι θα κάνετε τώρα και παραπέμπετε όλα τα πράγματα με εξουσιοδοτήσεις στο μέλλον.

Μα, είναι δυνατόν ποτέ μία Κυβέρνηση που μελέτησε αυτό το θέμα να μην έχει βάλει ούτε τους βασικούς άξονες τους οποίους πρέπει να περιέχει μια τέτοια απόφαση; Δεν ξέρετε ότι για να υπάρχει εξουσιοδότηση εκτός προεδρικού διατάγματος, και ιδίως προς ένα όργανο όπως είναι ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, πρέπει να γίνεται μόνο για ειδικότερα τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα; Και σας θεωρείτε ότι χωρίς να έχετε βάλει κάποιους άξονες σχετικά με την εκπαίδευση, είναι ειδικότερο, τεχνικό ή λεπτομερειακό θέμα το ζήτημα της εκπαίδευσης του αστυνομικού για την περίπτωση της οπλοφορίας και της οπλοχρησίας;

Εγώ θεωρώ ότι είναι ένα τεράστιο θέμα το οποίο δεν μπορεί να το καλύψετε στην περίπτωση αυτή απλώς και μόνο με μία τέτοια εξουσιοδότηση.

Τέλος έρχομαι σε ένα άλλο ζήτημα, το οποίο πάλι νομίζω ότι αποτελεί μια από τις σημαντικότερες ελλείψεις, ακριβώς γιατί η Κυβέρνηση δεν έσκυψε με τη δέουσα προσοχή πάνω στο θέμα αυτό.

Μιλάτε για τις ποινικές κυρώσεις. Το καθεστώς των αστικών κυρώσεων πού είναι, κύριε Υπουργέ; Πείτε μου πού είναι. Είναι σαν να μου λέτε ότι για τις ποινικές κυρώσεις στην περίπτωση παράβασης των κανόνων οπλοφορίας και οπλοχρησίας, ισχύει το άρθρο 6. Όμως, όταν προκύπτει θέμα αστικών κυρώσεων ποιες διατάξεις εφαρμόζουμε; Τις διατάξεις του άρθρου 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα περί αστικής ευθύνης του δημόσιου; Δε σας έχουν πει ότι οι διατάξεις αυτές πλέον στην Ελλάδα είναι εντελώς ανεπαρκείς για θέματα ιδιαίτερης επικινδυνότητας, όπως είναι η περίπτωση της οπλοφορίας και της οπλοχρησίας;

Δε γνωρίζετε ότι σε όλες τις έννομες τάξεις, υπάρχουν ειδικές διατάξεις για μία αστική ευθύνη η οποία πρέπει να είναι έτσι ώστε να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο αντικειμενική, αντίθετα με την υποκειμενική αστική ευθύνη που ισχύει στο πλαίσιο του Αστικού Κώδικα, όταν χρησιμοποιούμε παραδείγματα χώρας το άρθρο 914;

Εγώ περίμενα ότι θα σας είχαν πει και οι σύμβουλοί σας και αυτοί οι οποίοι θέλησαν να σας βοηθήσουν να καταρτίσετε αυτό το νομοσχέδιο ότι, τουλάχιστον, έπρεπε να βάλετε κάποιες ρυθμίσεις τις οποίες θα μπορούσατε να είχατε δανειστεί και από την ξένη νομολογία αλλά και από τη δική μας εμπειρία. Και να μην υπάρχει ούτε μία αναφορά στο θέμα αυτό και να είμαστε υποχρεωμένοι, με ερμηνεία τραβηγμένη από τα μαλλιά, να χρησιμοποιούμε τώρα διατάξεις του 1950, τις διατάξεις του άρθρου 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα για τόσο τεχνικά θέματα;

Και τελειώνω με δύο ζητήματα τα οποία δείχνουν επίσης την προχειρότητα της προσέγγισης. Μας φέρατε και δύο τροπολογίες. Κύριε Πρόεδρε, αυτό πλέον αφορά και τους συναδέλφους

και όλους. Φέρατε μία τροπολογία η οποία αφορά τα κυνηγητικά όπλα, λες και είναι συναφές το θέμα. Το κυνηγητικό όπλο είναι όπλο, όπως και τα θέματα των όπλων που χρησιμοποιούν οι αστυνομικοί; Καμία σχέση, μα καμία απολύτως σχέση!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Μα, τι λέτε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν νομίζετε ότι αυτή είναι η συνάφεια που εννοεί το Σύνταγμα, για να θεωρήσετε αυτή την τροπολογία σχετική, τότε αλίμονο μας! Αν, όμως, αυτή η τροπολογία είναι σχετική κατά τη γνώμη σας, γιατί αναφέρεται στην έννοια του όπλου, σας παρακαλώ πολύ! Είναι δυνατόν το νομοσχέδιο που αφορά την οπλοφορία και οπλοχρησία των αστυνομικών να περιέχει τροπολογία η οποία σχετίζεται με ζητήματα ασφάλισης των αλλοδαπών οι οποίοι βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα; Ο ορισμός του άσχετου σε ό,τι αφορά ένα τέτοιο νομοσχέδιο είναι εδώ.

Απευθύνομαι στο Προεδρείο και σε όλους. Όταν ψηφίζαμε, κύριε Πρόεδρε, το Σύνταγμα και θέλαμε να διαφυλάξουμε την ενότητα των νομοσχεδίων, ιδίως τότε που ψηφίζαμε τις διατάξεις περί κωδικοποίησης, εννοούσαμε παραδείγματος χάρι ότι σε ένα νομοσχέδιο για οπλοφορία και οπλοχρησία αστυνομικών θα μπαίνουν διατάξεις από το παράθυρο για ζητήματα ασφάλισης αλλοδαπών; Βγάλτε την από εκεί. Είναι ντροπή δηλαδή σ' αυτή τη Βουλή να παραβιάζουμε το Σύνταγμα μ' αυτό τον τρόπο συνειδητά. Εμείς σας βεβαιώνουμε ότι θεωρούμε αντισυνταγματική την ενσωμάτωση της τροπολογίας αυτής.

Και κάτι άλλο για να δικαιώσω τον κ. Μάνο. Αν οι άλλες δεν είναι καταργούμενες διατάξεις, αυτά τα δύο θέματα που αφορούν οι τροπολογίες για τις οποίες μιλάμε, το ζήτημα της ασφάλισης των αλλοδαπών και ιδίως το θέμα των κυνηγητικών όπλων, είναι τροποποιούμενες διατάξεις. Τότε πού είναι εκείνες που τροποποιούνται; Δεν τις έχετε. Εδώ είναι η παράλειψη την οποία δεν μπορείτε να αρνηθείτε. Νομίζω ότι δεν υπάρχει ούτε στην αιτιολογική έκθεση. Και γι' αυτόν το λόγο πιστεύω ότι πρέπει να αποσυρθούν αυτές οι δύο τροπολογίες. Γιατί εδώ πλέον, ακόμα και αν ερμηνεύσετε στενά τη διάταξη η οποία αφορά την κατάργηση, συντρέχουν οι προϋποθέσεις τις οποίες ο κ. Μάνος έθεσε.

Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε και συγχωρέστε με για την παράβαση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Γι' αυτό σας συγχωρώ. Η λέξη όμως «ντροπή» δεν πρέπει να λέγεται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν παραβιάζουμε τόσο κατάφωρα το Σύνταγμα, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εδώ είναι συναφή τα πράγματα. Εν πάση περιπτώσει, αποφασίζει το Τμήμα. Μη δημιουργούμε εντυπώσεις τέτοιου είδους.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τι είναι συναφές; Είναι συναφές το θέμα της ασφάλισης των αλλοδαπών με το νομοσχέδιο της οπλοφορίας και οπλοχρησίας των αστυνομικών; Πού βρίσκεται η συνάφεια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εντάξει, δεν είναι ανάγκη όμως να χρησιμοποιούμε και τη λέξη «ντροπή».

Το λόγο έχει ο κ. Ευγένιος Χαϊτίδης.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κάθε νομοσχέδιο και κάθε συζήτηση η οποία έχει σαν στόχο τη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια στην ατομική και κοινωνική ζωή των πολιτών δεν μπορεί παρ' όλο το Κοινοβούλιο και εμάς βεβαίως την Νέα Δημοκρατία να μας βρίσκει σύμφωνους. Υπ' αυτή την έννοια ήδη οι συνάδελφοι που προηγήθηκαν και ο εισηγητής μας έκαναν μερικές πολύ σωστές και αξιόλογες παρατηρήσεις. Γι' αυτό νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι θα πρέπει να τις λάβετε σοβαρώς υπόψη και αναλόγως να προσαρμόσετε στη συνέχεια το νομοσχέδιο το οποίο έχετε καταθέσει και συζητούμε τώρα, ώστε να βρεθούμε στη θέση να το υποστηρίξουμε, γιατί καθώς έχει σαν στόχο τη διασφάλιση της σωματικής ακεραιότητας, της ζωής και της περιουσίας των πολιτών δεν μπορεί παρά να μας ενδιαφέρει και να μας ωθεί να συμβάλλουμε και εμείς στη σωστή διατύπωση και ψήφισή του.

Όμως, δεν είναι δυνατόν να αγνοήσουμε ορισμένες ελλείψεις οι οποίες επισημάνθηκαν και θα μου επιτρέψετε να προσθέσω

και εγώ τις δικές μου παρατηρήσεις. Ζητούμε από τον αστυνομικό να προστατεύσει τη ζωή των πολιτών, να διασφαλίσει τη γαλήνη και την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας, να διασφαλίσει τις περιουσίες μας και συγχρόνως στην πράξη έχουμε τον αστυνομικό υπό διαρκή κατηγορία.

Εάν μεν ο αστυνομικός επιτελέσει το καθήκον του και υπερασπιστεί τη ζωή και την περιουσία των πολιτών ακόμη και ενόπλιως αν χρειασθεί, κατηγορείται διότι δήθεν υπερβάλλει, διότι δήθεν κάνει κατάχρηση των όποιων δικαιωμάτων έχει και τα όποια του δίδει η πολιτεία. Όταν από το φόβο να κατηγορηθεί δεν πράττει το καθήκον του, τότε κατηγορείται για ολιγωρία. Και θα έλεγα σε αυτή την περίπτωση ότι δικαιολογημένα κατηγορείται, διότι δεν πράττει το καθήκον του.

Σε αυτή την περίπτωση, όμως, ο ηθικός αυτοουργός αυτής της ολιγωρίας του κατηγορουμένου αστυνομικού ποιος είναι; Μήπως είναι η Κυβέρνηση η οποία δεν του δίδει σαφείς οδηγίες τι πρέπει να πράξει και τι δεν πρέπει να πράξει; Μήπως ηθικοί αυτοουργοί είναι όλοι αυτοί οι οποίοι κατά τρόπο οργανωμένο στρέφονται συνεχώς εναντίον της Αστυνομίας, την οποία κατηγορούν για όσα κάνει και για όσα δεν κάνει; Μήπως ηθικοί αυτοουργοί είναι οι πολίτες, είναι η πλειοψηφία της κοινωνίας η οποία πολύ εύκολα αποδέχεται την όποια, ελαφρά τη καρδιά, διατυπωμένη κατηγορία εναντίον αστυνομικού; Μήπως ηθικός αυτοουργός είναι η Υπηρεσία η οποία σε πολλές περιπτώσεις δεν υπερασπίστηκε αστυνομικούς, οι οποίοι από το γλίτσο μισθό τους, από το μισθό που δεν τους επιτρέπει να ζήσουν τις οικογένειές τους, αναγκάζονται να πληρώσουν πολυδάπανες δίκες, να πληρώσουν δικηγόρους, να ταλαιπωρούνται, να φθείρονται ψυχικά επί χρόνια για να αποδείξουν τελικά ότι έκαναν το καθήκον τους για να υπερασπιστούν πολλές φορές ακόμα και τον ίδιο τους τον εαυτό;

Όταν, λοιπόν, ο αστυνομικός λόγω ασάφειας των σχετικών διατάξεων βρίσκεται σε μία τέτοια αμφιβολία, τι υποχρεούται και τι απαγορεύεται να πράξει, τότε είμαστε υποχρεωμένοι έστω τώρα, με το παρόν νομοσχέδιο, να διασαφίσουμε, να συμπληρώσουμε και να άρουμε όλες αυτές τις ασάφειες οι οποίες οδηγούν πολλές φορές τους αστυνομικούς είτε σε μη ολοκληρωμένη επιτέλεση του καθήκοντός τους, είτε σε μια αμφιβολία για το ποιο επιτέλους είναι το καθήκον τους.

Ας δούμε, όμως, ποιο είναι το πρότυπο του αστυνομικού. Κατ' αρχάς νομίζω ότι είναι εκείνος ο οποίος ξεκινάει φοιτώντας και αποφοιτώντας από μία σχολή η οποία θα του δώσει όλες τις προϋποθέσεις ώστε να μπορεί να επιτελέσει το συγκεκριμένο καθήκον του.

Κύριε Υπουργέ, οφείλω να ομολογήσω ότι αναγνωρίζω και τιμώ το έργο το οποίο επιτελείτε στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως. Δεν γνωρίζω, όμως, εάν η πολιτική ηγεσία ποτέ πήγε να παρακολουθήσει από κοντά, όχι υπό μορφή επισκέψεων και κάποιων τυπικών λόγων, αλλά υπό τη μορφή της παραμονής και παρακολουθήσεως των μαθημάτων, για να δει πώς γίνεται η εκπαίδευση στις σχολές της Αστυνομίας. Βεβαίως, δε θα ανακαλύψουμε τώρα την Αμερική. Γνωρίζω, όμως, ότι πολλά ταξίδια έχουν γίνει στην Αμερική τόσο από την πολιτική ηγεσία όσο και από τους υπηρεσιακούς παράγοντες. Και θα ξέρετε ότι εκεί όπως και στην Ευρώπη οι αστυνομικοί εκπαιδεύονται κατ' έναν τρόπο που δεν έχει καμία σχέση με την εκπαίδευση που λαμβάνουν εδώ, στις δικές μας σχολές, οι Έλληνες αστυνομικοί.

Θα σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, κάτι το οποίο φαντάζει, ακούγεται απίστευτο και όμως είναι αληθινό. Ξέρετε ότι ο νεαρός αστυνομικός που θα μπει στην ηλικία των δεκαεννέα, είκοσι χρόνων στη Σχολή Ασυμφυλάκων όταν αποφοιτήσει έχει ρίξει συνολικά το πολύ εκατό σφαίρες; Και αυτός θεωρείται ότι είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει τους εκπαιδευμένους και έχοντες τον πλέον σύγχρονο εξοπλισμό κακοποιούς οι οποίοι σήμερα έχουν περισσέψει στον τόπο μας; Γνωρίζετε ότι σήμερα οι αστυνομικοί στη μεγάλη τους πλειοψηφία φέρουν υπηρεσιακά όπλα, το υπηρεσιακό περίστροφο, το οποίο χρονολογείται από τριακονταετίας και ίσως και από πεντηκονταετίας;

Ξέρετε ότι τη στιγμή που οι κακοποιοί έχουν όπλα με ακτίνες λέιζερ οι Έλληνες αστυνομικοί στερούνται -και μάλιστα σε περιοχές με δύσκολη μορφολογία του εδάφους- των απαραίτη-

των, συσκευών τηλεπικοινωνίας, κάτι το οποίο βέβαια δε συμβαίνει με τους κακοποιούς, οι οποίοι έχουν ακόμη και δορυφωρικά ασύρματα τηλέφωνα; Να συμπληρώσω βέβαια ότι στις σχολές δε διδάσκονται, κύριε Υπουργέ, πολεμικές τέχνες. Το πολύ-πολύ εγκυκλοπαιδικά σε κάποιο βίντεο να τους επιδεικνύεται κάτι σχετικό αλλά πολεμικές τέχνες με την έννοια της επαρκούς εκπαίδευσης και άσκησης δε διδάσκονται.

Αυτοί λοιπόν οι νεαροί και ελλιπώς εκπαιδευμένοι απόφοιτοι των αστυνομικών σχολών καλούνται να αντιμετωπίσουν σήμερα το επιστημονικά οργανωμένο έγκλημα, το οποίο οργιάζει στον τόπο μας. Και βεβαίως είναι επόμενο κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, κάτω κυρίως από τον ψυχολογικό φόβο ότι μπορούν να εμπλακούν σε περιπέτειες δικαστικές, το λιγότερο να χάσουν τη δουλειά τους και το περισσότερο να βρεθούν και κατηγορούμενοι για βαριά ποινικά αδικήματα, δεν μπορούμε να συζητάμε για αστυνομία από την οποία να έχουμε απαιτήσεις τέτοιες που πολλές φορές εμφανιζόμαστε να έχουμε.

Θα περίμενε κανείς ότι με το παρόν νομοσχέδιο αυτήν τη εμπειρία του παρελθόντος να τη μεταφράσουμε σε συγκεκριμένες διατάξεις, οι οποίες να καθορίζουν τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις, κυρίως όμως την ηθική και ουσιαστική νομική κάλυψη, την οποία οφείλουμε εμείς ως πολιτεία να παρέχουμε προς τους αστυνομικούς. Κάτι τέτοιο λοιπόν δεν υπάρχει. Αντίθετα τους αφαιρούμε ακόμη και εκείνα τα στοιχειώδη δικαιώματα, τα οποία έχει ένας εν κινδύνω ευρισκόμενος απλός πολίτης. Να μην επαναλάβω -οι συνάδελφοι ανέφεραν χαρακτηριστικά- γι' αυτή την απαράδεκτη διάταξη του άρθρου 6, την οποία παρακαλώ να διαγράψετε, όπου δεν τους αναγνωρίζετε το δικαίωμα ευρισκόμενοι σε σύγχυση να διαπράξουν, αν θέλτε, και κάποιο λάθος.

Είναι λοιπόν καιρός, κύριε Υπουργέ, με αυτές τις καλόπιστες απ' ό,τι βλέπετε επισημάνσεις να φροντίσετε να βελτιώσετε το νομοσχέδιο για να μη μας φέρετε στη δύσκολη θέση που είμαστε τώρα, να τα καταψηφίσουμε εφόσον ακόμη δεν ανακοινώσατε αποδοχή των προτάσεών μας.

Θα ήθελα ακόμη να επισημάνω ότι θα πρέπει να σας απασχολήσει και το εξής ηθικό θέμα. Και αν μου επιτρέπετε, κύριε Υπουργέ, να τύχω της προσοχής σας, θα σας πω κάτι το οποίο γνωρίζω από αφηγήσεις αστυνομικών της Υπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικών. Λένε με παράπονο ότι επιχειρούν επί ημέρες στήνοντας ενέδρες, μένοντας εικοσιτετράωρα στο ύπαιθρο για να αξιοποιήσουν πληροφορίες, συλλαμβάνουν μεγαλεμπόρους ναρκωτικών, οι οποίοι μετά από λίγες εβδομάδες αποφυλακίζονται. Κατά σύμπτωση δε, τις υποθέσεις τους ανά την Ελλάδα αναλαμβάνουν οι ίδιοι σχεδόν πάντοτε συγκεκριμένοι δικηγόροι.

Οφείλετε σε συνεργασία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης να ερευνήσετε αυτές τις συγκεκριμένες ομάδες δικηγόρων, οι οποίοι -δεν ξέρω πώς- καταφέρνουν τους μεγαλύτερους εμπόρους ναρκωτικών να τους αποφυλακίζουν μετά από κράτηση ολίγων εβδομάδων. Και ξέρετε τι ακολουθεί; Απογοήτευση των αστυνομικών, οι οποίοι διακινδυνεύουν τη ζωή τους για να πετύχουν αυτούς τους άθλους, να συλλάβουν δηλαδή εμπόρους που διακινούν κιλά ολόκληρα ηρωίνης ή άλλων ναρκωτικών. Και όχι μόνο απογοητεύονται, αλλά δέχονται και τις απειλές των εγκληματιών γιατί τους μεταφέρουν το μήνυμα «εμείς βγήκαμε και τώρα φυλαχτείτε πλέον γιατί απ' ό,τι βλέπετε εμείς είμαστε ισχυρότεροι του νόμου».

Υπό το κράτος λοιπόν αυτής της άσχημης ψυχολογικής κατάστασης καλούνται οι αστυνομικοί -και γι' αυτό το αναφέρω, κύριε Υπουργέ- να επιτελέσουν το καθήκον τους. Νομίζω λοιπόν -και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι επιβάλλεται να θωρακίσουμε τους αποφυλισμένους σήμερα αστυνομικούς όχι μόνο με τον απαραίτητο υλικό εξοπλισμό, την απαραίτητη εκπαίδευση, αλλά κυρίως με μία ηθική στήριξη από την υπηρεσία, την οποία δυστυχώς δεν έχουν και την οποία δυστυχώς δεν προβλέπει το παρόν νομοσχέδιο, τουλάχιστον όπως είναι μέχρι τη στιγμή αυτή διατυπωμένο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Καλώς!

Μένει ακόμα να μιλήσουν ο κ. Τσιτουρίδης και ο κ. Βασιλείου.

Ορίστε, κύριε Τσιτουριδίη.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε, κύριε Πρόεδρε, έρχεται να καλύψει ένα κενό, αφού πρέπει επιτέλους να επικαιροποιήσουμε και να εκσυγχρονίσουμε τη νομοθεσία μας για τέτοια σημαντικά ζητήματα, όπως είναι η οπλοφορία και η οπλοχρησία.

Εγώ δεν είχα την ευκαιρία να μετέχω στην επιτροπή κατά τη συζήτηση αυτού του σχεδίου νόμου, αλλά ερχόμενος εδώ και διαβάζοντας τις διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου, ενεργά φημι για να πω λίγες σκέψεις, οι οποίες αφορούν στην ασφάλεια και στη σύγχυση η οποία συνεχίζει να υπάρχει με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου.

Είναι βέβαιο ότι η αποτελεσματικότητα ενός αστυνομικού είναι υπόθεση της εκπαίδευσής του και της ψυχολογίας του. Εις ό,τι αφορά στην εκπαίδευση, η αίσθηση την οποία έχουμε είναι ότι η εκπαίδευση των αστυνομικών μας σήμερα βρίσκεται σε δυσαρμονία με την επιστημοσύνη την οποία έρχονται να δείξουν οι πρωταγωνιστές του οργανωμένου εγκλήματος. Είναι βέβαιο ότι η πολιτεία έχει ευθύνη, ώστε τουλάχιστον να βρεθεί σε αντιστοιχία η εκπαίδευση των αστυνομικών με ό,τι συναντούν οι άνθρωποι αυτοί, άνδρες και γυναίκες, όταν βγουν έξω στην κοινωνία να επιτελέσουν το καθήκον τους.

Ένας δεύτερος παράγων πολύ σημαντικός είναι η ψυχολογία των στελεχών της Αστυνομίας μας. Είναι βέβαιο ότι υπάρχει διαμορφωμένο ένα κοινωνικό και επικοινωνιακό τοπίο, στο πλαίσιο του οποίου ο αστυνομικός είναι κατά τεκμήριο ένοχος κάθε φορά που θα γίνει ένα επεισόδιο και θα κληθεί να πυροβολήσει, θα κληθεί να επιτελέσει το καθήκον του.

Είναι μεγάλη ευθύνη όλων μας όσοι έχουμε τις όποιες αρμοδιότητες στο πολιτικό γίγνεσθαι, ώστε να διαμορφώσουμε ένα περιβάλλον, εις το οποίο ο αστυνομικός θα αισθάνεται τουλάχιστον την άνεση ότι μπορεί για αυτό το οποίο καλείται από την πολιτεία, για να πετύχει τους στόχους του, να επιτελεί το καθήκον του.

Όμως, διαβάζοντας το άρθρο 3, εάν ήμουν εγώ αστυνομικός ή δεν θα πυροβολούσα ποτέ ή θα αργούσα να είμαι παρών στη συμπλοκή, διότι τι είναι υπερβολικό μέτρο, τι είναι εκφοβιστικός πυροβολισμός, τι είναι ο πυροβολισμός ακινητοποίησης, τι είναι ο πυροβολισμός εξουδετέρωσης, τι είναι ο πυροβολισμός ακινητοποίησης εξουδετέρωσης εις ό,τι αφορά στους ανηλίκους και μια σειρά από άλλες διατάξεις, είναι έννοιες οι οποίες αντί να δώσουν ένα ξεκάθαρο τοπίο το οποίο θα επιτρέψει στους άνδρες και στις γυναίκες της Ελληνικής Αστυνομίας να κάνουν τη δουλειά τους, μάλλον επιτείνει τη σύγχυση με τις ασάφειες αυτές. Πολύ φοβούμαι ότι αντί να λύσουμε προβλήματα, δημιουργούμε νέα.

Υπό αυτήν την έννοια φοβούμαι ότι η Κυβέρνηση χάνει μια πολύ μεγάλη ευκαιρία σε τέτοια σημαντικά ζητήματα να εκσυγχρονίσει επιτέλους το νομοθετικό πλαίσιο.

Αυτονόητα, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ένα τέτοιο νομοσχέδιο το οποίο δημιουργεί επιπρόσθετες δυσκολίες στο μάχιμο Έλληνα αστυνομικό, δεν μπορεί να τύχει της στήριξης της Νέας Δημοκρατίας.

Θα τελειώσω λέγοντας κάτι το οποίο αφορά τις πολύ σημαντικές καθυστερήσεις με τις οποίες η πολιτεία αποζημιώνει τους άνδρες και τις γυναίκες της Ελληνικής Αστυνομίας εις ό,τι αφορά στη νυχτερινή εργασία τους, στις υπερωρίες τους και σε όλα αυτά τα επιπρόσθετα τα οποία δικαιούνται οι άνθρωποι όταν δουλεύουν τα Σαββατοκύριακα, τις νυχτερινές ώρες. Υπάρχουν πολύμηνες καθυστερήσεις στην καταβολή αυτών των αποζημιώσεων και πιστεύω ότι η Κυβέρνηση και η ελληνική πολιτεία θα πρέπει να δει με πολύ μεγάλη προσοχή και το ζήτημα αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Ο κ Θεόφιλος Βασιλείου έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είναι βέβαιο ότι σε μια ευνομούμενη πολιτεία είναι αυτονόητη η προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των πολιτών.

Σε αυτό ακριβώς δεν πρόκειται κανείς σε αυτήν εδώ την

Αίθουσα να φέρει συνειδητή αντίρρηση. Είναι η συνεισφορά όλων μας, όλων των πτερύγων της Βουλής, προς αυτήν την κατεύθυνση της προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των Ελλήνων πολιτών και των πολιτών που είναι στην Ελλάδα. Όμως, είναι επίσης αποδεδειγμένο και βέβαιο ότι στις σύγχρονες δημοκρατίες η οπλοφορία και η οπλοχρησία είναι αντικείμενο για το οποίο υπάρχουν λειτουργούσες ειδικές δημόσιες υπηρεσίες, όπως είναι τα Σώματα Ασφαλείας, μεταξύ αυτών και η Αστυνομία.

Το προφίλ και η λειτουργία του Έλληνα αστυνομικού είναι δεδομένα. Εγώ εδώ έχω ένα ερώτημα: έχουμε πεισθεί όλοι ότι η εισαγωγή στις παραγωγικές σχολές της Αστυνομίας πρέπει να γίνεται με τη διαδικασία των πανελληνίων εξετάσεων και όποιος δεν πέτυχε αλλού και από τύχη βρέθηκε στις παραγωγικές σχολές πρέπει να είναι ο αστυνομικός του μέλλοντος και του παρόντος; Είναι σοβαρό ζήτημα αυτό και πρέπει να εξεταστεί. Γιατί το ότι πέτυχε κάποιος στις αστυνομικές σχολές δεν σημαίνει ότι, πρώτον, το επέλεξε και, δεύτερον, θα είναι στη συνέχεια αποδοτικός και αποτελεσματικός σε όσα καθορίζονται από τους νόμους και το Σύνταγμα προκειμένου να προστατευθεί ο Έλληνας πολίτης από την εγκληματικότητα και από την έλλειψη τάξης και ασφάλειας. Βέβαιον είναι ότι πολλοί κόβονται κάθε φορά.

Το δεύτερο είναι τι αίσθηση έχει σήμερα η ελληνική κοινωνία σε σχέση με την προστασία της; Πώς αντιλαμβάνεται, πώς προσλαμβάνει την προστασία της έννομης τάξης; Πώς αισθάνεται ασφαλής ο Έλληνας πολίτης; Εγώ από την εκλογική μου περιφέρεια και από την ευρύτερη περιφέρεια μπορώ να σας πω ότι σήμερα ο πολίτης και της περιφέρειας και των αστικών κέντρων δεν αισθάνεται ασφαλής. Και δεν αισθάνεται ασφαλής από τα διάφορα κακοποιά στοιχεία τα οποία, ανεξαρτήτως εθνικότητας, δρουν και παραβιάζουν το ατομικό δικαίωμα και την ελευθερία του πολίτη να ζει ελεύθερος και ήσυχος.

Όταν καλείται να παρέμβει η αστυνομική δύναμη -στις απλές αυτές περιπτώσεις- παρατηρείται είτε αργοπορημένη παρέμβαση είτε αδράνεια και αδιαφορία. Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί ο Έλληνας αστυνομικός δεν αισθάνεται εξοπλισμένος και ηθικά και υλικά προκειμένου να παρέμβει απέναντι στο συνεχώς εξελισσόμενο κοινό έγκλημα. Δεν μπορεί να λειτουργήσει ο Έλληνας αστυνομικός.

Αποτέλεσμα τούτου είναι αναμφισβήτητη η ελληνική κοινωνία να αισθάνεται απροστάτευτη. Αυτό το νομοσχέδιο δεν την προστατεύει. Δεν επιτρέπει στον Έλληνα αστυνομικό να δράσει απέναντι στον εγκληματία. Απεναντίας φαίνεται χειρότερη η θέση του από προηγούμενες ρυθμίσεις και ας υπάρχει η εμπειρία των εξήντα χρόνων αφού από τον 1943 έχει να έρθει τέτοιο νομοθέτημα στη Βουλή των Ελλήνων. Δεν αξιοποιήσαμε ούτε την ιστορία ούτε την εμπειρία. Φαίνεται σήμερα ότι αυτό το νομοσχέδιο, μάλλον απευθυνόμενο προς συγκεκριμένη πολιτική πελατεία, δίνει την αίσθηση του «μην ακουμπάτε, μην παρεμβαίνετε» και δίνει ακόμα περισσότερο βαθμό ενοχοποίησης στον ακέραιο, ικανό, αποτελεσματικό Έλληνα αστυνομικό.

Η προχειρότητα που διακρίνει αυτό το νομοσχέδιο μπορεί να αποδειχθεί από τη συγκεκριμένη διάταξη της παραγράφου 7 εδάφιο γ' του άρθρου 3. Πώς ο αστυνομικός, κύριε Υπουργέ, πρόκειται να διακρίνει αν ο απέναντί του κακοποιός είναι δεκαοκτώ ετών ή κάτω των δεκαοκτώ ή άνω; Καθιστά αυτό το νομοσχέδιο τον αστυνομικό με αυτές του τις ασάφειες -μία έφερα σαν παράδειγμα- δικαστή της στιγμής. Σε κλάσματα δευτερολέπτων πρέπει ο αστυνομικός να αποφασίσει αν θα παρέμβει ή αν δεν θα παρέμβει. Και τότε ασφαλώς όχι έγκλημα δεν πρόκειται να αποτρέψει, κινδυνεύει ασφάστατα η ίδια του η ζωή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Ο ίδιος ως άνθρωπος αποκλείεται να παρέμβει. Γιατί αυτή η προχειρότητα; Γιατί η έλλειψη συγκεκριμένων μέτρων για την αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων; Τι σας οδηγεί σε αυτό; Βέβαια, ο αστυνομικός που αισθάνεται ότι δεν μπορεί να αποτρέψει το κοινό έγκλημα και ότι απειλείται η ζωή του, μάλλον γραφειοκράτης νιώθει και όχι ως παρεμβαίνων, ως μέσο έννομης τάξης για να αντιμετωπίσει την εγκληματικότητα.

Ελέχθη και προηγουμένως ότι η Ελληνική Αστυνομία στο σύνολό της και κυρίως τα απολύτως εκτελεστικά όργανα αν δεν εκπαιδεύονται, όλες οι υπόλοιπες διατάξεις του νομοσχεδίου είναι περισσότερο για να υπάρξει μια ρύθμιση έστω και εκ του προχείρου παρά ουσιαστική αντιμετώπιση του ζητήματος. Πρώτα απ' όλα πρέπει να ολοκληρωθεί η εκπαίδευση των αστυνομικών. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η εξειδικευμένη εκπαίδευση μπορεί να οδηγήσει και στην κατάλληλη ψυχροσύνη και στην ψυχραιμία που πρέπει να έχει ο αστυνομικός και στην ακρίβεια προκειμένου να δράσει και να αποτρέψει μια κατάσταση.

Πώς όμως ο αστυνομικός να εκπληρώσει το καθήκον του όταν παραμένει ουσιαστικά ανεκπαίδευτος; Δεύτερον η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης δεν παρεμβαίνει στο να καλύψει τις οικονομικές ανάγκες των ενστόλων της Ελληνικής Αστυνομίας. Κύριε Υπουργέ, είναι θεμιτό για σας να οφείλετε ως Υπουργείο Δημόσιας Τάξης έξοδα εκτός έδρας από τον περασμένο Σεπτέμβριο σχεδόν ένα χρόνο, σε Έλληνες αστυνομικούς; Είναι λογικό να μην αντιμετωπίζετε την παρέμβαση του αστυνομικού ως επικίνδυνη δράση και δραστηριότητα; Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι στις σύγχρονες δημοκρατίες που αποδεδειγμένα λειτουργούν -λίγο πολύ όλοι έχουμε βιώσει τη λειτουργικότητά τους- οι πολίτες αισθάνονται ασφαλείς. Και αυτό είναι δυνατόν γιατί οι αρμόδιοι για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια δρουν και αποτελεσματικά και απειλητικά όπου χρειαστεί για τον κακοποιό και τον εγκληματία. Στην Ελλάδα όμως ασφαλείς αισθάνονται μόνο οι κακοποιοί και οι εγκληματίες. Ανασφαλείς αισθάνονται οι πολίτες, ανασφαλείς και οι αστυνομικοί. Και λυπάμαι που κάτω αυτήν τη διαπίστωση. Τι είδους δημοκρατία είναι αυτή; Ασφαλώς δημοκρατία είναι η προάσπιση των δικαιωμάτων των ολίγων, είναι αναμφισβήτητη η προστασία των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τα δικαιώματα των πολλών, της πλειοψηφίας τα δικαιώματα του πολίτη της περιφέρειας και των κέντρων που αισθάνονται απροστάτευτοι ποιος θα τα προστατεύσει; Αν νομίζετε ότι με τις ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου, των δυνατοτήτων παρέμβασης του αστυνομικού λύνεται αυτό το πρόβλημα, πλανάσθε πλάνην οικτρά. Η Κυβέρνηση δεν μπόρεσε γιατί δεν ήθελε να αντιμετωπίσει αυτό το ζήτημα, μάλλον φερόμενη με ευπείθεια θα έλεγα, απέναντι στην ευρεία όπως νομίζει, εκλογική της πελατεία και όχι απέναντι στην Αστυνομία και την ελληνική κοινωνία την οποία οφείλει να προστατεύσει.

Με αυτό το νομοσχέδιο δεν επιτυγχάνεται ο σκοπός και ο στόχος γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Θέλω να ενημερώσω τον τελευταίο συνάδελφο που είχε το λόγο ότι οι νέοι σήμερα δεν εισάγονται στις σχολές της Αστυνομίας επειδή δεν μπορούν να περάσουν σε άλλες σχολές των ΑΕΙ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σκοτώνονται να μπου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Αλλά είναι τιμή των νέων σήμερα να υπηρετήσουν την Ελληνική Αστυνομία. Και αυτό το διαπιστώνουμε γιατί οι βάσεις για να εισαχθεί κάποιος στη Σχολή της Αστυνομίας είναι πολύ υψηλή.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Είναι η ανεργία.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα αρκετοί συνάδελφοι εμφανίστηκαν ως υπέρμαχοι των συμφερόντων των αστυνομικών. Εμείς το θέλουμε αυτό. Ακόμη ειπώθηκε από ορισμένους συναδέλφους ότι οι αστυνομικοί καταβάλλουν έξοδα στις δίκες και ότι αυτό είναι εις βάρος τους κλπ. Υπάρχουν διατάξεις οι οποίες προβλέπουν την καταβολή των εξόδων από το Υπουργείο στους αστυνομικούς για τα έξοδα που κάνουν στις δίκες αν αθωωθούν.

Έγινε συζήτηση για το αν θα έπρεπε να κατατεθούν οι τροπολογίες σε αυτό το νομοσχέδιο. Έχουμε την τροπολογία η

οποία αφορά τα κυνηγετικά όπλα. Και οι δύο τροπολογίες μάλιστα έχουν συνάφεια με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Θα έπρεπε το Υπουργείο να καταθέσει νομοσχέδιο μόνο και μόνο για να δώσει παράταση στο θέμα των κυνηγετικών όπλων;

Στη Διαρκή Επιτροπή λάβαμε πολύ σοβαρά υπόψη τις τοποθετήσεις των συναδέλφων και τροποποιήσαμε αρκετές διατάξεις και τις ενσωματώσαμε στο νομοσχέδιο. Στη συζήτηση που θα έχουμε αύριο επί των άρθρων ορισμένες διατάξεις θα τις τροποποιήσουμε. Πρόκειται για διατάξεις στις οποίες αναφέρθηκαν ο κ. Χαϊτίδης και ο κ. Μαρκογιαννάκης. Έγινε και συζήτηση για το θέμα του ορίου ηλικίας δηλαδή για το πώς ο αστυνομικός θα καταλάβει αν κάποιος κακοποιός είναι ανήλικος δηλαδή αν είναι δεκαεπτάμισι ή αν είναι δεκαοκτώ χρόνων. Νομίζω ότι αυτό το θέμα θα κριθεί με τις διατάξεις περί πραγματικής πλάνης. Στις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα πάντα μπαίνει όριο ηλικίας.

Έγινε συζήτηση και για το ιδιωτικό όπλο, δηλαδή αν θα πρέπει να το διαθέτει ο αστυνομικός. Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν πολλοί αστυνομικοί οι οποίοι διαθέτουν ιδιωτικό όπλο. Αυτό θα πρέπει να το συζητήσουμε αύριο στη συζήτηση επί των άρθρων όπως και το θέμα του αν θα πρέπει ο αστυνομικός να οπλοφορεί εκτός υπηρεσίας. Σαφώς και θα πρέπει να οπλοφορεί για πολλούς και διαφόρους λόγους. Βέβαια, το νομοσχέδιο ρυθμίζει μόνο τη χρήση πυροβόλων όπλων.

Έγινε πολλή συζήτηση για το πότε ένας αστυνομικός πρέπει να χρησιμοποιεί το όπλο του. Προφανώς οι αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας διατρέχουν το σύνολο των διατάξεων που αφορούν τη χρήση όπλων στο σχέδιο νόμου. Το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τη χρήση όπλων από τους αστυνομικούς ισχύει εδώ και εξήντα χρόνια. Πρόκειται για το ν. 29/1943 ο οποίος δεν έχει τροποποιηθεί αλλά αντικατασταθεί ώστε να ανταποκριθεί στις σημερινές απαιτήσεις της ελληνικής κοινωνίας. Περιέχει διατάξεις αναχρονιστικές και σε πολλά σημεία αντίθετες με το ισχύον Σύνταγμα και τις διεθνείς συμβάσεις. Παράλληλα, τα τελευταία χρόνια είναι εμφανής η μετάλλαξη του εγκλήματος προς βιαιότερες μορφές. Οι δράστες όλο και πιο συχνά χρησιμοποιούν ένοπλη βία καθιστώντας αναπόφευκτη τη χρήση όπλων και από τους αστυνομικούς. Επειδή πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτήν την πραγματικότητα και ταυτόχρονα πρέπει να διασφαλίσουμε την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών από υπερβολές και κατάχρηση των αστυνομικών οργάνων στη χρήση των όπλων εκσυγχρονίζουμε το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο θεσπίζοντας σαφείς κανόνες στην εκπαίδευση, στην οπλοφορία και στη χρήση όπλων από την Αστυνομία.

Για τη σύνταξη του νομοσχεδίου λήφθηκαν υπόψη οι απόψεις πάρα πολλών φορέων.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα κινείται κυρίως σε τέσσερις βασικούς άξονες, οι οποίοι συγκεκριμένα είναι οι εξής. Καθορίζει τις προϋποθέσεις οπλοφορίας. Καθιερώνεται πλέον ο έλεγχος καταλληλότητας των αστυνομικών για οπλοφορία. Επίσης, μαζί με τον έλεγχο της φυσικής καταλληλότητας καθιερώνεται για πρώτη φορά και ο έλεγχος της ψυχικής καταλληλότητας των αστυνομικών από επιτροπή ψυχολόγων και ψυχιάτρων. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση αυτής της διαδικασίας συνιστώνται πέντε νέες οργανικές θέσεις ψυχιάτρων και πενήντα πέντε νέες θέσεις ψυχολόγων της Αστυνομίας για τη στελέχωση της υγειονομικής υπηρεσίας.

Με μεταβατικές διατάξεις προβλέπεται η διαδικασία υποβολής σε έλεγχο καταλληλότητας όλων των αστυνομικών που ήδη υπηρετούν μέσα σε μία πενταετία. Προβλέπονται ρητά οι υπηρεσιακές καταστάσεις στις οποίες ο αστυνομικός δεν δικαιούται να οπλοφορεί. Ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες οι αστυνομικοί επιτρέπεται να κατέχουν και να φέρουν ιδιωτικό ατομικό όπλο.

Ο δεύτερος άξονας αφορά τη χρήση όπλων. Ρυθμίζονται με σαφήνεια οι προϋποθέσεις χρήσης των όπλων από το στάδιο της προεidoποίησης μέχρι τον πυροβολισμό.

Υποχρέωση του αστυνομικού είναι να μην κάνει χρήση του όπλου πριν εξαντλήσει όλα τα ηπιότερα μέσα. Αν χρειαστεί να γίνει χρήση όπλου θα πρέπει να επιλεγεί η ηπιότερη μορφή

χρήσης με την μικρότερη δυνατή και αναγκαία προσβολή. Σε κάθε περίπτωση ο αστυνομικός οφείλει να κάνει γνωστή την ιδιότητά του και να προειδοποιήσει ότι θα χρησιμοποιήσει το όπλο του.

Καθιερώνεται η κλιμάκωση της χρήσης των όπλων ανάλογα με την βαρύτητα προσβολής σε εκφοβιστικό, κατά πραγμάτων, ακινητοποίησης και εξουδετέρωσης. Ειδικότερα, αναφέρονται περιοριστικά οι περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται πυροβολισμός ακινητοποίησης. Οι περιπτώσεις αυτές αφορούν έγκλημα συνδεδεμένο με άμεσο κίνδυνο προσώπου ή με έγκλημα που τελείται με ένοπλη επίθεση.

Επίσης καθορίζονται οι περιπτώσεις σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται πυροβολισμός εξουδετέρωσης. Αυτές αφορούν αποκλειστικά την αυτοάμυνα ή την άμυνα υπέρ τρίτων. Τέλος, προσδιορίζονται ρητά οι περιπτώσεις κατά τις οποίες απαγορεύεται πυροβολισμός ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης.

Ο τρίτος βασικός άξονας του νομοσχεδίου αφορά την εκπαίδευση. Δίνεται ιδιαίτερα έμφαση στην εκπαίδευση των αστυνομικών στα όπλα. Προβλέπεται συστηματική, βασική και διαρκής εκπαίδευση των αστυνομικών σε όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας τους στο χειρισμό και τη χρήση των όπλων.

Ρυθμίζονται θέματα εκπαίδευσης στην οπλοτεχνική και τη σκοποβολή. Για πρώτη φορά ορίζεται ότι η ικανότητα χρήσης του οπλισμού είναι αναγκαία προϋπόθεση για να γίνει κάποιος αστυνομικός. Η ανικανότητα στην οπλοτεχνική και στη σκοποβολή συνεπάγεται αποβολή από τη Σχολή Αξιωματικών και Αστυφυλάκων. Για την κάλυψη των αναγκών εκπαίδευσης σε κάθε νομό ιδρύονται και λειτουργούν κλειστά ή ανοιχτά σκοπευτήρια.

Ο τέταρτος άξονας του νομοσχεδίου αφορά τον έλεγχο και τις ποινικές κυρώσεις. Ελέγχεται και τιμωρείται αυστηρά η πλημμελής φύλαξη και η παράνομη χρήση του όπλου από αστυνομικό. Ειδικότερα προβλέπονται αυστηρές κυρώσεις κατά των αστυνομικών των πλημμελή φύλαξη του όπλου, παράνομη παράδοση σε τρίτους, παράνομη κατοχή και οπλοφορία, παράνομη απειλή με πυροβόλο όπλο και, τέλος, παράνομη χρήση του όπλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για ένα σύγχρονο νομοσχέδιο που θα αντικαταστήσει ένα ανεπαρκές νομοθετικό πλαίσιο. Επιχειρεί αφ' ενός να θεσπίσει ένα σύγχρονο, σαφές και λειτουργικό νομοθετικό πλαίσιο σχετικά με την οπλοφορία και τη χρήση όπλων εκ μέρους των αστυνομικών και αφ' ετέρου να εμπεδώσει ένα κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ των αστυνομικών και των πολιτών. Γι' αυτό και όλοι θα πρέπει να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Αναστάσης Παπαληγόρας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόσφατα για άλλη μία φορά είχα την ευκαιρία να επισκεφθώ την Αστυνομική Διεύθυνση Κορινθίας, όπου συζητώντας με τους αστυνομικούς μπόρεσα να διαπιστώσω ιδίως όμματα τις δύσκολες –για να μην πω τραγικές– συνθήκες δουλειάς των οργάνων της τάξης.

Πρώτα απ' όλα λειψανδρία. Η σημαντική υστέρηση του αριθμού των υπηρετούντων αστυνομικών σε σχέση με τις υφιστάμενες ανάγκες αλλά ακόμη και σε σχέση με τα προβλεπόμενα από το οργανόγραμμα της υπηρεσίας που συντάχθηκε πριν από είκοσι χρόνια, επιφέρει καταπόνηση των αστυνομικών, που καλούνται να λειτουργήσουν κάτω από συνθήκες συνεχούς πίεσης και άγχους, χωρίς μάλιστα πολλές φορές να παίρνουν τις ημερήσιες αναπαύσεις, τα ρεπό που δικαιούνται.

Τραγικές ακόμη είναι οι ελλείψεις στα πιο στοιχειώδη μέσα: περίστροφα, αλεξίσφαιρα γιλέκα, ασυρμάτους, αυτοκίνητα. Ακόμη, και τα όπλα που διαθέτουν οι αστυνομικοί είναι όλα παλιά και ξεπερασμένα. Καμία σύγκριση με τα υπερσύγχρονα όπλα που χρησιμοποιεί το οργανωμένο έγκλημα. Αρκεί να αναφέρω ότι για να υπάρξει κάποια ισορροπία μεταξύ των όπλων που χρησιμοποιεί το οργανωμένο έγκλημα και των όπλων που χρησιμοποιεί η Αστυνομία, πολλοί αξιωματικοί αγοράζουν με δικά τους χρήματα, όπλα αλλά και αλεξίσφαιρα γιλέκα, για να

αισθάνονται τουλάχιστον ασφαλέστεροι απέναντι των πολύ καλύτερα εξοπλισμένων εγκληματιών.

Η ίδια η δομή πια της Αστυνομίας είναι εκτός τόπου και χρόνου. Όπως και τα ελλειπή μέσα που διαθέτουν οι αστυνομικοί μας, έτσι και η διάρθρωση των αστυνομικών υπηρεσιών είναι τριάντα χρόνια πίσω. Γιατί αυτά που παρατηρούνται στην Κορινθία, δεν είναι πρωτότυπα. Δυστυχώς, παρατηρούνται σε όλη την επικράτεια. Οι αστυνομικές μας υπηρεσίες είναι κακά οργανωμένες, είναι ελλιπώς επανδρωμένες, είναι φτωχά εξοπλισμένες, είναι ανεπαρκώς εκπαιδευμένες. Η θλιβερή πραγματικότητα καταδεικνύει ότι τα τελευταία χρόνια, την τελευταία να πω τουλάχιστον δεκαετία, αφ' ενός υπήρξε συνεχής και δραματική αύξηση της εγκληματικότητας –Ξέρουμε όλοι γιατί– κυρίως αλλά όχι αποκλειστικά, λόγω του μαζικού ρεύματος λαθρομετανάστευσης στον τόπο μας με αποτέλεσμα οι πολίτες και στις πόλεις μα και στην ύπαιθρο να αισθάνονται ανασφαλείς, να αισθάνονται απροστάτευτοι.

Δεύτερος παράγοντας, παράλληλα το οργανωμένο έγκλημα αναπτύχθηκε, εκσυγχρονίστηκε, έγινε πολυπλόκαμο, έγινε αποτελεσματικότερο και στην ουσία έγινε ασύλληπτο με αποτέλεσμα να δρα περίπου ανενόχλητα κάνοντας την παρουσία του καταθλιπτικά έντονη.

Σε σχέση με τις νέες συνθήκες και ανάγκες, η Αστυνομία έχει καταστεί «ωσεί παρούσα»! Σε επίπεδο οργάνωσης, μέσων, εκπαίδευσης, έμφυχου υλικού, η Αστυνομία μας δεν επαρκεί πια για να εμπνεύσει αίσθημα ασφάλειας στον πολίτη και εμφανίζεται αναχρονιστική συγκριτικά με το εκσυγχρονισμένο και καλοοργανωμένο έγκλημα.

Χρόνια τώρα τα λέμε αυτά. Τα λέει η Αντιπολίτευση, τα φωνάζουν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των αστυνομικών, τα ομολογείτε ακόμη και εσείς.

Το ερώτημα είναι: Τι κάνετε για όλα αυτά; Όλα τούτα τα χρόνια αφήσατε να συσσωρευούνται οι ελλείψεις, οι δυσλειτουργίες, τα κενά στην όλη οργάνωση της Αστυνομίας μας και τα προβλήματα ασφάλειας στην κοινωνία. Σήμερα, επιτέλους, αφού επί δεκαετίες διατηρήσατε έναν ξεπερασμένο, αναχρονιστικό, κατοχικό –από τον καιρό της κατοχής εννοώ– νόμο, αντί να φέρετε προς ψήφιση ένα συνολικότερο νομοσχέδιο που να αντιμετωπίζει την υφιστάμενη ανάγκη αναδιάρθρωσης και εκσυγχρονισμού των αστυνομικών υπηρεσιών, εισάγετε ένα εντελώς αποσπασματικό νομοσχέδιο –το συνομολογώ– για το κρίσιμο, πράγματι, ζήτημα της οπλοφορίας και της οπλοχρησίας, το οποίο, όμως, επιπλέον είναι ασαφέστατο, αναποτελεσματικό, πρόχειρα φτιαγμένο, δυσλειτουργικό. Δεν ξεκαθαρίζει πρώτα απ' όλα το βασικό ζήτημα.

Αντίθετα, φοβάμαι ότι δημιουργεί μείζονα σύγχυση σε σχέση με αυτήν που υπήρχε. Εναποθέτει τη χρήση του όπλου στην κρίση και στην ευθύνη του αστυνομικού οργάνου, στο οποίο οσάκις δεν προσφέρετε σωστή επαγγελματική εκπαίδευση και του οποίου την κοινωνική αποδοχή δεν φροντίσατε να καλλιεργήσετε. Αντί να ξεκαθαρίσετε –πέρα από κάθε αμφιβολία– τις συνθήκες, τις προϋποθέσεις και τους όρους χρήσης του όπλου, συντηρείτε θολό το τοπίο φροντίζοντας να μπορεί να επιρριφθεί η ευθύνη στον αστυνομικό, αν κάποιο περιστατικό προκαλέσει την κοινή γνώμη, και όχι σε αυτόν που συνέταξε τον κανονισμό, με τους αόριστους και ασαφείς όρους χρήσης του όπλου.

Ευαισθητοποιηθήκατε απλώς και μόνο σπασμωδικά –εγώ μάλιστα θα τολμούσα να πω και προεκλογικά– από την αύξηση των δεικτών της εγκληματικότητας και από την κατακραυγή των ανυπεράσπιστων σήμερα πολιτών που συχνά αναγκάζονται να παίρνουν οι ίδιοι το νόμο στα χέρια τους, ελλείψει άλλης προστασίας. Όμως, είτε δεν θέλετε είτε δεν ξέρετε να καταστήσετε έναν αστυνομικό σύγχρονο στήριγμα της ασφάλειας, που τόσο έχει ανάγκη ο πολίτης στις συνθήκες της απόλυτης ανασφάλειας της σημερινής Ελλάδος και –να συνομολογήσω– του σημερινού κόσμου.

Το νομοσχέδιό σας, λοιπόν, έχει πολλές ασάφειας και μάλιστα αναφάσεις. Έτσι, αντί να περιστέλλει και να αμβλύνει την αβεβαιότητα, την ασάφεια, την αοριστία σε σχέση με τους όρους χρήσης του όπλου, μεγαλώνει αυτήν την αβεβαιότητα

και την ασάφεια. Όμως, με τον τρόπο αυτόν φοβούμαι ότι παραδίδετε τον αστυνομικό ανυπεράσπιστο στη λαϊκή αποδοκιμασία και ταυτόχρονα άνισα προπαρασκευασμένο απέναντι στο οργανωμένο έγκλημα.

Για να διαμορφώσουμε τον ιδανικό φύλακα της έννομης τάξης, της ζωής, της περιουσίας των Ελλήνων αλλά και όσων κατοικούν και διαμένουν στη χώρα μας, πρέπει πρώτα απ' όλα να εξασφαλίσουμε στέρεη συγκρότηση του αστυνομικού και, βέβαια, άριστη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση.

Όμως, με τις υπάρχουσες και προβλεπόμενες υποδομές, καθώς και με το υφιστάμενο πρόγραμμα εκπαίδευσης η αναγκαία αναβάθμιση των αστυνομικών υπηρεσιών ούτε σε δέκα χρόνια δεν θα έχει επιτευχθεί. Αναλογεί μία εκπαιδευτική βολή το χρόνο. Ίσως μάλιστα ούτε και μία.

Αλλά ας πούμε ότι χονδρικά αναλογεί μία βολή το χρόνο για κάθε έναν από τους δεκαέξι χιλιάδες οκτακόσιους αστυνομικούς που εκπαιδεύονται στην Αθήνα σε δύο μόλις σκοπευτήρια που σήμερα λειτουργούν. Έτσι θα ξεπεραστεί η απειρία, έτσι θα ξεπεραστεί η ενδεχόμενη σύγχυση, η ένταση που πιθανόν να οδηγήσει σε υπέρβαση εξουσίας;

Η επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα της Αστυνομίας θα παραμένει αναχρονιστικά χαμηλή. Και όσο για τον ίδιον πια τον αστυνομικό, του δίδετε ένα όπλο για το οποίο νιώθει ότι η πολιτεία δεν τον εμπιστεύεται. Στην πραγματικότητα ο αστυνομικός, αντιμέτωπος με τα διλήμματα, με τη σύγχυση που συνεπάγεται το νομοσχέδιό σας, είναι ουσιαστικά άοπλος. Περισσότερο θα εξακολουθήσει να φοβάται την κατακραυγή της κοινωνίας και την τιμωρία της πολιτείας, παρά τον οπλισμένο κακοποιό. Τον ωθείτε, με άλλα λόγια, σε πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων του.

Συζητάμε, λοιπόν, σήμερα ένα αποσπασματικό, ένα προχειρογραμμένο νομοσχέδιο, που δεν επιλύει ούτε κατ' ελάχιστο τα μεγάλα κενά και τα προβλήματα που άφησε να συσσωρευτούν η κυβερνητική αβελτηρία, η κυβερνητική αδιαφορία. Δεν συμβάλλει ούτε κατ' ελάχιστο στην αναγκαία παγίωση του αισθήματος ασφάλειας στην ελληνική κοινωνία. Δεν εκσυγχρονίζει ούτε κατ' ελάχιστον την εκπαίδευση του Έλληνα αστυνομικού και την οργάνωση των αστυνομικών υπηρεσιών. Αντικαθιστά απλώς έναν παλιό νόμο με μία αναχρονιστική εκδοχή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θέλω να το καταθέσω απερίφραστα: η αλήθεια είναι ότι στη χώρα μας κακομεταχειριζόμαστε τον αστυνομικό. Η πολιτεία τον πληρώνει με γλιόχρους μισθούς. Δεν τον εκπαιδεύει με σύγχρονο τρόπο, ώστε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά το σύγχρονο οργανωμένο έγκλημα. Τον αναγκάζει να λειτουργεί με αναχρονιστικά μέσα και οργάνωση, κάτω από άκρως πιεστικές συνθήκες, δεν του δημιουργεί ένα αίσθημα ασφάλειας, ώστε να εμπνεύσει και ο ίδιος ένα αίσθημα ασφάλειας στους πολίτες, στην κοινωνία.

Τέλος, όπως λεπτομερικά ανέλυσε και ο εισηγητής μας αλλά και άλλοι συνάδελφοι, εξακολουθείτε να δημιουργείτε σύγχυση ως προς τη δυνατότητα –εγώ θα έλεγα όχι μόνο ως προς τη δυνατότητα, όχι μόνο ως προς το δικαίωμα, αλλά και ως προς την υποχρέωση σε κάποιες περιπτώσεις- να χρησιμοποιήσει ο αστυνομικός το όπλο του.

Οι σαράντα επτά χιλιάδες Έλληνες αστυνομικοί, οι οποίοι βιώνουν καθημερινά την αδιαφορία της πολιτείας απέναντι στα ζωτικά προβλήματά τους, δεν οπλίζονται καλύτερα με το νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε. Το νομοσχέδιο αυτό δεν υπηρετεί, λοιπόν, την ασφαλέστερη διαβίωση των Ελλήνων πολιτών, το οποίο τελικά είναι το ζητούμενο. Απλώς, πιεζόμενοι κάτω από την κοινή γνώμη και την ίδια την πραγματικότητα, συντάξατε στο γόνατο ένα νομοθέτημα και πολύ όψιμο και πολύ ανεπαρκές, που επιχειρεί να δημιουργήσει εντυπώσεις, αλλά δεν παρέχει ουσιαστικές λύσεις. Τέτοια είναι –φοβούμαι- άλλωστε, η πικρή... μακρά ιστορία της όλης πολιτικής σας.

Απ' αυτά που είπα είναι, νομίζω, προφανές ότι επί της αρχής καταψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ποιος εκ των κυρίων συνανδελφών θέλει να δευτερολογήσει;

Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Από τις ομιλίες και του κυρίου

Υπουργού και του κυρίου Υφυπουργού δεν απαντήθηκε ούτε σήμερα ούτε στην επιτροπή για ποιο λόγο δεν μπορούν να εξαιρεθούν οι συναθροίσεις πολιτικού, κοινωνικού και συνδικαλιστικού χαρακτήρα από τις ειδικές ρυθμίσεις αυτού του νόμου. Έτσι και αλλιώς υπάρχουν οι γενικές διατάξεις του ποινικού κώδικα που ισχύουν και για τους αστυνομικούς. Για ποιο λόγο χρειάζεστε αυτές τις ειδικές ρυθμίσεις που χρησιμοποιούνται σαν μηχανισμός άμυνας της πολιτείας απέναντι στο οργανωμένο έγκλημα; Τις χρησιμοποιείτε σαν άμυνα της πολιτείας απέναντι στα κοινωνικά και πολιτικά κινήματα. Γιατί δεν τα εξαιρείτε; Το ίδιο έχει να κάνει και με τις καταλήψεις, όπως σας είπα, όπου και εκεί πρέπει να εξαιρεθούν. Επίσης, και στην περίπτωση διαδηλώσεων, συγκεντρώσεων, πολιτικού, κοινωνικού χαρακτήρα η έννοια του αφοπλισμού, όταν παρεξήγησε ο αστυνομικός και για λόγους προστασίας του περιγύρου του κρατούν από τα χέρια, του αφαιρούν το αστυνομικό όπλο, θα έπρεπε όλα αυτά να εξαιρούνται. Δεν μας εξηγείτε γιατί δεν εξαιρείτε όλα αυτά τα πράγματα. Και να πάμε στις γενικές διατάξεις. Δεν λέω να κάνει ό,τι θέλει η συνάθροιση, η συγκέντρωση, να κάνουν ό,τι θέλουν οι διαδηλωτές, θα τηρούν το νόμο και μπορεί να προστατεύσει ο αστυνομικός και τα κτίρια και την πολιτεία από πιθανές καταστροφές. Δεν απαντάτε και δεν έχετε τέτοιο σκοπό, διότι κατά βάθος ξεκινώντας από τους τρομονόμους, ξεκινώντας από την κατάπληκτη σύμβαση με τους Αμερικανούς για την έκδοση, κατά βάθος θέλετε αυτό το νομοθετικό οπλοστάσιο και κατά των συναθροίσεων και κατά των πολιτικών κινήματων.

Το δεύτερο ζήτημα, σε σχέση με τους αστυνομικούς: οι αστυνομικοί να προστατεύουν τον εαυτό τους και να κάνουν το έργο τους είναι μια υπαρκτή ανάγκη να αντιμετωπίσουν την εγκληματικότητα. Και η άλλη ανάγκη είναι να προστατεύονται οι πολίτες από κατάχρηση, να μη θίγονται τα δικαιώματά τους, να υπάρχει ασφάλεια και για τους πολίτες, όχι μόνο για τους αστυνομικούς.

Η δική μας εκτίμηση είναι ότι το νομοσχέδιο με μια σειρά διατάξεις γέρνει σε βάρος των δικαιωμάτων και των πολιτών και η πίεση που ασκεί η Νέα Δημοκρατία είναι να γείρει ακόμη περισσότερο προς κατεύθυνση τέτοια που θα δημιουργήσει ακόμη μεγαλύτερες δυνατότητες κατάχρησης από αστυνομικά όργανα που δεν καταλαβαίνουν, που δεν είναι εκπαιδευμένοι, που δεν τηρούν με βάση και την λογική σε κάθε κατάσταση να μπορούν να βρίσκουν τη χρυσή τομή, δηλαδή πώς θα χρησιμοποιήσουν το όπλο τους. Και επειδή ακούω και τη Νέα Δημοκρατία που αναφέρεται σε όλα τα προβλήματα, ότι οι αστυνομικοί έχουν προβλήματα και θα έπρεπε να λυθούν, βλέπω ότι περιορίζεται σε εκείνα τα προβλήματα που είναι ανεξόδα, όπως κάνει και το ΠΑΣΟΚ. Όλα τα οικονομικά προβλήματα, να τους δούμε σαν εργαζόμενους με υπερωρίες, με νυκτερινά, με την επικινδυνότητα της δουλειάς, ούτε το ΠΑΣΟΚ λύνει τίποτα ούτε τα υιοθετεί η Νέα Δημοκρατία, ή αφήνει να εννοηθεί ότι θα τα υιοθετήσει. Ρητώς και κατηγορηματικά δεν τα υιοθετεί. Έκανε και τρία χρόνια κυβέρνηση. Γιατί δεν τα έλυσε; Λοιπόν μην κλαίμε για τους αστυνομικούς. Αυτοί νιώθουν μια ανασφάλεια και ζητούν περισσότερα πράγματα, χωρίς να κατανοούν τους κινδύνους κατάχρησης. Εμείς πιέζουμε προς την αντίθετη κατεύθυνση για να περιορίσουμε όσο το δυνατόν την κατάχρηση. Και εδώ μπαίνει και το εξής ζήτημα: Γιατί δεν μας απαντάτε; Γιατί στο προσχέδιο για την παράνομη και αντισυνταγματική διαταγή του ανωτέρου «πυροβολείστε» που λέγατε ότι θα έχει ευθύνες και ο αστυνομικός δεν αίρεται το αξιόποινο και βγάλατε αυτήν τη διάταξη; Είναι στοιχειώδεις διατάξεις για ένα κράτος δικαίου.

Απαντήστε μας εν πάση περιπτώσει.

Και θα τελειώσω με το εξής: Γιατί οι αστυνομικοί –αυτοί δεν μας το εξηγήσατε, κατάλαβα ότι θα τα πούμε αύριο αυτά τα πράγματα- χρειάζονται και δικό τους ατομικό ιδιωτικό πιστόλι και της υπηρεσίας να το έχουν και εκτός υπηρεσίας.

Αλλά πέραν αυτού έχω και το εξής ερώτημα: Δεν κατάλαβα από τη συζήτηση και στην επιτροπή, ούτε και επιώθηκε νομίζω στη σημερινή συζήτηση, τι θα γίνει και με τα άλλα Σώματα που δεν είναι στον ΕΛ.ΑΣ. Είναι χιλιάδες οι συνοριοφύλακες, είναι

χιλιάδες οι ειδικοί φρουροί, οι οποίοι δεν έχουν τη βασική εκπαίδευση του αστυνομικού...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Οι ειδικοί φρουροί συμπεριλαμβάνονται.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Και οι συνοριοφύλακες;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Ναι, συμπεριλαμβάνονται, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Αναφέρονται στο νομοσχέδιο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Αυτοί είναι ανεκπαίδευτοι σε όλα αυτά τα ζητήματα. Σε πέντε χρόνια θα περάσουν από την ειδική εκπαίδευση και αυτοί που υπάρχουν, που είναι ήδη συνοριοφύλακες και οι κανονικοί αστυνομικοί και οι ειδικοί φρουροί. Αυτοί όμως, οι συνοριοφύλακες και οι ειδικοί φρουροί έχουν ακόμα ένα μεγάλο μειονέκτημα, το ότι δεν έχουν συνολικά τη βασική εκπαίδευση.

Και ένας ο οποίος δεν έχει τη βασική εκπαίδευση του αστυνομικού, όσο και να εκπαιδευθεί σε αυτά τα επί μέρους ζητήματα, ποτέ δεν θα φθάσει στο επίπεδο του αστυνομικού, σαν Σώμα εννοώ. Κάποια άτομα μπορεί να τα καταφέρουν.

Επεκτείνεται λοιπόν ευρέως. Πάτε δηλαδή τους συνοριοφύλακες και τους ειδικούς φρουρούς να τους μετατρέψετε στην πράξη σε αστυνομικούς με πλήρη καθήκοντα και άρα δικαιολογημένα διαμαρτύρονται οι αστυνομικοί και οι ενώσεις τους. Είναι επικίνδυνη μια τέτοια προοπτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το λόγο έχει ο κ. Γαρουφαλιάς, για να δευτερολογήσει για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λυπάμαι πολύ που λείπει ο κύριος Υπουργός, ο κ. Χρυσόχοϊδης, που έχει αναφερθεί σε κάποια θέματα, βέβαια η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου είναι εδώ με τον Υφυπουργό.

Κατ' αρχάς, είπε ο κ. Χρυσόχοϊδης, όπως και πρώην Υπουργοί της Κυβέρνησης, ότι το νομοσχέδιο ήταν «μια καυτή πατάτα» για τόσα χρόνια και γι' αυτό δεν ερχόταν στη Βουλή.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Δεν το είπε ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Το αντέγραψε από κάποιο προλαλήσαντα. Ήμουν παρών, κύριε Υφυπουργέ, μη στενοχωριέστε. Θυμάμαι πολύ καλά τι ειπώθηκε και καταγράψω με λεπτομέρεια κάθε δήλωση.

Θέλω να πληροφορήσετε τον Υπουργό να μην καταντήσει το νομοσχέδιο που φέρνεται στη Βουλή για ψήφιση, ώστε να είναι μεγάλη πατάτα τελικά, όχι καυτή, αλλά μεγάλη πατάτα. Εκεί καταντάτε τελικά το σχέδιο νόμου που μας φέρνεται.

Έχουμε συγκεκριμένες επισημάνσεις, τις οποίες σας καταθέσαμε από τη στιγμή που πρωτοσυζητήθηκε, εδώ και είκοσι πέντε ημέρες όπως εσείς αναφέρατε, στη Διαρκή Επιτροπή, επισημάνσεις στις οποίες περιμένουμε απαντήσεις.

Πρώτα απ' όλα ξέρετε τι ζητάμε; Να μας απαντήσετε, κύριε Υφυπουργέ, και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να απαντήσει, επιτέλους έχει τη διάθεση να ξεκαθαρίσει πότε ο αστυνομικός θα έχει δικαίωμα να βγάλει το πιστόλι του χωρίς να πυροβολήσει, χωρίς να το χρησιμοποιήσει και να πει «αλτ» στον κακοποιό, όταν είναι απέναντί του ένας κακοποιός ο οποίος κουβαλάει μαζί του από καλάσνικοφ μέχρι οποιοδήποτε άλλο συγχρονότατο όπλο, πυροβόλο ή μη; Δεν αναφέρομαι σε ράβδους και άλλα τέτοια, εννοώ πυροβόλο όπλο και αναφέρομαι μόνο σε αυτό.

Ξεκαθαρίστε επιτέλους την άποψή σας. Καταθέσαμε συγκεκριμένη πρόταση για να δώσουμε την ευκαιρία σε σας να την υιοθετήσετε και να διευκολύνουμε έτσι τον αστυνομικό να ξέρει καλά και να μην έχει θολά στο μυαλό του τι ακριβώς πρέπει να κάνει και να μην έχει τρόπο πρέπει να λειτουργήσει τη δύσκολη στιγμή. Ξεκαθαρίστε το επιτέλους! Γιατί δεν το προχωρείτε;

Σας είπαμε για το θέμα των πεπαλαιωμένων συστημάτων με τα οποία οπλίζετε τους αστυνομικούς. Τα υπηρεσιακά πιστόλια που χρησιμοποιεί σήμερα η Ελληνική Αστυνομία είναι επικίνδυνα στις περισσότερες περιπτώσεις. Σας ανέφερα και στην εισήγησή μου ότι και τα «32άρια» και τα «38άρια» που τους δίνετε είναι της εποχής των κινηματογραφικών καουμπόικων έργων, κύριε Υπουργέ. Πολλά από αυτά έχουν ακόμα από κάτω κρι-

κους.

Κάντε μια βόλτα, ελάτε μαζί μας. Ο τομέας της δημόσιας τάξης της Νέας Δημοκρατίας, οι δύο Βουλευτές που τον υπηρετούμε, ο κ. Μαρκογιαννάκης και εγώ, επισκεφθήκαμε από τους πενήντα έξι νομούς της Ελλάδος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Δεν τον υπηρετείτε, τον συνδράμετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Πείτε το όπως θέλετε, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την παρέμβαση.

Θέλω, λοιπόν, να καταλάβετε κάτι. Στις επισκέψεις μας διαπιστώσαμε και προσκαλούμε και προκαλούμε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να θυμηθεί ότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα, αστυνομικά.

Είναι και κάποιες περιφερειακές περιοχές, που τελικά τις έχετε ξεχάσει, όπως ο Έβρος, η Δράμα, η Ηγουμενίτσα, η περιοχή εκεί της Θεσπρωτίας και πολλές άλλες περιοχές.

Επιτέλους ξεκαθαρίστε: Έχετε σκοπό πριν τις διαδικασίες του 2004, των Ολυμπιακών Αγώνων, να παραγγείλετε και να διαθέσετε στους αξιωματικούς και στους αστυνομικούς τα τριάντα χιλιάδες πιστόλια όποιου τύπου αποφασιστεί, που έπρεπε να είχαν ήδη παραγγελθεί, ώστε να είμαστε πιο σύγχρονα εξοπλισμένοι εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων ή θα έχουμε αυτά τα χάλια και θα αποτελούμε εκείνη την εποχή ίσως διεθνές θέαμα για το κατάντημά μας σαν Ελληνική Αστυνομία; Αυτά είναι θέματα στα οποία πρέπει να απαντήσετε, κύριε Υπουργέ.

Μας φέρατε εδώ κάποιες τροπολογίες. Η μία αναφέρεται στα κυνηγετικά όπλα. Έχει σχέση με τα πυροβόλα όπλα το κυνηγετικό όπλο; Δεν ξέρω εάν εσείς έχετε τέτοια σχέση ή αν έχετε σχέση με το κυνήγι. Κάντε συγκρίσεις και βγάλτε τα συμπεράσματά σας. Αν ασχολείστε με αυτά, δεν θα έπρεπε να το κάνατε ποτέ.

Θεωρώ ότι είναι απαράδεκτο και δεν έχει καμιά συνάφεια με το νομοσχέδιο. Φέρτε το σε κάποια άλλη περίπτωση, σε ένα άλλο νομοσχέδιο και όχι εδώ. Και δεν φθάνει αυτό, αλλά μας φέρνεται και μια δεύτερη τροπολογία που έχει σχέση με τα Υπουργεία Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Και Δημόσιας Τάξης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, ναι. Πού είναι της Δημόσιας Τάξης; Ούτε καν υπογραφή δεν έχει.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Δεν την βλέπετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Μα, το βασικό είναι το εξής: Είναι δυνατόν να ισχυρίζεστε, κύριε Υπουργέ, ότι η ρύθμιση της ανανέωσης για τις άδειες εργασίας των αλλοδαπών έχει σχέση αποκλειστική ή συναφή με το θέμα της χρήσης των όπλων; Για το όνομα του Θεού και της Παναγίας! Όλα έχουν όρια σε αυτόν το χώρο. Επιτέλους, σεβαστείτε το χώρο και τους θεσμούς!

Αν θέλετε πραγματικά να φέρετε μια τροπολογία, να σας προτείνω εγώ μια τροπολογία για να φέρετε. Να φέρετε μια τροπολογία για τους αστυνομικούς και τις αστυνομικές δυνάμεις, για παράδειγμα τα παιδιά που έχουμε μαζί μας όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές, που τα έχουμε από το πρωί μέχρι το βράδυ κοντά μας. Να ενισχύσετε λίγο τα οικονομικά τους. Και το χειρότερο από όλα –δείτε το αύριο και περιμένω απάντηση γι' αυτό– έχετε να τα πληρώσετε όλα αυτά τα πρόσθετα, τα ελάχιστα πρόσθετα, τα ψίχουλα πρόσθετα που έχουν από τον Αύγουστο του 2002. Ξέρετε ότι έναν ολόκληρο χρόνο όλοι αυτοί οι συνάδελφοι αστυνομικοί, που είναι κοντά μας και μας βοηθάνε όπως και εσάς και όλους μας, είναι απλήρωτοι;

Καταλήγοντας, ξεκαθαρίστε μας τι θα γίνει στο τέλος τέλος, μετά από τις πολλαπλές ανακοινώσεις που έχει κάνει το Υπουργείο και η πολιτική του ηγεσία, με το θέμα της επικινδυνότητας του επαγγέλματος των αστυνομικών. Είστε διατεθειμένοι να το φέρετε; Κάντε το. Εμείς το περιμένουμε και θα βοηθήσουμε, ανάλογα βέβαια και με τη δομή και την πρόταση την οποία θα μας καταθέσετε. Δηλώσεις παρά πολλές έγιναν. Επαναλαμβάνω ότι οι αστυνομικοί θα θέλουν ψυχολόγους και ψυχιάτρους γιατί θα είναι σε παράκρουση από την οικονομική τους δυσχε-

ρεια και αδυναμία.

Προχωρήστε λοιπόν σε κάποιες ουσιαστικές παρεμβάσεις, εάν θέλετε πραγματικά να βοηθήσετε την Αστυνομία και μην ασχολείστε με νομοσχέδια τόσο επιτόλεια και πρόχειρα, που έρχονται εδώ στη Βουλή, τα οποία και οι ίδιοι τελικά χαρακτηρίζετε ότι ήταν «καυτή πατάτα» και τελικά θα είναι «μεγάλη πατάτα» εάν δεν διορθωθούν και δεν ληφθούν υπόψη οι απόψεις και της ΠΟΑΣΥ και της ΠΟΑΕΙΑ και του Δικηγορικού Συλλόγου και σαφώς η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας η συγκεκριμένη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο. Εγώ θα σας δώσω πέντε λεπτά κι εσείς χρησιμοποιείτε όσα θέλετε.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριε συνάδελφε, για τους αστυνομικούς κάναμε πολλά πράγματα και θα κάνουμε ακόμη περισσότερα και το έχουμε αποδείξει αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Να το δούμε στην πράξη.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σε αυτά που είπε ο κ. Σκυλλάκος. Πράγματι στο νομοσχέδιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 4 παράγραφος 8 προβλεπόταν αρχικά παράγραφος 9: «αντισυνταγματική ή πρόδηλα παράνομη διαταγή ανωτέρου για χρήση πυροβόλου όπλου δεν αίρει τον άδικο χαρακτήρα της πράξης του αστυνομικού», το οποίο βέβαια το αφαίρεσε η ΚΕΝΕ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Τι είναι αυτή;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Το αφαίρεσε η ΚΕΝΕ αυτό. Είναι η νομοπαρασκευαστική επιτροπή, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Επιμένουμε να το βάλετε. Ότι θέλει κάνει η ΚΕΝΕ;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Θα το συζητήσουμε και θα δούμε. Ενδεχομένως αύριο να προστεθεί. Θα δούμε.

Τώρα, όσον αφορά τα θέματα που αναφερθήκατε, όπως για δημόσιες συναθροίσεις, συγκεντρώσεις και άλλα, έχω να πω ότι το νομοσχέδιο δεν έχει καμία σχέση με αυτά. Το νομοσχέδιο απλά ρυθμίζει τη χρήση πυροβόλων όπλων. Ωστόσο όμως κάτι που θίγει το νομοσχέδιο είναι η απαγόρευση πυροβολισμού κατά πλήθους. Νομίζω, ότι όλους αυτούς τους φόβους που εσείς επανειλημμένα έχετε διατυπώσει, η απαγόρευση πυροβολισμού κατά πλήθους τα συμπεριλαμβάνει όλα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Πράγματι, και στην επιτροπή επικαλέστηκε ο κύριος Υφυπουργός τη σχετική διάταξη που λέει στο άρθρο 3 παράγραφος 7β', πυροβολισμός ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης απαγορεύεται εναντίον ενόπλου πλήθους, εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγούν άοπλοι. Αυτό λέει. Άρα, καλύπτονται από κατάχρηση πυροβολισμών και οι συναθροίσεις κοινωνικού πολιτικού περιεχομένου. Αυτό εννοεί ο κύριος Υφυπουργός.

Τι παρατηρήσεις έχω εγώ πάνω σ' αυτό: Ποιος θεωρείται ένοπλος, ποιο θεωρείται ένοπλο πλήθος; Όχι αυτός που έχει πυροβόλα όπλα αλλά αυτός που έχει κι ένα ξύλο στα χέρια του. Με βάση το σχετικό ν. 2168/93, όπλο μπορεί να θεωρηθεί και το ξύλο του πανό που χρησιμοποιεί ο διαδηλωτής ή το ξύλο της σημαίας που πάλι χρησιμοποιεί ο διαδηλωτής. Λοιπόν, ένα τέτοιο πλήθος διαδηλωτών, που έχει σημαίες, που έχει κοντάρια από πανό, θεωρείται ένοπλο. Εναντίον, λέει, του ενόπλου πλήθους δεν μπορεί να πυροβολήσει ο αστυνομικός για κινητοποίηση ή εξουδετέρωση, εφόσον υπάρχει κίνδυνος να πληγούν

άοπλοι. Δηλαδή, αν όλοι έχουν και μία σημαία –το κοντάρι της σημαίας– όλοι θεωρούνται ένοπλοι, δεν υπάρχει κίνδυνος να πληγεί άοπλος, άρα μπορεί να πυροβολήσει ο αστυνομικός για εξουδετέρωση ή ακινητοποίηση.

Επειδή, λοιπόν, υπάρχουν όλα αυτά και σημαίες και πανό και θέλει να πυροβολήσει ο άλλος είτε γιατί τον έβαλαν να πυροβολήσει με διαταγή ανωτέρου –και γι' αυτό επιμένουμε να ξανάρθει η διάταξη αυτή, που απαλείφθηκε, στο νομοσχέδιο– είτε από μόνος του, γιατί φοβήθηκε, γιατί έτσι αντιλήφθηκε ότι υπερασπίζεται τον εαυτό του, μπορεί να χτυπήσει το πλήθος αυτό που, επαναλαμβάνω, έχει πανό και σημαίες, διότι θεωρείται ένοπλο πλήθος, συνολικά ένοπλο πλήθος. Πολύ περισσότερο μπορεί να πυροβολήσει για εκφοβισμό στον αέρα ή σε αντικείμενο που, με εξοστρακισμό όμως, μπορεί να πάει και στο πλήθος –όταν μιλάμε για πλήθος– αλλά μπορεί σε κάθε περίπτωση, ακόμη κι όταν δεν έχουν σημαίες και όταν δεν θεωρούνται ένοπλοι. Λοιπόν, δεν μας καλύπτει, δεν καλύπτει αυτή η διάταξη. Θα μπορούσε να μπει στο άρθρο 1 διάταξη που να λέει, για συναθροίσεις πολιτικού, κοινωνικού, συνδικαλιστικού περιεχομένου δεν έχουν ισχύ οι ειδικές διατάξεις και ισχύουν οι γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κακώς επαναλαμβάνει ο κ. Σκυλλάκος το ίδιο θέμα. Από τη στιγμή, κύριε Σκυλλάκο, που απαγορεύεται να πυροβολήσει αστυνομικός κατά ενόπλου πλήθους, και δεν μιλάμε για τα κοντάρια, κύριε Σκυλλάκο...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Το κοντάρι θεωρείται όπλο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Σας παρακαλώ!

Επαναλαμβάνω, λοιπόν: όταν απαγορεύεται να πυροβολήσει κατά ενόπλου πλήθους, όταν υπάρχει ακόμη κι ένας άνθρωπος, άοπλος, νομίζω ότι περιττό είναι να εξακολουθείτε να επαναλαμβάνετε τα ίδια.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Το πλήθος των διαδηλωτών θεωρείται οργανωμένο έγκλημα. Γιατί μιλάτε για οργανωμένο έγκλημα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Σας παρακαλώ.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης: «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς και εκπαίδευσή τους σε αυτά».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς και εκπαίδευσή τους σε αυτά» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 22.27' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Τετάρτη 2 Ιουλίου 2003 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης: «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς και εκπαίδευσή τους σε αυτά».

